

พวกข้าพวงคำต้อนรับ

◎	แม้งหนึ่ง ขุนปาง อ้ายหาด	เถิงแห่งตัวผาหลอด ชวนบาไทที่เชิง จุงควายต้อนพันตัว ต้านเหนียวเจ้าเถิงที่	กูสูง เมื่อกว้าน ลาเล็ก ครวนอน นี้นี้แล้ว	๒๓๗๖๖
◎	ชะเพือก ครึ้นครึ้น	ก้วนหมื่นห้องญจอด ชะลอนนางสี่พัน แพนคำพร้อมเขนบัว ตั้งหมู่ต่างดาเฮื้อ	ปลงคร้ว คลาข้าง เค้าแห่ หลายแสน	๒๓๗๖๗
◎		เล็งแต่ตัวช่วงกว้าง แจนแจนฝูงลูกปาง ทุกกายพร้อมเต็มมะฮาม ประดับหมู่เข้าชาวข้อม	ของฝาก หลายประการ หามเหล้า มवलมาก ใส่หาม	๒๓๗๖๘
◎		ทุกปากเทียนฝูงหมู่ กวางฟานตามหมู่หมี ยุงทองเป่าตัวดี นกฮอกจ้อนทั้งไก้	ทัวรพี เหมื่อยเหม้น ก็กำง ลื่นแลน	๒๓๗๖๙
◎		สล่างพุ้นกึ่งเหนียว ปางแสนปลาออกอวาน อัมพาพร้าวตาลหวาน เหล้าใหญ่ตั้งเต็มที	ปูปลา ฮับเจ้า มีม่วง มะฮามเพียง	๒๓๗๗๐
◎	พางก็	ทุกช่วงชำมชื้น เสียงกันทุลบาทเจือง บาศรีผู้บุญคาม ชำขาบไหว้ทุลท้าว	ยินดี จอมไ้ ยศยั้ง นั้งเมือง	๒๓๗๗๑

๐	พระบาทท้าวทวนฮีบ
อ่าวพวงพลอยแจกปูน
แต่นั้น
เฮียงขันตั้งพานสลา
ล้วนชูฟ่องขุนขำ	ฮีบชาน
ปงถ้วน
ช่องหมาก
ชูคน	๒๓๗๗๒๓
๐	แจ้ววากต๋านพลส่วย
แพแพเขาลูกพาง
เมืองเมืองเหลื่อมวันใส
ดีก็ลมลาวดไม้	เสียงเปื่อง
ทูลไหว
เอียงอ่อน
ใบค้อน แค่พลุ	๒๓๗๗๓๓
๐	อรที่ตฟ้าบดสม
ชะบู
เมื่อนั้น
ฝูงนางแกนนั่งเมือง
พางป็นเหล่าฮางทอง
ด้าวช่วงกว้างป็นพร้อม	ดอยของ ฟุ้นเขอ
คอยท้าว
ตั้งฟาก
หมื่นไไ	๒๓๗๗๔๔
๐	น้ำเล็กลันเพียงปาก
อ่าวพวงไกวแกวงปาน
ขุนจอมเจ้าเขียงผา
สูอยู่ฟ้าคุณค้ำ	ฮางพา
แหนด้า
เป็นใหญ่ มากิน
ช้อยแสง ลูกเนอ	๒๓๗๗๕๕
๐	ตุ๊ก
เทื่อนี้
ได้ใส่ท้าวแหนท่าน
สมการแข็งข่มมาร
อัยโกพร้อมพงศ์สกุล
บ่ฮ่างไฮ้สินสร้อย	ญูปุ่น หนีแล้ว
มาไหว
เชื้อชาติ มากิน
มั่งมูล	๒๓๗๗๖๖
๐	สุเญียะ
เสื่อสิงด้าวอ้ายหาด
แหนบุญบาถูจอม
คุณลุงป้าจอมเม็ง
ง้อมอยู่แล้งทั้งอ้ว	ดอยคำ มากิน
ใจแจ้ง
เมืองเก่า หลานฟุ้น
อ่อนอาม	๒๓๗๗๗๗
๐	ตุ๊ก
อันหนึ่ง
อย่าได้
ข้ามเหล่าไม้คั้นสู่
โพยภัยไตอย่าตาม
ฝูงนางหน้ากายปะกัน
หนาวหน่วงไซ้โพยต้อง	เงินยาง หนีแล้ว
ดิงช้อง
เกียงต่าง
ค้อยคง แต่เนอ	๒๓๗๗๘๘

<p>◎ อันหนึ่ง</p>	<p>เขาควางพร้อมฝูงหมู่ สมภารแข็งข่มโพย ญนญนเปื่องบวยคำ พื้นโลกกว้างเชิงท่อ</p>	<p>ตางตน ท่านั้น ภัยม้าง แล้วอย่า เฮาหาญ</p>	<p>๒๓๗๗๙</p>
<p>◎ โยธา เมื่อนั้น ยังท่อ</p>	<p>สว่าสว่าข้าฝูงมหาด ทั้งขุนกวางคู่คน หาญพายไหวธรรม์ยำ ล้วนฝูงเหง้าดอมท้าว</p>	<p>ถือกำ กินถ้วน นบนาด ที่เชิง</p>	<p>๒๓๗๘๐</p>
<p>◎ พอเมื่อ เมื่อนั้น</p>	<p>สุรย์คลาดคล้อยลับขอบ เอ็งโญจำหมู่นาง แองคอนข้ากูธร ป็นชูปเหล่าไหซ้อย</p>	<p>เขาสุเมรุ ฝูงเหง้า ผู้ค่อง ชอบตาง</p>	<p>๒๓๗๘๑</p>
<p>◎ เมื่อนั้น ปานนี้</p>	<p>เจ้าอู่แก้วผาผ่อง คอคางผิวสำบวร อวพวงพร้อมกูธร อ้วอยุ่แล้งไตน้อง</p>	<p>งามตรู บานพร้อม ตั้งก่อน ตั้งฤฯ</p>	<p>๒๓๗๘๒</p>
<p>◎ กับทั้ง</p>	<p>หมักหม่นเนื้อขาวส่อง หาญพายถือชูปตาม ทองสุนผู้คนชั้น ค้ายสิ่งเหง้าชมพร้อม</p>	<p>นางขวัญ เต็มเจ้า ใช้แม่ แพ่งแค</p>	<p>๒๓๗๘๓</p>
<p>◎</p>	<p>ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ แหวแหวงามเก็งโสม คุณคามด้วยผญาแหลม พร้อมปูพันคำซ้อย</p>	<p>นางมุน คิงค้อม แสนยิ่ง ชูปเดียว</p>	<p>๒๓๗๘๔</p>
<p>◎</p>	<p>พะลิ่งเนื้อขาวส่อง งามเสียมแนวกว่าเมือง ดูเสถียรชั้นเขียงเครือ ชายี่ผู้คนต้น</p>	<p>นางเวียน ใจแจ้ง อ้ายผ่อง อ่อนฟ่อง</p>	<p>๒๓๗๘๕</p>

๐	กาก่องเนื้อดูสะอาด คองชาย กับทั้ง	ทั้งทองสุนฮ่วมโดย เทพีเนื้องฮาม คิงคาคส่วยแขนปล้อง	ใสศรี ดอมน้อง นางเกิด แปลกเขียน	๒๓๗/๙๖
๐	เมื่อนั้น	ประเสริฐเนื้องถ้าว ขุนยนต์นัดชูบเดียว ฮมฮมเบื่องบวยคำ ท้าวสุ่งน้ำวก้าค้อน	แองคอง ดาพร้อม ถ้วนคู่ ค้อยเสวย	๒๓๗/๙๗
๐	แต่นั้น	เมี้ยนชูบเหล่าสังด้อย ขุนปางเลยลวดตาม लगໄທຂ້າບວຍคำ เมี้ยนแพ่งเหล่าฟิงท้าว	วางก้า เดินเจ้า เมามาก นั่งเมือง	๒๓๗/๙๘
๐	พอที่	เจ้าวงกหน้าต้านอ่อน ปุ่นคำเหลือฮักสม กฤษรพร้อมพลายสาร มวลมอบไว้ขุนข้า	แองคอง ผืนผ้า ข้างใหญ่ ชู่ฟาง	๒๓๗/๙๙
๐	เมื่อนั้น เขาก็	อ้ายหาดพร้อมท้าวใหญ่ ขวางใจทุกชู่คน ฮอมเงินสร้อย เล็งปิ่น ทั้งบ่าวน้อยฝู่งหล้าง	สามมะเห็ง แควนอ้าง เญี้ยหมาก ไพร่พล	๒๓๗/๑๐
๐	เขาก็ ชมพู่ หลอนว่า ตุ๊ก	ประกอบข้อฮับพากย์ ทั้งสากลเด็ดโดย แกวมวลเต้าเต็งมา แล้สะค้อมเขี้ยวเข้า	ถวยกลอน ดอมเจ้า ขนงคว่าง เมื่อใด แข่งทาน	๒๓๗/๑๑
๐	หวังจัก	บ่ต่างถ้อยโดยตั้ง ทานพลายแข็งก่อนแสง ฮิงพลล้นหกแสน จักค้อมเป็นเชื่อนขว้าง	जारจา ฮุ่มม้าง เล็งก่อน ขนันต้าย ตีมเวียง	๒๓๗/๑๒

◎	เมื่อนั้น เขาก็ เมื่อนั้น	หมักหม่นหน้าเจ้าชู้ เสียงขันคำแข่งหาญ ประนมกรก้มเลยมวล ภูวนาถใช้ใจแจ่ม	ยินสงวน หุ่มีให้ เมี้ยนสั่ง จอตเฮียม	๒๓๗๑๙๓
◎	ปานนี้ ยังค้อย อันนี้	หนแห่งง่อมกู่อยู่ คงไมตรีอยู่เจียม สนเทห้องเงินยาง ใจแจ่มขันใจหัน	สันใด นีเด จำหมั้น ฐูป หลายประเทศ เล่ากระสัน	๒๓๗๑๙๔
◎	แต่นั้น	นเรศท้าวเมื่อแทน ล่ำล่ำผินอุ้เมือง ทุกกายเมี้ยนเมื่อนอน คิดสูงผู้ธรรมอ้าง	ทนสะออน แฝงข้าง นิทเนง ลูกลุง	๒๓๗๑๙๕
◎	พอเมื่อ	ลมเป่งเป็องเหมือยหยัน กายสูงไก่ขัน สะลอนล้วนนางแกว นอนแทบห้องโงงฮ้าน	หนาววอน ชานก้อง นงถ่าว หมื่นเสา	๒๓๗๑๙๖
◎	เมื่อนั้น	เจ้าชู้คุ่มอ่าวชู้ สมกำเดาเมื่อมา เหลือสามฮ้างสาตี ห้วยป่าไม้ดงกว้าง	บ้านเก่า เชียงเคเรือ หิวให้ นอนเปล่า ฮอดลุง	๒๓๗๑๙๗
◎	บัดนี้ พอที่	ม้างกว่าได้แล้วเล่า ทอสูงมีหมื่นนาง สงคุณคุ่มคือผิน แสนล่ำข้างงาซ้อง	เทพะกัน นอนห้อง เพี้ยงไฟ อยู่ถุน	๒๓๗๑๙๘
◎	อันนี้ เพื่อนี้	ก็ไช้ขันกำเนิด คุมเสียมจักฮ้ำฮอย มาไกลแก้วกวยัง ห้วยป่าไม้ดงกว้าง	ของหลัง ฤาได้ เนาอยู่ ภายพุน ลวงไพร	๒๓๗๑๙๙

๑	ได้หมู่หน้าเมียวกว่า	ญูปน	
ก๊ีบ	หายอาลัยที่ทน	ทรวงฮ้อน	
ผางจ๊ก	แทนคุณป่าเอาเมือง	มาแต่ก ี่ดี	
	เดือนดวนช้อนดาวข้าง	ท่องทาง	๒๒๘๐๐
๑	แพ่งแพ่งเหลื่อมเสียงเฮื่อ	วังสี	
	เสียงนันทพาทบคุณ	ดั่งห้าว	
เมื่อนั้น	ไฟเอืองแจ่งในคิ	ใส่ส่อง	
	ตนท่านเจ้าหมื่นม้าว	มานอก สีพัน	๒๒๘๐๑
๑	ญั่งญั่งเหลื่อมสุริเยศ	เฮียงบน	
	นายหลายมวลสีพัน	เมื่อข้าง	
	ญนญนย้ายคลาวัง	เถิงที่	
	พรากแห่งห้องโงงฮ้าน	หมื่นเสา	๒๒๘๐๒
๑	เจ้าย่างย้ายขึ้นชี	พังเพียง	
	แพนคำคัคคังมา	นองม้า	
	ผนผนข้างเฮียงงา	เงยแกว่ง	
	เส็งลำฟ้าดาวช้อน	ฮุ่งจวน	๒๒๘๐๓
๑	ชะพาดเทียนทองเทศ	ดวงปรางค์	
	อรควรไบฮ่มเฮียง	ฮิมถ้ำ	
ผ่อเห็น	ผลูทางเท้าดงจวน	ห้วยตาด	
	ดีก็น้ำวังกลิ้ง	กอไค้ แคะหิน	๒๒๘๐๔
๑	ตลาดแห่งหันเถิงที่	ผาทอง	
	ดินดอยมีแฮดเสื่อ	สิงห์ข้าง	
	นองพลขึ้นภูคา	เถิงเหล่า	
เมื่อนั้น	งว้างสว่างฮ้องนางหนุ่ม	ตกใจ	๒๒๘๐๕
๑	ขึ้นแค้ห้วยทางเก่า	นับคราว	
พลหลวง	นอนในดงย่อมเขียว	ไปเข้า	
หลังเห็น	สาวเขาซ้อแกมออน	เหลือองปง	
เมื่อนั้น	ท้าวสุ่งผู้ที่เหง้า	เหลียวด้าน หมุ่นาง	๒๒๘๐๖

◎	เจียมกว่าขึ้นก่งท้าว	เมืองใหญ่ ปะกันหลวง	
ยั้งห่อน	เอาสุมาท่องทาง	สันนี้ อู๋บ	
เมื่อนั้น	นางขวัญผู้ชานคำ	ท้าวสูง	
บ่ห่อน	หว่ายเถื่อนไม้มาพี	พรากเมือง	๒๔๙๐๗
◎	เพื่อนี้	นครหลวง	
	บุญบาเจืองข่มตุ	เป็นข้อย	
เขาก็	ปุ่นคำตันแขงาม	ทูลยี่	
บัดนี้	บุญหุ้มเกล้าฝู้งข้อย	ก็จิ่งเห็น	๒๔๙๐๘
◎	ทุกที่เทียนฝู้งหมู่	นางแก้ว	
	ไลโยบาแจ่มเมือง	ใจแจ้ง	
ก็ห่อ	เห็นแถวถ้องมาลา	ดวงดอก	
	หอมฮ่วงเข้าคืออ้อม	ม่วนเมือง	๒๔๙๐๙
◎	อันว่า	สองศรี นั้นเด	
คือคู่	กำขอกข้างลุงซิม	แกมกำน	
	บุปผาเฮืองแค่กอ	แวนยั้ง	
	ภูมิท้าวแพงไต	ม่วนสวรรล	๒๔๙๑๐
	เขาพร้าตันเจืองหลิน		
◎	พระหลังเนื้อท้าวสูง	จางาง	
	ทังมวลไผ่ห่อนปุ่น	ปานจ้อม	
เผื่อนี้	สว่างคุณคุ่มล้าแน	เนืองกั้ง กันแหล้ว	
	ฮักพร้าพร้อมจริงแท้	เที่ยงมโน	๒๔๙๑๑
◎	เมื่อนั้น	บาทาญ	
เขาก็	เขาจิ้งไหว้นบบาท	แดนฟ้า	
	โมทนาดอมทั่วดิน	แหนฮ้าง	
	ขอคุณเจ้าพานคำ	คือคู่ นครทอง	๒๔๙๑๒
	พระบาทเจ้าแผ่นหล้า		
◎	ตกต่างท้าวเพราะเพื่อ	ลุงอาว	
ฮู้ว่า	หมองใจนอนแค่ดง	ดอมข้อย	
ตุ๊ก	นองมาข้ามภูสูง	แสนง่อน	
	เห็นดอกไม้จาวสร้อย	หล่นเหลือง	๒๔๙๑๓

๑	<p>บ่หอนสู้งักชื่อ
ทนแสดงดานคั้งเคื่อง
เลยลวดทวนมาข้าม
เห็นดอกไม้บานช้อน</p>	<p>สาชี่
ฮมฮ้อน
เขาแดน ต้นพ่าง
หล่นเหลือง</p>	๒๒๙๑๔
๑	<p>ต่วย่อม
คืดสูงเจ้าผู้อยู่
โสมคราญเนาต่างเมือง
นูเนือเนือนางขวัญ
เจ้าหมื่นม้าวเมืองแยม</p>	<p>เชียงเครือ พุ่นตาย
ไกลท้าว
ใยยี่
ม่ายหัว</p>	๒๒๙๑๕
๑	<p>ผ่อเห็นดวงดอกต่าง
พะนั้วบานแค่ผา
ันว่า
นางเมืองสร้างเชียงเครือ
เป็นยอดหน้าเทียมท้าว</p>	<p>จาวจี่ หอมออน
หอมเฮ้า
ง้อมม่วน
เพื่อนนอน</p>	๒๒๙๑๖
๑	<p>ดีแก่
นางหนุ่มตันถักถ้อย
กลอนความเขาพรา้เคย
ทองบานหน้าบานเฮียง
นกเญีเยไค้บินขึ้น</p>	<p>คำม่วน เสียงหวาน
เจืองเจ้า
ถ้อยถี้
ฮ้ายคอน</p>	๒๒๙๑๗
๑	<p>ธรรมยำ
กับทั้ง
พี่ท่านเจ้าเชื้อล่ำ
คือภูธรแสงหอม
บุญเฮืองหน้าเฮียงสา
เจ้าตัวสร้อยใจแจ่ง</p>	<p>นางเมือง
ตูข้ำ
อ้วค่า
เก็งกัน</p>	๒๒๙๑๘
๑	<p>นางขวัญผู้แวนเปรี๊ยว
ท้าวสูงเจ้าทองล้าน</p>	<p>จาม่วน
เล้าหัว</p>	๒๒๙๑๙
๑	<p>ผ่อเห็น
ทะส่วนไม้ซ้องกั้ง
พะนั้วเนืองกลั่นเกียง
ภายขาตันพิมมะเสน
นกเฮ่งไค้ซมหนั้ว</p>	<p>กฤษณา พุ่นเยอ
หอมเฮ้า
เป็นดอก
ดอกดวง</p>	๒๒๙๒๐

◎ เลยพล	เบื่องชอกช้ายเหื่อเฮื่อง เถิงดงหลวงย้อมเขียว เที่ยวทางเท้าลึบปลาย	ทองหลาง ทุกมื่อ วันฮอด	
แม่่งหนึ่ง	เถิงแห่งไกล่เชียงล้าน	ป่าตาล	๒๐๙๒๑
◎ แต่นั้น	ทุกที่เทียนมีหมาก พลบาคราญล่องเลย เถิงเห็นหงษ์หงษ์เหลื่อม ล้ำช่วงข้ากู่ใหญ่	แกมพลู เมือหน้า เขนทอง ทวนย่าง เหิงคราว	๒๐๙๒๒
◎ ผ่อเห็น	ฟ่างฟ่างไม้ลมเบิก สวาสวาเสียงแขกตาเวา ลิวลิวข้ามภูคา พลพวกพ็องเตินแล้	ใบปลิว ฟุ่นเยอ เวียนฮ้อง พั่นอ่อน แล่งคริว	๒๐๙๒๓
◎ เข็นเข็น	ว่อนว่อนก้องควานเป่า เสียงชะนีฮ้ายฮาว ชะลอนข้างพังพลาย มยุระราชข้า	ชะโนเนื่อง ปิ่นถ้ำ ฮ้ายย่าง เสียงห้าว เฮ่งวอน	๒๐๙๒๔
◎ แม่่งหนึ่ง	พลใหญ่เท่าเถิงที่ ซอนซอนพลายแกว่งกะดิง นรินทร์ฮ้ายพลแพน ลงจากข้างเมือห้อง	บางบิน ^๔ ตั้งก้อง สุมเครื่อง แท่นขวาง	๒๐๙๒๕
◎	หนักเนื่องด้างเฮื่องเฮื่อ ฝูงนางพับจอดเกย ธรรม์ย้าขึ้นสถานทอง เข้าสู่ห้องเถิงกว้าน	ดาวคำ เฮียงฮ้าน เทิงมาศ นังเนื่อง	๒๐๙๒๖

ส่งขุนฟองไปให้ข่าวก่อน

◎ เพิงที่	พระบาทท้าวตันต่อ ควรขุนฟองสืบเมื่อ เฮาก็เขี้ยวคราวได้ เล่าที่เหง้าลุงป่า	ลุงอว เถิงให้ ดีฤ เมืองขวาง มาสอด อ่อนอาม	๒๑๙๒๓๗
◎	แล้วทอดถ้อยแถลงสั่ง ความใดโดยสิ่งเมือง ทูลทรงให้ผลควร เมี้ยนสั่งแล้วประนมเจ้า	เอาเถิง เห็นผียื่น ภูวนาถ เลิกลา	๒๑๙๒๓๘
◎ ผ่อเห็น	ชะพาดข้าย้อยกึ่ง หังหังลวาล่วงทาง ผัดผองไกล้เงินยาง ห้วยท่งกว้างเถิงที่	เกียงทอง เทียวผ้าย ยาวโยชน์ นครหลวง	๒๑๙๒๓๙
◎ มันก็	แพ่งแพ่งเหลื่อมช้อยโชติ แฉงเชียงจวงสู่นาง ขุนฟองเข้าเถิงนาง อ้วค่าห้อยงามแปร์	ปรางค์ทอง ในห้อง คังจอต แปลกเขียน	๒๑๙๓๐
◎	ฮู้แคว่นหลินสะกาทอด วันดีทูลบาทสอง เขาก็เต็งความฮ้อง บางช้อยเจ้าเฮฮ้อง	เพเบ็ง สมต้อง ขอมมี เพโจก เฮียกตาม	๒๑๙๓๑
◎ แม้งหนึ่ง เมื่อนั้น อวนก็	สุรย์ต่ำคล้อยลับโลก อามองค์เห็นอ่อนฟอง พเนจรต้นดงขวาง พระบาทเจ้าแผ่นล้าน	คันธ เลยตัน มาสอด ดีฤ ยังค้อยส่วสติ บ่เต	๒๑๙๓๒

◎ ฟองก็	เมื่อนั้น อ้วงวากหน้าจงดอด ประนมขลุ่ยขาบกร ภูธรให้เฮ็งโถ ถามข่าวเจ้าตัวสร้อย	อวนมโน กอยไหว ยคยั้ง กายพี แต่ไกล	๒๑๙๓๓
◎	เจียมจากห้องเมืองมิ่ง คีรีไพโรภทเขี้ยว ทานพลายได้เมืองปะกัน คิดที่ผู้ธรรมอ้าง	เงินยาง เขาขว้าง ท้าวกว่า บลิ้ม	๒๑๙๓๔
◎ ก็เพื่อ	ลอนว่าไว้อัยคว่าง แสนดอยหลิมหม่นดง คำเคื่องฮ้อนจงเขียน ผายแผ่นกว้างถึงที่	แข่งเมือง เดินช้าง ฮีฮ่า เชียงอินทร์	๒๑๙๓๕
◎ นางก็	ประดับสำถ้อยท้าวสั่ง ขานคำถวิลขอบใจ ก็ข้อมคะนิงถึงน้อง อ้วคำผู้ที่เหง้าถามฮ่าง	แถลงนาง เจืองเจ้า นงปราง หุยฮุ่ง การเมือง	๒๑๙๓๖
◎ ท้าวฮุ่ง	ได้ลุ่มฟ้าขึ้นก่ง เจืองหาญจัดใส่เนา ภูธรให้เฒมา ค้ายบ่าวแก้วเจืองเลี้ยง	นครปะกัน กอกแก้ว ฮู่ไป เฝอยอยู่ ดั่งฤ	๒๑๙๓๗
◎ ฤมา	เจ้าอู่แก้วโสมสะอาด ถึงเงินยางว่าเจือง นักก็ญใจเจ้า แควนบ่เอื้อฝูงเถ้า	ปานเฝ พี้ซำม พุมเพื่อ ชาชาย ให้เลือก ดั่งตุ แลนอ	๒๑๙๓๘
◎ ฟองก็ อันว่า	ชะเพื่อกพร้อมนายฮีบ ประนมวันทาขาบกร ภูบาลฮู้มีใจ ตูดั่งอ้วอู่แก้ว	ฮับขาน กอยถ้วน ฮักมาก จริงแท้แล้ว กอยกลั่น เกือนมโน	๒๑๙๓๙

◎ คือมี	พิมพรากพ้องพรหมขีด ในอินทรีโทที่เฮา จารจาเล่าโลมองค์ เหมือนตั่งน้องท่านสร้าง	เขียนโสม แสงอ่าง ออยอ่อน พระไมแม้ง แต่หลัง	๒๓๘๔๐
◎ ครั้นว่า	ชะช่อนเนื้อคู้กำ คือจังกอนเกิดมา เทียมเงางอ้อมคือตน มาฮอดพัจจอมเจ้า	ผมหอม โไฮเฮ้า ตางฮูป หากจักเห็น หั้นแหล้ว	๒๓๘๔๑
◎ ฮู้ว่า	เมื่อ่นั้น อ้อลูปหน้าเหลียวเหลือด ทั้งหลายเลยเดียดแด บุญเจืองกว้างทุกกาย ไต้ลุ่มฟ้ามวลเต้า	ลักฟุน ดอมเจ้า มาอ่อน ส่วยทอง	๒๓๘๔๒
◎ ขอแก้	หนแห่งเบื่องตออยู่ บาเจืองผายโผดอัน ฟองเล่าพองคำตำนาน ไต้แผ่นหล้าเทียมเจ้า	เงินยาง เมื่อหน้า ตามกลอน ฮับพากย์ ห่อนมี เมื่อใด	๒๓๘๔๓
◎ ฮู้ว่า ฮู้จัก แม่นฮื้อ	นางฟากด้าวหนแห่ง เทียมสองศรีลูกลุง คิงกลมแก้วขวัญเวียน เจ้าตัวสร้อยจงตำนาน	นครพรหม กิติ เมืองล้าน ลีอนาถ กิติ ฮื้อเฮา พัดาย	๒๓๘๔๔
◎ แม่นว่า ยังเล่า	พระบาทไต้ข้างเผือก แพงพานคำกว่าของ ธรรมย์ำได้นางคราญ แนวกว่าแท้นามท้าว	แสนสาร กิติ แกวญ โสมสะอาด กิติ ที่เซ็ง	๒๓๘๔๕
◎	อำนาจเฮื้องตกต่าง เก็งญาฤาแทบเทียม สาวศรีชั้นปะกันเกียรตี ผู้แห่งเหง้ายินค้ำ	บุรี จอมเจ้า ยศยั้ง คอบวอน	๒๓๘๔๖

◎ ภุธร เมื่อนั้น	ฟองจิ้งจันขานตอบ แพงเงินยางกว่าปะกัน เก็งญาสร้อยศรีไส หุมและมือเซ็งเฮื่อง	เทพี แสนดี สงวนมาก ฮอดปี	๒๓๙๔๗
◎ อันนั้น ฤจักษ์	สีอำถ้อยแถมปาก คำดีเดี้ยวแผ่ผล ลอนว่าบุญมิได้ ลอนสืบสร้างเป็นแก้ว	ปีนกลอน เป็นกว้าง โดยใจ จงอ่าว เก็งเมือง	๒๓๙๔๘
◎ ลอนว่า	เซื่องถ่าวได้ประดาตั้ง บาเจืองจงจอดเฮา ชะบูเนื่อนางวัน ท้าวสูงได้ต่อหน้า นอนพร้อม	สามพัน ทั้งจ้อม ชาวผ่อง ไปสงวน	๒๓๙๔๙
◎ ทอว่า	โสมอู่แก้วผาผ่อง คูมิวนวลมานลูกแมน บาไทท้าวยังหุม เซ็งซ่าเฮื่องเถิงพี	ผิวงาม มีเชื้อ เห็นใหญ่ พร้าวอน	๒๓๙๕๐
◎ ฤจักษ์ คือตั้ง ลอนว่า	เทียมบ่อน้ำใจใคร่ ชลธิไหลผาดอน บาไทท้าวผางยัง มาฮอดพีกายพัน	เงินยาง ได้เด ดูต้น ยินพี ฟ่างเฮา	๒๓๙๕๑
◎ อันจัก ทอว่า เมื่อนั้น	เล็งถี้ถ้วนงามแจ่ม ภาษาเขาต่างเฮา หฤทัยอ้วหมองใน ผู้แห่งเหง้าหนองพี	ประจใจ นางนั้น นานสว่าง อามคาย	๒๓๙๕๒
◎ ตั้งนั้น ฤจักษ์ ก็เพื่อ ลอนว่า พอแต่	พันแห่งห้องนางนาฏ พงศาสายสืบนาม บุญเจืองท้าวคินมา เป็นช่วงใช้เทียมท้าว	เซียงเครือ ได้เด แนวใกล้ เมืองเก่า แทบตีน	๒๓๙๕๓

◎ แพงศรี ครั้นว่า	ฟองเล่าช้อตันม่วน ในเงินยางยิ่งพระจันทร์ ดาราเหลื่อมใสแสง ฤดูเมื่อแล้งไท่ท้วง	ฮับชาน เจียนแจ้ง ช้อยโชติ ท้าวแดน	๒๒๕๔
◎ อันหนึ่ง เป็นแต่	คือคุ่มโนชท้าว นางแกวแสนลำสาว สมภารท้าวมิบุญ อ้าวคำผู้ที่เหง้า	ได้หมู่ บร็ว สงวนพร้อม ตั้งแต่ง ต้านอ่อน อวนฟอง	๒๒๕๕
◎ ญี่	ลำท่อนท้าวหนแห่ง เป็นกระดานทองแผ่นเดียว เฮาก็ซ่มงันตั้ง สร้างก่งท้าวลุงป่า	นครปะกัน นั้นเด ดูกว้าง บุญบา ลุลาภ อยู่เกษม นี้แหละ	๒๒๕๖
◎ เมื่อนั้น	ฟองก็ฮับพากย์ช้อ เดินคำควรชู้อัน เทพีไ้ปุ่นแค พระบาทให้ธรรมเหง้า	ทูลแทบ มณีศรี เอาไหว้ มานอก อยู่คอง แลข้าม	๒๒๕๗
◎ บาก็	แล้วบอกถ้อยแหนอ่อน หยองคำเฮวเฮียกผี สมสมเบื่องพิทวาย เมียนอย่าแล้วประนมเจ้า	อวนฟาย ฝูงเหง้า ลงเทียน นั่งเมือง	๒๒๕๘
◎	ฝูงล่าฆ่าเขาเปลี่ยน กลัวเมาเมื่อสุพญา ปุ่นเพาย้ายมาโฮม ทุกที่ลั่นเมื่อห้อง	ปิ่นโตง ธรรมตัน เฮียงฟ่าง คั่งคน	๒๒๕๙
◎ เหมือนบ่	สู้งได้ต่างท้าว อย่ากังวลค้อยกิน สมเพิงห้องเงินยาง ฟองเล่าตันแหนแหนน	ท้าวทอง มาเถิง กลัวแค้น ลีมเล่า แสนอ กล่าวกลอน	๒๒๖๐

◎ เพื่อนี้	ตุ๊กม้างเผ่าท้าว คอนคอนคืดซึ้งหลัง ภูธรท้าวพลันเฮว ห้วยป่าไม้ดงกว้าง	เทท่าน เมืองปะกัน ทิวให้ คืดพี ล้วงคราว	๒๑๙๖๑
◎	เมี้ยนอย่าแล้วทุกที่ โสมพร้าวเนาแท่นทอง ชะบองเนื้อชาวฟอง เมี้ยนสั่งถ้อยแถมพร้อม	เทลง ลายต้อง อ้วค่า ตี้มกลอน	๒๑๙๖๒
◎ มิ่งค้อย	ทูลบาทให้แวนว่า ภูธรจักฮอดดลุง ปุ่นคนให้อวานฟอง ขึ้นสู่เจ้าลุ่มฟ้า	คำควร วันหน้า แวนฮีบ เถิงที่ โสงหลวง	๒๑๙๖๓
◎	หลานก็ผายกิบกำ เฮวทางจัดพวกพล ดงดอนข้ามคีรี ห้วยปากกว้างเถิงที่	ยาวย่าน ไพรขวาง เดินข้าง ยาวย่าน บางบิน	๒๑๙๖๔
◎ เจียมแต่	ผู้ผ่านท้าวไชข่าว นรินทร์จงจอดดลุง ฮามเมืองชั้นนครปะกัน กรายง่อนข้าเขียวข้าง	แขงาม ทั้งป่า ไกลฮอด ใช้ประมาณ	๒๑๙๖๕
◎ เมื่อนั้น ทอว่า คือคู่	ภูวานถท้าวชั้นชื่อ เลิงเลิงจงจอดหลาน คองหนห้องบาศรี เทเวศร์เจ้าแผ่นฟ้า	ชมคดี ธรรม์เหง้า กระสันโตก ก็ตาย นองน้ำ โสรจสรง	๒๑๙๖๖
◎ เพื่อนี้	ลูลากช้อยได้ตั้ง หายจางสว่างกระสัน เลยลวดปุ่นความให้ ป่าฮอดพร้อมเทียมท้าว	ปรารธนา เสียไซ้ นางเมือง มาเที่ยว แทบลุง	๒๑๙๖๗

- ๑ ป่ากั
เหยี่ยวว่า
เทือนี่
เหลือเหนียวไหววอนเทพ
กายแมนสูงเกิบแสง
บาคราญท้าวเทปะกัน
เจ้าก็หว่ายป่าไม้
ทรมาน มากแล้ว
สุ่มไฟ
มาสอด เฮาแล้ว
ไปพร้อม ฮับหลาน ๒๓๙๖๘
- ๑
เหยี่ยวบ
คิดสอดแจ้งจงจอด
ทานพลาญต้อยู่ลุน
เจ้าค่อยไปที่เก็งญาแก้ว
เหยี่ยวว่าใจเบียดพ้อง
นัดตา
เลยช้อง
ใสศรี อ้าวคำ
กายแญ่ ย้อยคดี ๒๓๙๖๙
- ๑
บุรี
เมื่อนั้น
กอยกล่าวด้านตามแพ่ง
กายเงินยางว่าเฮา
เก็งญาขึ้นฟังทอง
คนเลื่อนลันตามเจ้า
เพ็งมา
เป็นต้น
ย้าย่าง
จากไป ๒๓๙๗๐
- ๑
พอเมื่อ
เถิงต่างกว้างโสงสาช
โสมวัยฮับแม่เมือง
วันคลาดล้อยหลิมดอย
เขาพี่น้องเนาพร้อม
เขียงสา
เมื่อห้อง
ใกล้คำ
แม่ตน ๒๓๙๗๑
- ๑ ป่าซ่ม
บัดนี้
พอที่
ซ้าค่าน้อยสอนสั่ง
บนดินเซ็งซำเจือง
สว่างปุนป่องลำแนน
ปากกล่าวแม้งกลอนช้อย
สองนาง
จริงแจ้ง
เนื่องกึ่ง กันตาย
ชอบธรรม ๒๓๙๗๒
- ๑ ลือว่า
พอที่
ควรที่
เจ้าอู่แก้วงามยิ่ง
บุญกรรมมาฮ่วมเฮือน
เนื่องใจด้านแซเดียว
ญี่อ้อมแนมเนื้อ
เมียเจือง
เฮียงพร้อม
เดิมชอบ
แนบนอน ๒๓๙๗๓
- ๑
อย่าเบียดถ้อยฮิลอบ
ภูธรเห็นหน่วยโสม
อย่าได้มัวเมาด้วย
ลิมที่ฮู้เป็นเจ้า
เตียนตน ท่านนั้น
เสียเศร้า
อาเสลียน สมแพ่ง
หล่าหลง ๒๓๙๗๔

◎	ดูแต่งเหย้าหอมเพื่อน ฟังภูธรอย่าเสีย ฝูงใดมีคุณแท้ ควรปลูกให้เป็นเหง้า	หญิงชาย สิ้นเกล้า ทั้งหลาย ต่างราช แบ่งบง	๒๑๙๗๕
◎ ชื่อว่า	ขนาดหนึ่งนั้นตนเพ็ง คองกุสอนจ้องจง แนวไกลแก้วเทพี บ่ห่อนแค้นคำฮ้าย	ภักดี จำหมั้น เอาฟาง เพิงแล ฮอดเฮา	๒๑๙๗๖
◎ ชื่อว่า	ฝูงใดคิดต่างข้อ เมาสุราแว่นวอง คัลขุนแล้วยังคอง แนวพ่อเจ้าลุ่มฟ้า	แซแมก ผิดคอง แว่นแก้ว ตกต่ำ เพิงเว้น ว่องไกล	๒๑๙๗๗
◎ ญท่าง คราญค้อย ตั้งนั้น	อย่าได้บิบบไพร่น้อย ไทเทียวลีนปองแดน ชินใจเว้นวงการ เทเวศร์เจ้าแผ่นฟ้า	ซีย่อง เอาลีน เดินค้า ทำบาป ดีตาย ยอหย่อง ช้อยชู	๒๑๙๗๘
◎ ครั้นว่า	เมี้ยนคาบแล้วเมื่อสู่ เนาพิมานญท่างเฮา คำจาแท้ทุกอัน ตามไต่หลังเจียมแต่	โสดา ปองกว้าง สอนสั่ง บุฮาน	๒๑๙๗๙
◎ เหยียหวา	ฉิ่งฉิ่งหน้าอ้วซืม ภูบาลพระบ่แต่งพอ เทพีพร้อมนางจาว หน้าใหญ่สู้สงวนไว้	ชมศรี เพียงฮู้ หน้าหนุ่ม แว่นเมือง	๒๑๙๘๐
◎	ไต่ลุ่มฟ้าคนเปรียบ คองเบาพอสุงเงือง ผากฎเท่าเถิงไกล เป็นตั้งไม้เมื่อแล้ง	ปิ่นยศ เจียมแจ้ง กอยต่าง เดือนห้า หอดฝน	๒๑๙๘๑

◎	แม้งหนึ่ง
ฟ่างฟ้างคล้อยวันลั่น
พลแสนดาชูฎาย
เทพาพร้อมพลอินทร์
จอมอยู่ฟ้าปูนป้อง	ลับสุเมรุ
มวลพร้อม
ชูช้อย
ลูกแกน	๒๓๙๙๒
◎	ยังค้อยค้ำคุณยี่
แดนเมืองจำจิมไกล
พังพลายพร้อมฝูงนาง
ม้ามากห้างตามไ้	ฤาสาย
ดูกว้าง
พลไพร่
ที่เชิง	๒๓๙๙๓
◎	เจ้าค้อยช้อแขกลาว
ปุนคำเส็งย้ายวง
ดาเผื่อนเข้าควายหลาย
เข้าห่อต้อนตรงถ้วน	นายเฮื่อน
ขุนช้อน
เหลือเพื่อน
คู่คน	๒๓๙๙๔
◎	เขาก็ห้วยเดือนกว้าง
ฮามสาลีตุงดอน
เก็งญาตันเตินขา
ฝูงพวกพร้อมธรรมเหง้า	ภัยเภท พิษสลา
ดนเต้า
ขุนอ่อน
แท้แทน	๒๓๙๙๕
◎	ล้าท่อนท้าวนครใหญ่
แฉนแฉนจัดพวกพล
ดาแพนพร้อมเขนคำ
ม้ามากเค้าเขาแห่	เงินยาง
พลอยเต้า
เมี้ยนหมู่
สองพลาย	๒๓๙๙๖
◎	ป้าจากห้องขึ้นชี
ผันผายยกย่างเชิง	พังคำ
ชำห้อยอง	๒๓๙๙๗
◎	ชะบองหน้าอ้าว
คลาจากห้องโง้งฮ้าน	หลายล้า
หมิ่นเสา	๒๓๙๙๘

◎	แม้งหนึ่ง	สุรย์คำคล้อยลงลุ่ม โสมเสลาตามแม่เมือง ซอนซอนข้างฝั่งปลาย	ยุคันธร นางท้าว ย้ายย่าง	
	แม้งหนึ่ง	เถิงแห่งตัวบ้านเก่า	เชียงอินทร์	๒๑๙๙๙
◎		ฟ่างฟ่างเหลื่อมโองราช สองศรีทวารแม่เมือง ธรรม์ยาอ้ออามคาย ค้ายสำน่องนงหน้า	มุงคำ เมื่อห้อง คะนิงมาก เขอาอ่อน เอ็ดควง	๒๑๙๙๐
◎		เทียมแทบป่าด้านปาก ระงมในโองหลวง ชู่กาย ปุ่นความต่านนายคร้ว พระบาทท้าวธรรม์เหง้า	หุมหัว คนเค้า แควนต่วน สู่่งาย พี่ตาย	๒๑๙๙๑
◎	ฟิงยิน	ฮว่านฮว่านฟ้าตังสนั่น พระพายพานพัดยอดตาล บาเจืองเจ้าลูกปะกัน อ้วค่าเจ้าสินล้าน	เสียงเมือง ฟุ่นเยอ ตีนบ้าน ใกล้ฮอด เฮาแหล้ว ลวดวอน	๒๑๙๙๒
◎		ว่อนว่อนกลั่นจงจอต คอนคอนคือคู่หนาว ก็เพื่อเอโกน่อง ฝูงพวกน้อยญวงใต้	วอนมโน จักไซ้ ไกลน่าน นักชั้น แต่งคร้ว	๒๑๙๙๓
◎		ชะแควกเนื้ออ้วค่า โสมเสลาชนแม่เมือง ล่ำล่ำป่าทวยเสวย เมี้ยนหมู่เข้าเทพร้อม	ประนมถวาย ธรรม์เหง้า แล้วอย่า ฟ่องลง	๒๑๙๙๔
◎		สว่าสว่าเบื้องจ้ววาด เสียงนันท่งปาวคร้ว เฮืองเฮืองเหลื่อมปะกาโย อ้วค่าผู้ธรรม์อ้าง	ค้ายวง ควายข้าง แจ้งส่อง กล่าวกลอน	๒๑๙๙๕

๑	ไทรก่องเหล้าปูนสี่ ลอนทำดูหมิ่นฝูง อันหนึ่ง พลายแควนย้ายสามทาง เดินแต่งอ้อยปูนได้	พันหาม แกวม้อย หิวหอด หมื่นถัน	๒๓๙๙๖
๑	ป่าทอดถ้อยถวิลกล่าว อันใดดีบ่กว่าแพง ทำใดให้แวนดี พระบาทผู้ธรรม์อ้าง	กุมารี กูย ดูชอบ อ่าวหลาย	๒๓๙๙๗
๑ บัดนี้ ควรที่ ดั่งนั้น	ทุกชอบฟ้าเต่าส่วย ทำปายแม่ไป เสนาท้าวทั้งสอง ค้ายไพรฟ้าห่มอ้าง	สินทอง ปูนกว้าง ชมชื่น ชูคน	๒๓๙๙๘
๑	ฝูงอื่นพร้อมแสนล่า หลายภาษาแสงตน เขาก็จมจันด้วย ญ่อ่นผู้ธรรม์เหง้า	ชาวปะกัน เดมิเต้า บุญบา ลุลาภ แต่งปอง	๒๓๙๙๙
๑ เมื่อนั้น	โสมฮาบอ้วชานแม่ ชะบองคิงคือคูอินทร์ ฮอนฮอนเหลื่อมแขงาม เล็งล่าฟ้าดาวตั้ง	ประนมกร เอาตั้ง เงาส่อง ดาษเดียร	๒๓๙๐๐
๑	กาก่องอ้วเชิญแม่ โสมเสถียรเถิงแทนคำ ลมออนต่องสวนทอง อ้วฮั่งท้าวอนแล้ง	เมื่อนอน ขุนแม้ง หน้าต่าง เล่ากระสัน	๒๓๙๐๑
๑	ฟ่างฟ่างใกล้สุริย์ส่อง คอนคอนหลับเล่าฝืน สวาสวาพร้อมกุดโต ซุกต้นหม่อมไหลฮ้อง	ปะกาโย แผ่งน้อง ตบปีก เสี้ยกออน	๒๓๙๐๒

◎	เจียมแต่ ท้าวศีกน็องนี้อยู่ ทนสะแต่เดียวใคร่ห่ม ผายผันเป็องแดงบาง ชลเนตรย้อยอำหน้า	วอนกระสัน นี้น้ำแล้ว เห็นหน้า ไปไหล ถั่งแถว	๒๓๙๐๓
◎	ลูกไพร่พ้องฝูงเพื่อน แกวแกวความญแสงพलय หนัวนัก้องโงงหลวง โสมฮาบผู้ธรรม์อ้าง	กระทำครัว ลงล้าง คนคั่ง อู่อาม	๒๓๙๐๔
◎	ชะพังพร้อมยกย่าง นางงามสระเกศสรง ผานผานเหลื่อมบัวทอง แลชูชู้นดูพร้อม	คลาสถาน สีแล้ว เทียมพ่าง พริ้ตรระการ	๒๓๙๐๕
◎	ม่างม่างนิ้วส้วยใส่ จันโททานกลิ่นเสน นงศรีหย่องย้งเชิง น้องพี่ผู้ธรรม์อ้าง	สมมณี สมคู้ งามเคียม อ่อนอาม	๒๓๙๐๖
◎	อ้าวเปลี่ยนเสื่อเจ็ดเทื่อ ผิวพรรณงามตั้งดิน ฮอยว่าลงใจเจ้า มโนพลาตพลั้งแต่ได้	ทรงโสม เอาตั้ง พานคำ น้องเจื่อง ตั้งใด ว่าเด	๒๓๙๐๗
◎	เนื่องเนื่องเนื้อปุนเปรียบ ไฟหลิงแลล้าเลย คอคางหน้าใสศรี ประดับดอกไม้ฮวยเกล้า	กินรี ลิมเข้า ผิวผอง กล่อมผม	๒๓๙๐๘
◎	คิ้วก่องส้วยสันลิ่ง ทรงศรีลาเคียนนม กระจอนกวมแก้มไกวแต่ เล็งล้าแท่ตาปลั่ง	กงพระราม นางตั้ง ดาลสาวท พลาตไหล	๒๓๙๐๙

◎	ชะพาดพร้อมป่าช้า
อามไหเขาคู่เคย
เลยลวดปูนคำตัน
เจียมแต่เป็นช่วงใช้	นางเซ็ง
ตางเจ้า
เส็งกัน กอยกล่าว
เทียมเท้า แทบตีน	๒๓๙/๑๐
◎
ดูตั้ง	เขาข่าวห้องหนแห่ง
แพงสินโสมเปรียบสวรรค
ภูธรผู้กดิน
เจ้าอุแก้วงหน้า	นครพรหม
สาวฟ้า
แดนทีป
หมื่นสนม	๒๓๙/๑๑
◎ ถ้านี้	หนักคู่ล้านลงหีบ
คำอามณตั้งไค
อามคายน้าสาวศรี
ประดับเครื่องหย้องฮวายเกล้า	ธรรณี แลนอ
ดูซ้อง
ลิบสี่
กล่อมम्म	๒๓๙/๑๒
◎	ยาบยาบสาวช่วงใช้
ระทวยโสมล่านำ
ทันตั้งเหลื่อมพิมพราย
แคงเครื่องพร้อมสองแก้ว	ยอฮื่น วันทัง
คิงค้อม
กายเพศ
เก็งกัน	๒๓๙/๑๓
◎	ทิพย์เนตรเหลื่อมเหลียวเหลืออด
นานายังต่างโสม
เฮาบอามณห้อง
ศรีส่องขึ้นดูเข้ม	คอยคน
สันเล้ม
ประเทศะ สวงนยั้ง
แข่งปรางค์	๒๓๙/๑๔
◎ ฮอยว่า
ว่าจัก
ดูตั้ง	ท้าวสุ่งฮู้ทุกสิ่ง
วางไตดูตั้งฮิน
บุปผาเนื้อหิมวันต์
มีดอกไม้ดวงซ้อย	แสนกระสัน แลนอ
คลาคล้อย
ทิพย์ฮูป
ซู่ประการ	๒๓๙/๑๕
◎
ว่าจัก	กุมเรศดินเดินจวบ
สงสารแสนสิ่งใจ
ทวยชมช้อนดวงไต
หนแห่งหันบาท้าว	เจียรสม
จงสะบัน
ดิก่อน
ตั้งเดียว	๒๓๙/๑๖

◎	เจ้าแอดค้อมทั้งอ่อน ศรีเสลิวสาวลูกลุง สมสมก้องโองหลวง เชื่องจิ้งหน้าปงหย้อง	เอ็ดควง ฤชา คนคั่ง หยั่นแคง	๒๙๑๗
◎ เฮาจัก	เข็งข่าม้อยล้นหลัง ทำตนแข็งแข่งเขา นางนางเทียนดาตน ตัดดอกไม้แซมซ้าย	โลกา ฤช้าย ตั้งก่อน ขุ่มมัน	๒๙๑๘
◎	เฟื่องเฟื่องเสื่อชาวอ่อน เล็งผิวผางบ่ทัน ลอนลายเข้าเบือโลม กลางฟ่องสิ้นแข่งไค้	ชายโสม เทียมได้ หมองหม่น คาดเข็ง	๒๙๑๙
◎	เขาป่นห้อมแต่่มสูง กวมเวงตาผ่านไป นางนางเสื่อชาวฟอง ผืนนุงพร้อมทิวลี้	หายหมอง ปloomคิ้ว เมี้ยนหมู่ ล่ำเดียว	๒๙๒๐
◎	ประดับหมู่ต่างเลาโขง งามเสลิวทำช่วงนาง กลางคนเสื่อยมนา คาดถ่องซ้องเมื่อหน้า	ชาวสา นงหน้า ไบบ่า แปลกเขา	๒๙๒๑
◎ อันนั้น ภายใน ขามเมื่อ	เชื้อแม่ฮ้างแสงคว่า มีโรคาคั่งเฮา นางนางเสื่อสไบเหลืออง ไปคว่าบ้านกลน้อย	เฮเมือง แสงตัน เหลื่อมแ่ม แนบแอ	๒๙๒๒
◎ เหยยิวว่า	เล่นเล่นล้นโลมปาก ชาวแกวเขาซากเห็น นางนางเสื่อชมพู ทำทุยเนื้อผิวแฮล	พอหุ หุ่มแท้ เมี้ยนหมู่ จิงจาว	๒๙๒๓

◎	ลูกนั่งพร้อมพอคู้
เป็นสาวสนมอยู่เพียง
ทวนเทียวใกล้ตีนมือ
เล็งล้าแท้ดีฮ้าย	ควรเหลียว
กายซ้าย
ใช้ช่วง
แต่เสมอ	๒๓๙/๒๓๔
◎	ข้างช่วงพุ่มหมายหมู่
เสอเพอเป็นตั้งผี
มือทวยแยมแยงบัว
จักว่าเถ่าดูซ้ำ	ผีนแดง
สุนม้อน
ปักปิ่น
ใช้สะเทิน	๒๓๙/๒๓๕
◎	บางพ่องพร้อมไทถิ่น
เขากี่ชวนกันไป
ทรงกระจอนพร้อมกาสา
ผีนเพศพร้อมเขินหน้า	สวนสลา
ใคร่หุ่ม เห็นเจ้า
ผีนุ่น
ก่อนสะป้อ	๒๓๙/๒๓๖
◎	พุงพุงพร้อมซำมาน
อวพายแสไถ่มา
ทำตนหย่องปานนาง
เชือม่อนน้อยลีมฮู้	เม็งพะโค
เป็นข้อย
ทรงเพศ
ฮ้างคิง	๒๓๙/๒๓๗
◎	อันหนึ่ง ผุงเผตฮ้ายชาวลุ่ม
ชิงกันปองแปลกนาง
เป็นตั้งคอยหงส์แล้ว
คิดคู่แฉิ่งกินชิ้น	ขุนลัว
นำเนื้อ
คอยกา การต่าง
ซากสะเดน	๒๓๙/๒๓๘
◎	เต็มช่างหย่องปูนแต่
เวรใดโดยบาปเพื่อน
ผุงหมูยังไบบ้าน
วอนชู้ค้ายเฮียมเจ้า	ทุกชั้น
ผางฮ้าย
ซุ่มลัว แก้วเกศ
แจ่มศรี	๒๓๙/๒๓๙
◎	ทำเพศพร้อมดูตั้ง
ลีมอินทรีย์ที่ตน
เมื่อ นั้น โสมพรารวป่าเดินความ
เฮาอยู่แล้งคองท้าว	เหมือนสาว
เหยแห่ง
แควนต่วน
ที่เตียว	๒๓๙/๓๐

◎	ทะล่วนข้างขัดแทบ งามเสียมศรีแม่เมือง ผายผันขึ้นทองโต อ้วนค่าผู้ทองล้าน	เทียมเกย เป็นต้น ปะคือมาศ เล่าตาม	๒๓๙/๓๑	
◎	ขึ้นชี้ข้างตัวอาจ เป็นจอมไทแต่ใน อามคายหน้าชาวฟอง ฟิงปากด้านเสียงท้าว	บุญกอง นครล้าน น้องพี่ คู่หงส์	๒๓๙/๓๒	
◎	เลี้ยงถึถ้วนเสมอสูป ทรงคำควรย่างเพียง สาวศรีเป็องจามร เขาพี่น้องทรงช้าง	กินรี กายข้าง ไกวแกว่ง คู่คน	๒๓๙/๓๓	
◎	เจ้าแอดค้อมพรา้แพ่ง ผนผนตามแม่เมือง พลหลวงเส้ไหลหลาม แสนล่ำเชื้อซามเจ้า	เอ็ดควง ธรรม์เหง้า เหลือท่ง เชื้อเชื้อง	๒๓๙/๓๔	
◎	ทะล่งพุ่นถ้ำแอน แถวนาเมืองหมื่นผอม พลหลวงอ้วนสุมคริว นางนาฏคีตสู่งท้าว	ผาจวง ผายกว้าง เค้าฟู ธรรม์อ้าง ญะยะวอน	๒๓๙/๓๕	
◎	เมื่อนั้น เวลานี้ ท้าวสู่ง	เถ่าปู่พันลงอ่อน ลาวพอนคับคั่งทาง ลุงอวาก้าเงินยาง ได้หมื่นห้อง	ภูสูง หลายต่อง ข้าเก่า เฮาเหล่า เฮือนกว่า เทปะกัน	๒๓๙/๓๖
◎	ฝูงเล่าซ้ำใช้ช่วง คือนอนฝันใฝ่หุ้ม ลางคนได้สาวศรี เมียอยู่บ้านฮามฮ้าง	ชมคติ เห็นอ้าง โสมหนุ่ม เคียดเค็ม	๒๓๙/๓๗	

◎	บายเหนียงเข้าของหนุ่ม
ผนผนเต็มทั้งนา
กลางคนค้ำเสียงแข็ง
สู้นี้เซยดาบฮ้าย	ทับเสียด
ทั้งค้าย
กวนดำ
แนวม้อย ลูกแมน	๒๓๙/๓๘
◎	กลางคน จับแยกเกล้าฮ้าย
บายแขนอุหาบลง
ฝัวกูนี่มึงคล
สู้นี้เป็นฮ้อยข้า	กวนตี ก็มี
เลยขัว
แต่เก่า
เซลยเจ้า แบ่งปัน	๒๓๙/๓๙
◎	เขาก็ยัดยัดให้
เสียดจอมหัวกว่าเมือง
กลางคนต้านโลมเมียด
บางพ่องฮ้ายหาเสียน	วิบาก หลังหลาย
เป็นฮ้อย แลนอ
ถ้วนถี่
เสียดตีน	๒๓๙/๔๐
◎	ของเก่านี้เป็นที่
บุญแพงลินห่มหัว
กลางคนให้ทอฝัว
สังบคิดเมื่อสร้าง	เฮาหมาง แลเด
หุมอ้าง
ฮ้อยฮ้อ
เฮือนเหย้า แต่หลัง	๒๓๙/๔๑
◎	บุญพำพร้อมเคยคู่
สงสารสั่งหน่ายเด
แห่งจักลินผมเข้า
เซยดาบแท้ทั้งค้าย	บุตรา
ดูฮ้าย
สรณา นบนอบ
ใช้ (ประมาณ)	๒๓๙/๔๒
◎	แต่นั้น ความซ่าเท้าป่าซึ่ม
อาการผางไซ้คอง
กลัวทอภูธรเจ้า
ไซ้ล่าฮ้อยไปต้าน	ทนสมร
เมืองบ้าน
เจืองหาญ เห็นฮ้าง
ป่าวเดิน	๒๓๙/๔๓
◎	เจ้ายี่ ได้ต่างท้าวมาอ่ม
ไผยัง ทวนใจเสริญโทษมัน
เมื่อนั้น ชาวพางพร้อมภุมมอญ
อวานท่านผู้ธรรม์ตัน	เงินยาง
ควรลัน
อ้ายง่า
ก่อนพล	๒๓๙/๔๔

◎	<p>ค้ายสำข้าวฟ่าง ผนผนผลูฮอดใน มั่นก็โอมคำไหว อามก่องเท้าถึงข้าง</p>	<p>พายไซน นากว้าง เทพี ประนมนาถ ฮ่วมผัว</p>	๒๑๙๔๕
◎	<p>อ้าวคำให้ไต่ตัน หนัสน้ำเขาขึ้นดี ฃาพวงพันนำทาง กัมขาบผู้ธรรม์ตัน</p>	<p>แหนตอบ ขุนพวง ตอมเจ้า ทวนฮอด แต่ไกล</p>	๒๑๙๔๖
◎	<p>อ้าวคำให้ทอดถ้อย บุญบาไทหม่ตู่ เป็นนางเฝ้าเฮือนหลัง ใต้ลุ่มฟ้าตามแต่</p>	<p>ทักอยู่ หนูนั่ง กลัวไกล่ นึกแหล้ว เหงาหง่วม คุณเม็ง</p>	๒๑๙๔๗
◎	<p>ไว้ทอนท้าวพันฮ่วม ผุงคอนเขาข่าวมา ลอนลอนได้กินรี เจ้าอยู่แล้งกายบ้าน</p>	<p>ภูธร จริงแจ้ง ฮีฮ่า บ่บาน</p>	๒๑๙๔๘
◎	<p>ถ้านี้ คือคู่ผ่นหยาดฮ้อย แสนสำ โทสาสั่งสิ่งตาน ลางตัวถ่านำกิน หน้ำใหม่แล้วควายเล่า</p>	<p>ฮ่าดิน น้แหล้ว ดินหญ้า เกียงอ่อน ส้มหลัง</p>	๒๑๙๔๙
◎	<p>เมื่อนั้น ว่อนว่อนก้องเสียงเสพ ฃาพวงเขาบ่กล้ว สนเทท้าวแดนผี ห้วยป่าไม้เหมินม่ง</p>	<p>ภูมี กอยไหว ยาว่าน เมืองปะกัน</p>	๒๑๙๕๐
◎	<p>ผู้ผ่านพื้นนางกว่า ฮันพลขนันออกเมือง เต็มแสงข้าผุงปุน ท้าวฮุ่งม้างเขาได้</p>	<p>ใจแข็ง มาชว่าง ไปก่อน ดั่งหมาย</p>	๒๑๙๕๑

- ๑ ได้ท่อนท้าวเข้านั่ง
อรควรนางหมื่นปลาย
ชะบองหน้าสาวแกว
เขาข่าวเอื้องเถิงเท้า
นครหลวง
เป็นเหน้า
เทียมพ่าง
ฮอดเฮา ๒๑๙๕๒
- ๑ เจ้าอู่แก้วสุปสำอาง
เวรเขาขานแต่หลัง
โสมพานพร้อมบุญขวัญ
เหน้ากว่าเลี้ยงแพงไว้
งามตรู
เถิงเถ้า
เวียนเกิด
แวนทรวง ๒๑๙๕๓
- ๑ ประเสริฐห้องหนแห่ง
สาวแกวเซ็งช่วงตีน
มีพินเชื้อของหลัง
แดนเทศทำนาไต้
เมืองปะกัน ที่พุน
ตามไ้
เอาอิม
ข่าววาง ๒๑๙๕๔
- ๑ ชะพ่มพร้อมฮ้อยประเทศ
มาซุมในเงินยาง
เสอาอย่า
ชวนยี่
สนเทด้วยลวงสวน
สร้างแสงเหย้าแปลงต้าย
เทเศ
กล่าวทูล ทั้งค้าย
หินย้อย นี้เถิ่น
ตี๋มเวียง นี้เถิ่น ๒๑๙๕๕
- ๑ เฝื่อนี้
ครั้นว่า
ดูถ้อยเถ้าเถิงที่
บุญตามิจังเห็น
ภูธรท้าวยังจำ
มาฮอดพ็จอมเจ้า
ชรามรณห์ นี้แหลัว
ปางนี้
ลัจจะเที่ยง
หากจักเห็น ๒๑๙๕๖
- ๑ ใจทำน
แต่นั้น
บ่ข่มแพ้วพองเหงียง
คุณลุงเป็นที่จริง
บุญคราญเฮ้าสมทรวง
พวงเล่าถ้อยถวยแล้ว
ยังเสมอ
จำแจ้ง
อ้วค่า
ชู่ประการ ๒๑๙๕๗
- ๑ นางเมือง
เมื่อนั้น
เมี้ยนอย่าแล้วประนมนาถ
ปุนเสียงขานตอบขา
หาญพายแสดงดอย
ข้างเฮ้งม้าคนเค้า
เลยกราย
ขุนเถ้า
พิน้งอน
ครั้นนั้น ๒๑๙๕๘

◎	หมักหมอนเนื้อฝูงหมู สะตันเตียรดาษเหลือ แถวทางข้าหญิงชาย คือคู้ง่างแผ่นฟ้า	นางแก้ว หลังช้าง คั้บคั้ง มาหีบ เห่งดิน	๒๓๙๕๙	
◎	ญั่งญั่งแส่ล่งท่ง นินนินบตขู่กาย ทะแนวเนื้ออาวพาย กั้มขาบเจ้าองค้อ้ว	หลายแถว คลี่เคล้ำ ประนขนาด อ่อนอาม	๒๓๙๖๐	
◎	เยวราชพร้อมป่าซั่ม ยอขันสลาเครื่องคำ บาศรีเต้าไกลเมือง ตู่อ่อนใช้ใจน้อย	ชมคดี หุ่มีให้ ละพี จอดจริง	๒๓๙๖๑	
◎	เมื่อนั้น อันหนึ่ง	พวงควี่ถ้อยถนอมจอด เอ็งโยยังใส่ณา หวนหาข้าฝูงมา แล้วซู่ซันดูพร้อม	คำควร กอกแก้ว ฝูงอยู่ พรำนาน	๒๓๙๖๒
◎	อันจัก มันัก	แล้วฮีบแส่ห่มข้าง ตามอาการส่วนยัง บุญสูงอ้วขานขุน ไหว้ท่านเจ้าคำต้อ	ทันที ทูลลุง ยาวมือ แซชอบ ลวดกราย	๒๓๙๖๓
◎	เมื่อนั้น	เบื่องบ่างอ้อมปลงสอด สนสนพลายแกว่งกะดิง ล้อมันผู้บาเตียว ลงจากข้างประนมน้อม	ฮิมนา ตั้งก้อง อ้ายผ่อง ขาบกร	๒๓๙๖๔
◎	นางเมือง มันัก	ญ่องญ่องเนื้อขึ้นใหญ่ ปุ่นขันสลาแต่งทอน ลวาคำใช้อามแถลง ขอบท่านเจ้าสินล้าน	ทามแสง ทั้งแกลั้ม ถามข่าว ลูกลุง แท้แท้แล้ว	๒๓๙๖๕

◎	<p>คว่ำคว่ำเหลื่อมแสงส่อง
ดอยสูงแสนล้ำพलय
ไหลลงลั่นวงภู
บู้ก็ล้ำถ้อง</p>	<p>อุทัย
งาช้าง
ดาคั่ง
แถวต่าง ช่อแข่ง</p>	๒๙๖๖	
◎	<p>เมื่อนั้น
เขากี้
น้องท่าน</p>	<p>เจ้าจิ้งจกนงาหมู่มุ
ประนมบุญสูงกล่าวแถลง
ลงนาพันสามขุน
เจ้าตัวสร้อยตามหมู่</p>	<p>ทาสา
แกมถ้อย
ขนงราช
หนุนหลัง ฟันแหล้ว</p>	๒๙๖๗
◎	<p>สะพาดพร้อมอ้ายไค้
ขุนยนต์เขาอ่อนคอน
คร้วหลวงไว้หลังเจือง
เจ้าตัวสร้อยทูลให้</p>	<p>คอนชาย
คนใกล้
จอมราช ฟันดาบ
มั่งมี</p>	๒๙๖๘	
◎	<p>ชะพาดล้นคับท่ง
ทาสีห่มสูงเห็น
เมียงเมียงเหลื่อมทงทอง
ไหวอ่อนเจ้าคิงค้อม</p>	<p>นาเมือง
สงวนพร้อม
ชายช่อ
ลูกสูง</p>	๒๙๖๙	
◎	<p>หมอมหม่อหน้าท้าวหนุ่ม
นงเยาว์ชมชื่นหัว
ของหอมพร้อมหลายหอม
หยายชู้ฟ่องพลล้าน</p>	<p>แองคอน
หุ่มต่าน
ถ้วนเือง
ลวดเหลือ</p>	๒๙๗๐	
◎	<p>หนักเนืองข้างท้าวสูง
แพนทางฝื่อฝายนา
สมสมม้านันควาญ
ผู้ที่เหง้าหลังล้ำ</p>	<p>นำจน
เนืองเต้า
ห่างหิ้ง
ลักขณา</p>	๒๙๗๑	
◎	<p>กายเพศเพียงแสนสิ่ง
คอยไกลสุดขั้วตา
บรรพารพร้อมดารา
ม้ามักอื้อโดยตั้ง</p>	<p>สาธุการ
เต็มยื้อ
เฮืองโลก
เหมื่อยไหล</p>	๒๙๗๒	

๐	อันนี้	อัปไซคหฺลือฮฺว่า สมอาลัยลั้นแด ในทรวงอ้วนสนทนา	บุญตน นี้เด ดานซ็อง นานเนื่อง	
	แมงหนึ่ง	ครั้นครั้นก้องเสียงเสพ	เกรี	๒๐๙/๗๓
๐	พังเพียง	เฟื่องเฟื่องกั้งคันฮ่ม ทรวงอินทรีย่างผาย ธรรม์ย่ำท้าวเนาใน	พานคำ ผันหย็อง ปะคือมาศ	
	ปัฐ	ก็ล้ำถ้องถนึมแกวง	จามร	๒๐๙/๗๔
๐		ชาดชาดข้างเทียมราช ชะลอนเตียรดาษ ลงนาพูนนางแกว	พังแลว ดาลัน ไกลราช	
		เจ้าอู่แก้วพันต้น	แต่งตาม	๒๐๙/๗๕
๐		เฟื่องเฟื่องเหลื่อมลัวลวด หงส์หงส์เพียงยาม แผแผข้างพานคำ	แพแส ปงฮ้อน ชูเครื่อง	
		เขาขอดพื้นเมืองปั่ว	ปิดมา	๒๐๙/๗๖
๐		หนักเนื่องซ้ำไช่ช่วง ภาษาเขาหากยัง เหลือหลายพร้อมกลางนา	หญิงชาย ตูพร้อม ลันท่ง	
		ฟุ้งฟุ้งข้างงาค้อม	เครื่องคำ	๒๐๙/๗๗
๐		แต่ยี่ได้ก่งท้าว แดนนาจำจีมตอย บัวนางซ้ำหญิงชาย	เมืองชอก นครขวาง ตูกว้าง คับคั่ง	
		ป่าท่านผู้ธรรม์อ้าง	ฮุ่งหลาน	๒๐๙/๗๘
๐	เขาก็ เถิงที่ ป่าท่าน	สะพังพร้อมฝูงไพร ประนมภูบาลแต่ไกล นาขวางเท้าสุ่มมวล ผู้แก่นไ้ทวนฮีบ	เงินยาง กอยไหว เมี้ยนหมู่ ฮักหลาน	๒๐๙/๗๙

- ๑ ถ้านี้ คือคู่ได้สวยแผ่น นครสวรรค์ แลเยอ
 ฝือลุง หลังสมการไปมี ใฝ่เพียง
 ท่อจ๊ก วอนขวัญให้ยาวยืน ญูช่าง
 เฮาพร้า เลี้ยงล้ำข้าหมพร้อม พร้าประมาณ ๒๑๙๙๐
- ๑ เถื่อนี้ ได้ต่างท้าวมาอ่ม เงินยาง
 เมื่อนั้น บาคราญกอยกล่าวถึง แดมถ้อย
 ฮอยที่ บุญลุงป่าขวางแข็ง ปางก่อน
 ก็ค่อย ตามท่านเจ้าตัวสร้อย สอนสั่ง ทีเดียว ๒๑๙๙๑
- ๑ หมักหมอนหน้าอ้วค่า ยินบาน
 ภูธรเหี้ยวยื่นมือ ผันใกล้
 อามคายไหว้บาคราญ พร้อมพี
 ท้าวสูงใช้ใจน้อย จอดจริง ๒๑๙๙๒
- ๑ เมื่อนั้น อ้วควี่ถ้อยถนอมสั่ง จอมหงส์
 โดยคะนิงเฮาใคร่หุ่ม เห็นหน้า
 ฮอยได้ สมเพิงเพียงพงศา สันต่าง
 มิงญะเยะ งามข้าวแก้วกำพร้า เขาน้อง ชูนาง ๒๑๙๙๓
- ๑ มั่นก็ แปลงเล่าถ้อยแหนฮ้าง เฮียงกลอน
 เดียวญะเยะ ทวนความช้อยชวอน มวลพร้อม
 ท่อว่า กางเพิงเจ้าคิงค้อม พระพี่ นั้นเนอ
 ค่อยมา ๒๑๙๙๔
- ๑ บังเกิดห้องหนแห่ง เมืองปะกัน
 พงศาสุดชั่วมรณ์ เมื่อฟ้า
 ทนกระสันเศร้าสุดแด ดาลชมอด
 ท่อว่า ถ้าถนอมย่อนบุญเจ้า ฮ่มเย็น ๒๑๙๙๕
- ๑ แล้วทอดถ้อยแกลงกล่าว กลอนถวาย
 อามหงส์เห็นชูอัน เอาไหว้
 ภูธรให้หยายแพน ไปก่อน
 ป่าเหนี่ยวเจ้าจอมไท้ เทียวเมื่อ ๒๑๙๙๖

◎	กะลิ่งฮ้ายฟ้อนไกวแกว่ง พลหลวงเหลือคั่งทาง แนนพันอ้วเมื่อขวา ค้ายพวกฟ่องฝูงเก๋า	แกมแพน เป็นถ้อง ข้างยี่ เงินยาง	๒๙๙๗	
◎	เตียรดาษเชียงพร้อมลี เมืองขวางญี่ปุ่น ชะลมเพียงยางกา ป่าท่านผู้ที่เหง้า	พันสนม เป็นเจ้าของ ตกท่ง ส่ักก่อน อวานหลาน	๒๙๙๘	
◎	ผู้ก่งท้าวเนานั่ง โสมคราญนางลูกแมน ชะลอนเทียนเมื่อขวา ค้ายหมู่หนีนางหนุ่ม	อิงหมอน เมื่อซ้าย ข้ามแก้ว ไทปะกัน	๒๙๙๙	
◎	ผิวแส่วเสื่อแคงนุง นองมาเป็นแปดถัน ปักชีพร้อมในไพร วางลูกไม้้องถ้ำ	แฮไหม แถวกว้าง ชมชื่น ถ่อมบา	๒๙๙๐	
◎	บินดุงตันนับหมื่น คอยเก็งญาชุ่นาง ฝูงชาวบ้านตามมา บุญท่านสร้างแต่ฟ้า	สวาสวา ในข้าง เต็มท่ง กรรมแก้ว เกิดมา	๒๙๙๑	
อันนี้	◎	คือดอกไม้เปื่องป่ง นางกัลยาอิงสาว การจำเจ้าตนคราญ ชมลูกป่าสามแก้ว	ชมฝน สวรรค์ฟ้า น้องเจื่อง ลูกแก้ว	๒๙๙๒
เพื่อนี้	◎	เจ้าอู่แก้วทรงเครื่อง คอคางแออ่อนเวียน พิมพาเพียงบัวขาว ชายล่าแล้วพอสลั่ง	แคงถนิม นาวตั้ง ไขกาบ หลุดแด	๒๙๙๓
ยามเมื่อ	◎			

๑	เมื่อนั้น
สนสน	โสมฮาบท้าวเถิงที่
ไทเงินยางจอดใน
หาญพายพร้อมไทปะกัน
เนาแนบฮ้านแฝงฝ้าย	เซียงขวาง
นอนบ้าน
มาใหม่
ปักตูเวียง	๒๓๙๙๔
๑	แต่นั้น	ไญไญเบื้องอ้ายส่อง
เสียงพลายพักฮ่มไทร
บุญขวางเข้าเมื่อเมือง
ครั้นครั้นต่างลายล้วน	ขุนนาง
เซาข้าง
ระวังเครื่อง
ช่อเซียว	๒๓๙๙๕
๑	ผ่อเห็น	เฟื่องเฟื่องฟ้าไหลหลัก
นักสนมมวลหมู่เดียว
ปรางค์หลานเหลื่อมมณีโช
พระบาทท้าวธรรม์ต้น	วาโย พุ่นเยอ
ดาลัย
ช้อยโชติ
จอดพลาย	๒๓๙๙๖
๑		มโนชญ์เนื้อแล้วอาบ
นางหลายคลาจากพัง
สาวสนมเปื่องจามรี
ค้ายสำน่องชูใกล้	สรงสี
เมื่อห้อง
ไกวแกว่ง
ยื่นแคง	๒๓๙๙๗
๑	แต่นั้น	แพ่งแพ่งนิ้วส้วยไล่
ผืนแคงใบป่าเตียว
บาไทขึ้นเมื่อเทิง
นางหนุ่มล้อมดูละห้อย	ถนิมภรณ์
ดวงช้อย
ทรงแท่น
แกว่งพระมอน	๒๓๙๙๘
๑		ตะแบ่นหน้าชาวส่อง
ผายเบ็งชรเปล่งปราง
สาวสนมขึ้นโสงทอง
เนานั่งแล้วประนมนิ้ว	เสมอดาว
เกยแก้ว
เผ้ายี่
ขาบบา	๒๓๙๙๙
๑	เมื่อนั้น	ป่าซุ่มเต้าเถิงที่
จัดความหาลูกแมน
โสมคราญอ้ออามคาย
เนานั่งใกล้ทูลท้าว	เทียมหลาน
หลายพร้อม
คิ้วก่อง
ยื่นสลา	๓๐๐๐

๑	เมื่อนั้น	เจ้าอุแก้วทวารทอง ภาษาเขากายัง สาวสามใช้หลายปาน เนียดเนียดเปื่องคิ่งค้อม	เถิงสถาน ดูพร้อม เป็นช่วง ค้อยกระสัน	๓๐๐๑
๑	สมสม ฤาว่า	เขาข่าวแท้เทียมคู่ ไทเงินยางชืดกัน มีมาพร้อมเถิงสอง คือตั้งเป็นหน่วยล้าน	ปรางค์ทอง กวนตัน สมคู่ สันนี้ ฤาฐี ชั่งชา	๓๐๐๒
๑	ลอนลอน เฮานี้	เนานั่งพร้อมประดับอยู่ มืออามคายคว่าจูง สมภารพร้อมกรรมกัน คือฮ่วมห้องอุทรทอง	เป็นถัน จับน้อง ลงเกิด จริงแล้ว ทีเดียว	๓๐๐๓
๑		กำเนิดนี้ฮอยฮ่วม เที่ยวสงสารแผ่กัน สมภารทำกรรมมา เฮาพี่น้องทรงหมั้น	พงศา ไกลทอง มึคลาด หมื่นปี	๓๐๐๔
๑	เมื่อนั้น เพื่อนี้	เจ้าอุแก้วโสมสะอาด พาที่จาอ่อนใส บุญเถิงให้เฮิงโย เจ้าพี่น้องอย่าได้	อวลมโน เสียงต้อง ใช้ช่วง ดวนวาง แต่เนอ	๓๐๐๕
๑	ชื่อว่า	ผิดโพตพันนักษั้น ตางดูใจชูอัน ฟังกลอนอ้ออามคาย เฮาพี่น้องทั้งค้าย	ขอวอน ไว่ก่อน ดีฮ้าย ขานขอบ คู่คน	๓๐๐๖
๑	เพ็งที่ เมื่อนั้น	บุญคอบได้มาฮ่วม หายสนเทที่คำ งามเสลิวแก้วนางแกว ฮักฮ่วมแห่นเหมือนเชื้อ	เฮือนเดีว นี้แล้ว เคื่องแค้น ขานขอบ ทუნทรวง	๓๐๐๗

◎	ประกอบผู้เจ้ายี่ ปูนแควางหึ่งเมือง เทพีป่าชวนเจือง เจ้าอู่แก้วธรรมตัน	ยินสงวน กินแล้ว เอาแพ่ง ลูกแก้ว	๓๐๐๘
◎	พร้อมท่าน ทะแนว ผู้แห่งเหง้าสองอ่อน ถือบวยคำเทียนลง โยธาท้าวทั้งหลาย ทุกที่พร้อมดอมเจ้า	อามคาย เลยพร้อม กินม่วน คู่คน	๓๐๐๙
◎	สนสน ส่วนส่วนก้องกงราช ชาวเงินยางไล่เลย หนักพันได้สองไห ท้าวสูงเข้าบวยน้อย	โสังทอง พนั้นเหล่า แล้วอย่า จิ่งพอ	๓๐๑๐
◎	อัวค่าตันเดินหมู่ สมสมยอพาดแลว พันเพื่อนย้ายมาเฮียง ค้ายลิ่งเหง้ากินพร้อม	นายเฮือน เลียนเข้า เฮือนแจก พรัมवल	๓๐๑๑
◎	อรแนกนิ้วท้าวสูง โสมคราญถอยสวายมือ พอดตีเมี้ยนมवलเลย ป่าซุ่มผู้แก่นไ้	ทวยเสวย เช็ดผ้า ลงลุ่ม ลาयी เมื่อหอ	๓๐๑๒
◎	ชะพาดพร้อมหน้าหนุ่ม พอประมาณเลยเล็กมवल เจืองผันอัวอามคาย สองพี่น้องตามท้าว	นางแมน เมื่อห้อง ขึ้นแทน ที่เดียว	๓๐๑๓
◎	เจ้าแก้วนอ้มเอาพี โสมเสงี่ยมงามเก็งสวรรค ฮามเฮียมฮ้อนทั้งปวง ฮักฮูปแก้วหงหน้า	พิงสมร สาวฟ้า ปั้นปั้น หมื่นกระสัน	๓๐๑๔
เมื่อก่อน			

<p>◎ อวนก็</p>	<p>ด้นด้นดินเถิงที่ หลายวันคืนเฮ้งเถิง นอนนับมืออันฮาม แสนโคกฮ้อนฮมน้อง</p>	<p>ฮามหลับ แถมฮ้อน เฮียงฟ่าง เนื่องใน</p>	<p>๓๐๑๕</p>
<p>◎ ลอนว่า</p>	<p>เจียมจากห้องหนแห่ง คองใดดู ป็นนาไว้เขาหวน คืดพีผู้คิงค้อม</p>	<p>เมืองปะกัน ไประบวนพร้อม หอมไพร่ ค้อยมา</p>	<p>๓๐๑๖</p>
<p>◎ ดีแก่ เมื่อนั้น</p>	<p>ลมล่วงฟ้าฝืนช่อ มาลาหอมฮวงโฮย อามคายตันสังเจือง ก้มกล่าวถ้อยถามอ้าว</p>	<p>นายเนื่อง ฮมเฮ้า จาก่อน มิ่งเมือง</p>	<p>๓๐๑๗</p>
<p>◎</p>	<p>เจ้าอู่แก้วหมักหม่อน คำเคืองคิดบ่อ้มตา ชีวหาตันคำหวาน คือคู่ดวงดอกไม้</p>	<p>หลายผิว ตนได้ เสียงอ่อน จาวแจ้ง จิงบาน</p>	<p>๓๐๑๘</p>
<p>◎</p>	<p>ฮ้อนฮ้อนฮ้อนฮักเฮ้ง ไมตรีหวานเลียนลำ ฮามเห็นหน้าชาวเขี้ยว ฮามหนึ่งกลิ่นขวัญฮ้อย</p>	<p>ฮมหนาว โลมฮ้อย อวนอู่ ขาดแสง</p>	<p>๓๐๑๙</p>
<p>◎ ปานนี้ เมื่อนั้น ชื่อว่า</p>	<p>นอนเน่งหลือหรืออยู่ มีเฟิงแพงบ่อจฮาม ศรีใสอ้าวแถมวอน ได้ตัวต้อกรองแก้ว</p>	<p>สันใด แสมมือ แวนมาก นังเนา</p>	<p>๓๐๒๐</p>
<p>◎ เหยียวท่อ เทียนแต่</p>	<p>แหงงชั่วสูสมพากย์ คำแสนเสมอแกลบเบา มีโนล้าบุรีอินทร์ ได้ลุ่มฟ้าฟิงข่าว</p>	<p>ไมตรี บุงเหมี้ยน เอาเปรียบ หลายนัย</p>	<p>๓๐๒๑</p>

๑	อันจัก มีที่ เมื่อนั้น	ทำเทียบแท้เท่าหัว อาลัยแสนลำสาว กนกรตัวชมพู ท้าวสุ่งผู้ธรรม์ต้น	อุดร ลือลั่น สีอำ ไตได้ กล่าวนาง	๓๐๒๒
๑	เป็นตั้ง ชายหนึ่ง	แสนลำห้วยน้ำผา ไหลลงโฮมวังขวาง ทำนาแล้วทวนเทียว ฝังลูกเต้าแดงพร้อม	เขาเขี้ยว สู่คุง คาเสี้ยง ทำไเฮ้ ถ่วงา	๓๐๒๓
๑	เฮานี้	แล้วเล่าปะไฮ้ไว้ กายเฮียมคือนาขวัญ สมการพร้อมแนวนาม ไผ่หอนฮ้างพงค์เชื้อ	เป็นฮุ่น สกหนาม แห่งเฮา แสงสร้าง เมืองราช ใช้คอง	๓๐๒๔
๑	อันหนึ่ง	ลอนว่าได้โดยราช เป็นคองอันแต่หลัง หาญพายแพ้อาเมือง อ้วนตัวข้างคีนสู	สมการ เหลือสร้าง มาอ่อม เงินยาง	๓๐๒๕
๑	เทื่อนี้ ฤว่า เจียมแต่	ชะพ่มพร้อมเชื่องถ่าว เมืองขวางญูท่างเฮา เฮียมหม่น้องนามกร นิราศฮ้างสมฮ้อน	ถนิมภรณ์ ปองกว้าง การต่าง สันนี้ ฮ้าคาญ	๓๐๒๖
๑		คิดใครได้ต่อหน้า อาการดูตั้งข้ง คอนคอนขึ้นเขาเขี้ยว ชลเนตรย้อยยมให้	นอนพ่าง พิงสมร ชงถ้อย เถิงหลัง ใช้ประมาณ	๓๐๒๗
๑	เมื่อนั้น เจียมแต่	ทุกสิ่งกลั่นกอยหอด โสมคราญนบนอบเจือง บาศรีเต้าไกลเมือง หว้ายป่าไม้เทท่าน	สาลี จอมไ้ ละพี ในปะกัน	๓๐๒๘

◎	ได้เฝ้าหน้าพร้อมสี่ เหยี่ยวขวัญออนอยู่หลัง เอียมก็อาสมณ้อ้น พี่ย่อมข้องดาด้า	พันสนม หลายพ้อง ดอมแด ดวงปิ่น เจ็ยขวัญ	๓๐๒๙
◎ เหยี่ยวว่า	ต้นต้นดินคองสอด ใสสันสุกหล่าผอม คอนคอนคล้อยราตรี ทรงพี่ย้อนสมเ้า	เสียงสมร ผิวเคร้า ใกล้สูง ใช้ประมาณ	๓๐๓๐
◎ เพื่อนี้ ท้อจัก	คิดใคร่หว่ายป่าไม้ สมภารเคยคอบลุง ขออนให้บ้ายืน ผู้ท่านเจ้าตัวสร้อย	โดยดุง เดินดอม ทั้งข้อย ยาวโยชน์ เผื่อข้อย ฮ่วมบุญ	๓๐๓๑
◎ แต่่นั้น	มโนข้อมเอาที่ ชมสองสนุกอุ่นเมือง เมืองหลวงพร้อมพักนอน ดาวดาษฟ้าเดือนข้อน	พิงสมร เสียงหน้า เย็นอยู่ ไก่อ้น	๓๐๓๒
◎	ลูกไพรพร้อมทุกหมู่ เสียงน้นความคาคาประโคน หนั่วนัวเค้าโองขวาง โสมฮาบผู้ธรรมอ้าง	ทำคร้ว เคียนข้าง คนคั่ง อู่เมือง	๓๐๓๓
◎	ณึ่งณึ่งหน้าท้าวสูง เอื่องเอื่องสุรย์ส่องโพยม โสมคราญท้าวคลานาง เมี้ยนส่วยหน้าแดงแล้ว	ชมสงวน ยังฟ้า ลูกอาบ ชู่ประการ	๓๐๓๔
◎	โสมฮาบเมี้ยนมาแทน โยธาแหนแห่เวียง เจืองก็วางคำต่าน ให้ปาวพ้องพลล้าน	ทันขวาง วังใกล้ หาญพาย ถ้วนถึ ชู่ขุน	๓๐๓๕

◎ เอ็งโง	เฮาก็ต้องเติบโต ปูนแพรเงินหมื่นอำ เสียงนันท้าวพังพलय เดินล้ำม้ามวลไต้	ท้าวที่ เมืองปะกัน ทั้งผ้า พอหมื่น สี่พัน	๓๐๓๖
◎ ชะตัน	งามลั่นลั่นอันใหม่ ฝูงนางแมนล้ำสาว เจืองแฉงไว้พันปลาย เจ้าแผ่นล้านปูนแล้ว	แกวแปลง บัวหน้า เชืองถ่าว ชู่ประการ	๓๐๓๗
◎	คว่ำคว่ำเนื้ออ้วค่า นางแกวมวลมีนั้น พังบัวห้างโคนคำ ผู้แห่งเหง้าพร้อมพี	เทียมผัว นองเต้า ฮีนอยู่ อามคาย	๓๐๓๘
◎	สะพู่พร้อมดาวเฮื่อ พลหลายเหลือคั้งทาง นางเมืองป่าธรรมยำ อ้วค่าเจ้าสินล้าน	เขนคำ ทูกถ้อง เป็นใหญ่ แผ่นฟัง	๓๐๓๙
◎	โงใหญ่พร้อมทุกหมู่ ทั้งหลายเขาชู่ชาว ทวนทวนก้องเกรี ทุงญาบกว้างบังเจ้า	นางแกว เถิงข้าง เสียงเสพ ชู่กาย	๓๐๔๐
◎	สะนั้นแทบเท้าบดเง่า พลหายหยังย่างเปื่อง แถนคุณให้เป็นเมีย เจ้าลุ่มฟ้าเฮวฮอด	งำสุรย์ ไปหน้า เยวราช เงินยาง	๓๐๔๑
◎	อากาศเท้าพลแห่ บุญขวางฮั้บราชมวล ลำลำป่าอวานหลาน เขาพี่น้องลงข้าง	สวนมวล เมื่อห้อง แล้ก่อน ชู่คน	๓๐๔๒

◎	หมักหม่นหน้าพระบาท ศรีผลเมื่อนั่งเทียม พญาเจืองเจ้าบุญขวาง ชะพาดลันโองกว้าง	เตียงสูง ธรรม์ตัน มาฮอด ดีฤ ซันงัน	๓๐๔๓
◎ เมื่อนั้น หลานท่าน	ท้าวทอดถ้อยขานขอ อาวพายหอมชู้อัน ทำเปื่องม้างเทปะกัน ได้ตัวข้างทั้งม้า	คำเมือง เอาไหว ท้าวกว่า มากมवल	๓๐๔๔
◎ หลานก็	สว่าสว่าล้นนางหนุ่ม แฉงคูควรค้อยแหน กายเจืองซ้าชะโนนัน ล้นหนุ่ม้าอานสร้อย	พันปลาย สูงป่า ในช่วง ญาบทอง	๓๐๔๕
◎ ตัวหนึ่ง	ท้าวกว่าเลี้ยงแต่น้อย สองสองเฮืองแค้นคำ ธรรม์ย่าท้าวคอยแล พายกล่าวถ้วนถวายแล้ว	เฮียกล่วง ลมผัน งามล้น หลังถี้ ชู้ประการ	๓๐๔๖
◎	ตุ๊กก็ไปพรากท้าว มินานเฮวฮีบแสง ลงนาแล้วคอยปะกัน นางกว่าห้างพลายพร้อม	ทันที เชียงสา ฮันซ้าง เมินมุง ออกมา	๓๐๔๗
◎	ฟุงฟุงแสร้อวาก่อน หลานก็ดาพลายชน สองสองเหลื่อมปะคือคำ ฟ้าเลื่อนตั้งทันหน้า	สิงห์ทอง ชู้เมือง มวลถ้ำ คุนหมู่ เกี่ยวทาน	๓๐๔๘
◎ ดีเพื่อ	ชู้ชู้แสร้มามาก พานคำแข็งข่มเขา ตุ๊กนองพลเข้า แล้วเล่าอ้วนพลต้อ	ผาทอง กอยปาน เมื่อเมือง มวลไพร ใส่ณา	๓๐๔๙

◎	<p>หลานไคร่ถ้อยสอนคว่าง
เหยี่ยวลุงคองข้าวฮั้น
ตุ๊กคีนเปืองแท้
เถิงแห่งตำบ้านเก่า</p>	<p>คำเมือง
เฮวข้าง
ทังวัน เฮวฮีบ
เชียงอินทร์</p>	๓๐๕๐
◎	<p>ห้วยกิบกำข้าวย่าน
หลานกัจำขุนฟอง
ขอบที่บุญเฮืองใน
เจ้าหมื่นม้าวเถิงที่</p>	<p>นาเมือง
ล่วงถอง เถิงเจ้า
นางย่า เฮวฮอด
เชียงขวัญ</p>	๓๐๕๑
◎	<p>จงจอตแจ่งคะนิงอ่าว
วันลุนเลขล่วงมา
บุญสูงเจ้ากือเมือง
แหนพากย์ตำนแซข้อ</p>	<p>เถิงลุง
เมืองล้าน
ท้าวซิม
ขอบคดี</p>	๓๐๕๒
◎
เป็นตั้ง	<p>เหยี่ยวบ่ได้ฝ้ายฟ้า
ภูมิทวนเสราโสจรจรง
บุญขวางเจ้าธรรมย่า
เจ้าแผ่นหล้าเดินแตง</p>	<p>มาตี๋ม เงินยาง
ลุงป่า
ยศใหญ่
โสรา</p>	๓๐๕๓
◎	<p>ไญ่ไญ่ลันไหมาศ
เดินนายเฮือนฮีบดา
แหนคำตำนค้ายวง
ชูแห่งลำโพงฮ้าน</p>	<p>มवलแค
ดูน้า
จังวาด
ลุ่มเทิง</p>	๓๐๕๔
◎
เฮียงไญ
ขุนเจือง	<p>ท้าวกำยข้อแขกล่าว
ฟายฮางบัวบอถอง
ไปเทตัวแดนผี
ลุงซิมข้าควายข้าง</p>	<p>นัดดา
เถิงฟ้า
มาฮอด เฮาแล้ว
ทุ่มแค</p>	๓๐๕๕
◎	<p>ปิดหลอดเหลื่อมแสงส่อง
ปะแหวคิงฮาบคำ
เมืองเมืองเหลื่อมปานคำ
จอมอยู่ฟ้าปูนป่อง</p>	<p>สังวาล
ครวห้อยง
ไกวแกวง
ช้อยแหน</p>	๓๐๕๖

◎	ตูกี้ได้ท่อนท้าว ทุกแดนตนส่วยทอง สองสองนิ้วเอียงแหวน ค้อนโคตไค้เสียงพาทย์	บ้านแห่ง เชียงทอง มาไหว้ แล้วอย่า เกรี	๓๐๕๗
◎	เจ้าว่าให้จัวญาย เดาตาตีแต่งเติม เอ็งโย่ตันทั้งปวง ผู้ที่เหง้าอ้วค่า	ค้ำยวง ดูเหล่า แล้วแต่ง ดอมเจือง	๓๐๕๘
◎	กับทั้งมะแง่งเนื้อ บุญเอื้องเอาแพ่งโดย คะนิง ปานนี้	นงถ้าว สามมะเฮียว ดอมเจ้า จ้อมม่วน ภายพุ่น มาฮ่วม แองคอน	๓๐๕๙
◎	ชั้นที่ เหง้าอู่แก้วกินฮ่วม ชะลอนเมียสี่พัน สาพนเจ้าจอมนาง พร้อมซุบเหล่าซุนช้อย	ซุนยนต์ มีช้อย นงถ้าว ไซ่ลือ	๓๐๖๐
◎	ค้ำค้ำหน้านางเล่า คอนชายถือแพ่งโดย โสมสันเจ้านางมุน ทุกที่ซ้องประนมนิ้ว	โลมขวัญ ดอมน่อง นางเกิด นอบทูล	๓๐๖๑
◎	แลเลิศล้นชาวสิ่ง แถบคุณเอาค้ำยวง เมืองเมืองเหลื่อมมณีศรี หลิงล้ำล้วนงามล้ำ	นางพรหม ฮ่วมดอม ดูถ้วน ใส่อง สิ้นประมาณ	๓๐๖๒
◎	กาท้องเนียนงถ้าว เชิญบาคราญชอบเอา กูธรท้าวบายกำ พลตัวฮ้อยเล็งเจ้า	แองคอน ไห่ช้อย ค้อมก่อง ผ่อดู	๓๐๖๓

◎	ศรีส่องหน้าเฮืองสูง
ชะบุงคิงคาคัจนทน์
โสมคราญท้าวคืออินทร์
สไบดอกไม้ฝั้นเข้ม	สังวาล
งามล้ำ
ลงจอด
แหบโสม	๓๐๖๔
◎	เนื้อปลอดแจ่งคือแวน
โยธาประนมมอบมือ
ศีลควรท้าวธรรม์ยำ
ได้แพ่งเหล่าถึงหมู่	วันจัน
มवलไหว
แล้วอย่า
ขุนแกว	๓๐๖๕
◎	ชะพาดเนื้อทั้งอ่อน
ทะแนวบายบวยคำ
บุญยวงเจ้ากือเมือง
นางนึ่งล้อมแฝงเฝ้า	เอ็ดควง
เทียนลง เลยพร้อม
มนุษย์โลก
แท่นคำ	๓๐๖๖
◎	ลุโชคได้เมืองปั่ว
ธรรม์ยำเดินชาวเฮา
ผองดูเบื่องธรรม์ยำ
เจ้าลุ่มฟ้าหลังแจ่ง	กระโดทอง
ชู้คน ผุงข้า
ถ้วนถึ
ชู้ลวง	๓๐๖๗
◎
เมื่อนั้น	ทุกที่เทียนกินเก็บ
คำยวงเดินชู้กาย
ทั้งเมืองพร้อมเอามวล
ผู้ที่เหง้าสองท้าว	กวนเมา
ตางเจ้า
เมี้ยนอย่า
ชู้ชม	๓๐๖๘
◎
บ่ชู้	สว่าสว่าพร้อมผุงหมู่
สมสมจัดสั่งลุง
โสมสันแก้วอามคาย
กีส่าหน้าคิงค้อม	ชาวปะกัน
ลงพร้อม
อ้วค่า
สู่พัง	๓๐๖๙
◎
แม่งหนึ่ง	เถิงป่าพร้าวถ้องที่
ทั้งสองคนเล่นน้ำ
ผุงสาวส่ำทุกลง
เถิงประเทศกว้างหอรราช	เขียงจวง
ตินข้าง
ชมชู้
เขียงสา	๓๐๗๐

◎	<p>ฮีนฮีนพร้อมเฮียงแฮบ บาเจืองเมื่อแท่นคำ ลมออนเปื่องเหมื่อยหนา ดีแก้ดาวดาซฟ้า</p>	<p>กฤษชร คุณแก้ว หนาวหวัง บินแล้ว ชอบเขา</p>	๓๐๗๑
◎	<p>สุรย์ล้งลันลงลุ่ม ตาเวาซันฮ่มตาล บาเจืองซันเมื่อสถาน อ้วคำเจ้าสินลัน</p>	<p>นายเนื่อง ตีนบ้าน เถิงแท่น ก่อนผัว</p>	๓๐๗๒
◎	<p>ฝูงแก้วนไหลดม่าน แคงบัวใบทั่วเดียว โยงหลวงเหลื่อมมณีโชติ หน้าต่อหน้าอนเนื้อ</p>	<p>ลายลง ผืนผ้า ไสส่อง แนบสม</p>	๓๐๗๓
◎	<p>กากองนี้้วนอยโฮบ ดีแก้ลมหนองพัด วางคิงค้อมพอยาม สุรย์ส่องฟ้าปางฮ้อน</p>	<p>ฮัตนาง หว่างดอย ดงหว่า แล้วฮุ่ง เชื้อเฮือง</p>	๓๐๗๔
◎	<p>ฟุงฟุงพร้อมขุนใหญ่ บาเจืองเนาแท่นคำ ทวนความใช้อาวพวง เชื้อจงเมื่อแห่งเจ้า</p>	<p>เมื่อมวล คนเฝ้า พลส่วย จอมลัน เล่าทูล</p>	๓๐๗๕
◎	<p>หลานอว่ายข้างชนกว่า คุณเมืองพลัดเพียกแสง บรรณาพร้อมทั้งหลาย บางพ่องไว้ดอมคว่าง</p>	<p>เทปะกัน เฮาได้ นับคู่ ในปะกัน</p>	๓๐๗๖
◎	<p>ฝูงหมูฆ่าแควนญ่าย ปินเมื่อกินคู่คน พลายพังได้โดยบุญ ล้วนล่ำม้าอานสร้อย</p>	<p>เหลือหลาย ดาถ้วน พระราช ใส่คำ</p>	๓๐๗๗

๑	<p>ซ้ำแจกด้วยฝูงขนาด
ยำภูธรบอบน
ปั้นเมืองให้คนหาญ
เชื้อจ้งเมื่อกล่าวเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>เฮวแสง
ลุงป้า
นาชอก
ความหมั่น ชูอัน</p>	๓๐๗๘
๑	<p>แต่นั้น
ข้าจากห้องโสงสาช
ธรรมยำหลังลำคอย
ฮวนฮวนฮ้อนวันสูง
ข้าก็ทูลบาทไท้</p>	<p>เถิงลุง
คนใช้
ไส้โชติ
กอยไหว้ กล่าวกลอน</p>	๓๐๗๙
๑	<p>หลานก็ลุโซคซ้ำ
บรพารเมืองปองตัน
นัตตาเจ้าเจืองลุน
เฮวฮีบแล้หมุซ้ำง</p>	<p>ได้ใส่ แสนนา
แตนแญ้
ล้านมาศ
มาฮอด เงินยาง</p>	๓๐๘๐
๑	<p>พระบาทเจ้าควรวา
การเป็นเพราะเพื่อเมือง
เมืองในชั้นนครหลวง
ฝูงพวกพ้องอิงไว้</p>	<p>สันใด
ลุงป้า
ญแต่่ง
แต่ประมาณ</p>	๓๐๘๑
๑	<p>ควรแบ่งให้ไผอยู่
เहींโง่ชานชอบใจ
นรินทร์ผู้ผลควร
ลุงอยู่ถ้าเป็นเถ้า</p>	<p>ไผกิน
เจืองเจ้า
กรรมเกิด ภูแล้ว
ฮ่วมบุญ ว่าเนอ</p>	๓๐๘๒
๑	<p>ประเสริฐแท้หลานว่า
คุโณเจืองช้อยเฮา
ในเวียงชั้นเงินยาง
บ่กว่าเจ้าตัวสรว้อย</p>	<p>อันใด
ฤทน้อย
มวลมาก
ปุนแต่่ง โดยเดิม</p>	๓๐๘๓
๑	<p>ลุงก็ฝากคราบไว้
เดิมใจบาลูกจอม
บุญเฮื่องท้าวธรรมยำ
คั้นคอบเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>ให้ฮี้ ปองเมือง
ใจกล้า
เมี้ยนสั่ง
ประนมนิ้ว นอบถวาย</p>	๓๐๘๔

๐	สะพังพร้อมทูลราช หาญพายเดินชูขุน เมืองเฮากว้างก็อนา ขี้จ๊กเลี้ยงบัวแก้ว	นัดดา มवलแล้ว ล้านส่วย ฝูงยาก ทุกขุน	๓๐๘๕	
๐	แต่บัดนี้ เฮาจ๊ก	อ้วคำให้กล่าวทั้งท่วย ปุ่นดูนาทั่วเมือง เจืองก็วางความพร้อม เจ้าก็มานั่งต๋าน	เงินยาง ยางล้าน คำยวง จ้ววาด ทูลท้าว ชู่ลวง	๓๐๘๖
๐		ชาดชาดเบื่องอ้ายง่า ทั้งสามมะเฮี้ยวปู้พวง ชะลอนล้นนายจัน มานั่งล้อมทูลท้าว	ภูมิน มาพร้อม เจียงมาศ ที่ควร	๓๐๘๗
๐	เมื่อนั้น ทันที	ภูนาถให้ทรงแทน สานสานเสียงลูกจอม เชียงสาไ้ นางงาม ยังอยู่แล้งดอมป่า	เงินยาง ใจกล้า จ้อมม่วน ควรแหล้ว ไปมา	๓๐๘๘
๐	เมื่อนั้น	ค้ายส่วนเบื่องหนองอ่าง เวนเก็งญาม่วนเมือง ชินใจอ้วอามคาย ไ้หวयीผู้ธรรมอ่าง	เชียงอินทร์ เมื่อสร้าง คิดยาก กล่าวกลอน	๓๐๘๙
๐	ที่นั่น เมื่อนั้น	นาฝากป่าลูงอ่อม ขอภูธรอย่าเอา เฮ็งโยให้ชานนาง คิดชูชั้นคะนิงไว้	เพื่ออวน ก็ตาย ทูลไ้หว คดีม่วน ฮ่มเพิง	๓๐๙๐
๐		นาปากเบื่องเชียงแทน คะนิงเถิงเฮียมเฮ่งแลม ลิตลวงเท้าตีนดอย พระบาทผู้คิงค้อม	ทันเพียง นั้นเด กายจ้อม ภูทุ่ม เปลี่ยนมา	๓๐๙๑

๐	โสมหนุ่มน้อยอ้วน กับทั้ง เมื่อนั้น เขากี่	โสมหนุ่มน้อยอ้วน บุญขวางขาเกิดเวียน ภูธรให้เมืองหลวง คิดบ่หม่อมยิ่นขึ้น	เอ็ดควง มวลพร้อม แถวดี ชมบาน	๓๐๙๒
๐		เจ้าปิ่นหน้าอกยกล่าว คิดพอวางหาญพาย แองคอนให้เมืองขวา ไว้อยู่ป่านพลต้อ	โยธา แสงแสน เชียงล้าน ชนงราช แต่งต่าง	๓๐๙๓
๐		อำมาตย์เบื้องอ้ายผ่อง ปองปุ่นเมืองแต่งเป็น กับทั้งชาวดอยเบื้อง ค้ายฝ่าย	เพ็งผาย หัวซ้าย เชียงจัน เจียงง่า วัดถึง	๓๐๙๔
๐	มันนี่	ข้าเก่าเจ้าใจขนาด กับทั้งนายพานคำ ป็นนาให้ทั้งหลาย คือตั้งน้ำทิพย์ช้อย	แข็งขัน แต่เจือง ย้งน้อย ควรรคู่ ญาแก้ว โสรจสรง	๓๐๙๕
๐	ตีกี่	ทุกหมู่ข้าชูแห่ง สองสองเฮืองเฮือคำ แสนนาให้คนสกรรจ เมื่อนั้น	หุมงัน ทุกด้าน อ้ายง่า ความแล้ว ชูประการ	๓๐๙๖
๐	คิดเมื่อ	เทียนล่าข้าฝูงยาก ทานพลายเขาบ่ไล คนสกรรจให้ทุกภาย ครั้นครั้นเค้าคัลท้าว	ญูปัน เจืองเจ้า มวลมาก ป่าปวง	๓๐๙๗
๐	เมื่อนั้น เจียมแต่	ทุกปากเทียนโยเทศ ราชาคิดชูลวง เฮาเดินตันหลิมดอย เจ้าสู่งง้อมทั้งแม่	เต็มเต็ม เลขหม่อม ตันทีบ นางจอม	๓๐๙๘

<p>๑ เถื่อนี้ เพราะเพื่อ</p>	<p>ทุกก็บกำกงเทศ ฮวมพ้งพลายสี่พัน บุญเฮื่องเจ้าชาย ฝูงหมู่เถ้าหมู่ไหว</p>	<p>นัครา มवलไหว ทำชอบ ว่าควร</p>	<p>๓๐๙๙</p>
<p>๑ ตูก็ เฮวฮีบ ป่าท่าน</p>	<p>ขอบท่านท้าวผู้ผ่าน ภูธรทวนเทพี เขี้ยวทางเท้าเขียงเครือ เจ้าตัวสร้อยฤาให้</p>	<p>นครขวาง กล่าวแหล้ว สั่งสอน ฝูงข้า แควนฮีบ จริงเถิน ห่อนชิน</p>	<p>๓๑๐๐</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>อ้าวคำไวให้ผ่าน สองแพงสินช้อยกัน ผลควรไ้ทรงเมือง ผ่อเห็นสุรย์ออกต่อง</p>	<p>ดอมอวน ชอบแล้ว ปุ่นป่อง คิดพี เฮื่องฟ้า เชื้อแสง</p>	<p>๓๑๐๑</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>เจ้ายี่ตันฝูงหมู่ มนตรีแกลงชู้อัน เฮาก็ป็นนาแล้ว พระบาทผู้แก่นไ้</p>	<p>โยธา เอาไหว ทุกขุน ถ้วนภาค เล็งแจ่ง ชูคอง</p>	<p>๓๑๐๒</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>สะควากข้าแหนแห ชะบองบาแต่งปอง อามคายย้ายทูลสลา อ้าวอู่แก้วแฝงข้าง</p>	<p>ทุกกาย ปุ่นแล้ว เนานั่ง บคลา</p>	<p>๓๑๐๓</p>

ส่งท้าวแองกากลับคืน ไปครองเมืองคำวังตามเดิม

◎	แต่นั้น ณั้ญญั่งเบื่องแกวก่อง หอมพั่งพลายฮีบมา มันก์เลิงใจตั้ง แกวก่องให้หาท้าว	ทวนเลิง มवलไหว แองกา เป็นพ่อ ซูวัน	๓๑๐๔
◎	ฟ้าเบิกคิดฮ้อน้อง เทียวทางฮั้นฮีบตีน นครหลวงชั้นเงินยาง ปลงเครื่องกว้างฮิมท่ง	เลยล้วง ดงดอน เดินช้าง เซาจอด ทันเพียง	๓๑๐๕
◎	แล้วทอดถ้อยเลิงล่าม มันก์เฮียงความทูล เขาก้หยายหยังพร้อม ฟ้าเบิกแข่งดาใต้	หาญพาย ลูกจอม ใจแจ้ง ปุ่นเป็น ของฝาก ซูอัน	๓๑๐๖
◎	มवलมากช้างพอหมื่น อรนนั้นเดิมช่วงหลวง ทะแนวเนื้อเฮียงโย เขาปู่พันคัลท้าว	ของแกว เหล็ลลัน ทรงแท่น นั่งเมือง	๓๑๐๗
◎	ตะแบ่นหน้างามเงื่อน พลายพานคำฮ่มโฮง ปองตนขึ้นเมื่อเทิง พวงกล่าวถ้อยแหนเผี่ยน	กลมกลอง กินอ้อย ทูลซาบ ซูประการ	๓๑๐๘
◎	ญาบญาบเบื่องฟ้าเบิก สานสานเสียงล่ามแหน ลือเซ็งเจ้าเงินยาง ทุกที่ซ้าขอไหว	ขอมมือ ทุกก้า ยศมาก อ่อนเจือง	๓๑๐๙

◎	ปากหนึ่งนั้นแพมาศ หัวเมืองทามแทบดิน หอมกันเข้าป่าทา พวงกล่าวแก้คำฝ้ายน	ลายมอม แดนแฉู้ ทูลบาท ชูอัน	๓๑๑๐
◎	ฝูงขนาดม้าพอหมื่น เขาก็นำมาชน หลายพานพร้อมแสนหาม ฟ้าเบิก ได้หมื่นช้างมาได้	ทั้งอาณ เพ็งบุญ จอมเจ้า คำแจก แองกา ว่าอัน	๓๑๑๑
◎	แกวก่องน้อยใช้แขก เส็งอาสาสวยเมือง ภูธรท้าวเล็งไกล ยินชูฟ่องทั้งค้าย	ชอวอน มาสร้าง เหยี่ยมหยั่ง หมื่นแสน	๓๑๑๒
◎	แล้วส่งถ้อยถึงที่ สามมะเฮี้ยวทั้งแองคอน เมื่อทูลไต่ยินลุง เล่าชูชั้นตรงให้	พระยาหลวง อย่าแคลน คำใช้ ถามซิ้ม ภูพูน ถึกคติ แดเนอ	๓๑๑๓
◎	หลักต็มสู้อีช้อย ซาก็ทูลจอมศรี เมื่อถึงให้บุญกอง พลพวกฟ่องทั้งค้าย	ปุ่นปอง สีบล่า เลยผ้าย ท้าวซิ้ม อยู่ฟิ่ง	๓๑๑๔
◎	ต้ามต็มถ้อยเจืองสั่ง แกวจักเอาแองกา อรนันด้วยบุญชร คำแจกสันพอต้อ	ทุกอัน อย่าขัง ขอพัน ม้ามาก ตีวหาม	๓๑๑๕
◎	ชูปากช่องลินสวย นามกรแกวก่องญี วันคืนให้หัวเถิง เจ้าตัวสร้อยอย่าไว้	แสนอนันต์ ยังน้อย ผู้พ่อ ปล่อยไป สู้ฤา	๓๑๑๖

๑	เมื่อนั้น อันตั้ง ให้ท่าน	พระราชไท่เล็งผ่อ ลุงบ่ยีนอาลัย สมภารเจ้าเจืองลุน เจ้าตัวสร้อยสินล้าน	ทุกประการ ตั้งเขา ผุ่งม้อย ล้านมาศ ส่งคืน ชอบตาย	๓๑๑๗
๑	บ่กว่า	ก็หากเป็นชาติเชื้อ หฤทัยบาลูกจอม กับทั้งโสมคราญแก้ว เอาไ่หน้าเนาท้าว	ชั้นก่อน บุษาม ใจกล้า เก็งญา ยังหนุ่ม ที่เซ็ง	๓๑๑๘
๑	เจียมแต่ ควรที่ เพราะเพื่อ	ไต่ลุ่มฟ้าลือว่า เฮ็งโยเอาแองกา มันก็คิดคั้งแค้น โพยตอต้องเต็งให้	แวงงาม สู่สอง สมให้ ความเคื่อง แสนโคก ห้วงเมงา	๓๑๑๙
๑		อัปโชคแล้วเลยเล่า ลุงก็เดาแพงศรี เฮ็งโยผู้บุญเฮื่อง เอาไ่หน้าเป็นเหย้า	ลุมเมือง ลิ่งเมื่อ ดอมท้าว ประดับส่ง อยู่คง	๓๑๒๐
๑	ซากี้	ญั่งญั่งหน้าท้าวท่าน หลงเมืองพลัดพรากกัน บาคราญตันพอดี คืนคอบเจ้าจอมไท่	แองกา กวนให้ แล้วอย่า ที่เซ็ง	๓๑๒๑
๑		ค้อมว่าแล้วท้าวท่าน ทั้งสองปุ่นแต่งมวล ราชาเจ้าเจืองลุน มิงจ่งคืนอยู่บ้าน	แองกา เมื่อบ้าน เมี้ยนสั่ง ทามแญ่ จิมแดน	๓๑๒๒
๑	อย่าได้ ตั้งนั้น	ญั่งญั่งนีนบนอบ ฟังความแมนเล่ามุน เวราฮ้ายฮอมเคื่อง เทเวศรีคั้นคำท้าว	ทูลเจือง มาปลัน ยังยาก จื่อจำ	๓๑๒๓

<p>๐</p> <p>เมื่อนั้น</p>	<p>วิบากได้มาคอบ กรรมเวรเวียนอยู่นาน ริษยาฮ้ายสอมสนอง ฟ้าเบิกไหวขึงง้อ</p>	<p>สองที่ หั้นข่าม ในหม้อ ทันเที่ยว จึงดกลัว</p>	<p>๓๑๒๔</p>
<p>๐</p> <p>ดูข้า</p>	<p>ห้วยป่าไม้แหนเหนียว คุณเจืองใส่หัว เขาก็ขอมือไหว ห้วยป่าไม้ดงกว้าง</p>	<p>ขอวอน หุ้มอ้าง บรรบรรณ์ แล้วเล็ก ผ่อหลัง</p>	<p>๓๑๒๕</p>
<p>๐</p> <p>ดีแก่ เก็งญา ดีแก่</p>	<p>ลมเบิกฟ้าพัดฮ่ม เหลียวเงินยางข้อมยัง ทรวงวอนฮ้อนกำเตา พระพายแกว่งไม้ไควค้อม</p>	<p>ฮิมเขา พุ่นเฮอ ยินหม้อม ดาลโคก ช้านั้น</p>	<p>๓๑๒๖</p>
<p>๐</p> <p>เล็งเห็น</p>	<p>สว่าสว่าก้องกุโจก เขียงขวัญแฝงฝ้ายดอย ซอนซอนก้องกระดิงพลาย ตาเวาแซกซ้าชะนีฮ้อง</p>	<p>เสียงวอน ตีนถ้ำ พานเถื่อน ฮ้ายเพื่อย</p>	<p>๓๑๒๗</p>
<p>๐</p>	<p>เลื่อนเลื่อนขึ้นเขาขอบ เนือยเนือยฝูงบ่าวบา เล็งเห็นทองแสนสร้อย ฝูงไพร่ล้วนมवलท้อน</p>	<p>ดอยแดน ฮมฮ้อน มาลา เลียนช่อ ท่องทาง</p>	<p>๓๑๒๘</p>
<p>๐</p>	<p>มันก็คิดฮ้อนน้ำ คลับคลาเถิงฮ่มซาง ฝูงขุนข้าลุงอาว มุดมอดม้วยจมพร้อม</p>	<p>อันเผ่า พงศ์ตระกูล เชิงห้วย มรณาศ เผ่าเดียว</p>	<p>๓๑๒๙</p>
<p>๐</p>	<p>ชาดชาดน้ำหน้าบ่า คิงงามเสลียวฮาบเพิง ตะกิงหย้องหัวพลาย เอาโอหน้าเป็นเหย้า</p>	<p>มือฟาย คำม้าว ทรงเทศ อยู่ฮิ้น</p>	<p>๓๑๓๐</p>

◎ เทียนแต่	ประเสริฐห้องหนแห่ง เห็นที่ภูบาลปะ นงศรีย้องยอคุณ ไต้ลุ่มฟ้าใดเพียง	คำสงฆ์ ลูกมา มิช้า ท้าวซิ้ม ไปปาน	๓๑๓๑
◎	หลักตี๋มฮู้ทุกขอบ สมภารเพ็งเพื่อบุญ คำสงฆ์ได้สามแสน อันแต่หลังเจืองไว้	เขานาน บากกว้าง คนเครื่อง แก่เฮา	๓๑๓๒
◎ เหยียวท่าน	แกวเนื่องตันหลานท่าน เอากันชวนเญียะดี อย่าลอนฮั้งซิ่นแข็ง เจ้าลุ่มฟ้าบปล่อย	แองกา เมือหน้า ซัดอยู่ นั้นเนอ เถิงเฮา ก็ตาย	๓๑๓๓
◎ เมื่อนั้น	เลือกหมู่ข้างเต่าส่วย เจืองจักเอาอันใด ภูมิสร้างเงินยาง คนคั่งเท่าอนันต์ตื้อ	ทุกปี อย่าชิน ใจเจ้า ยศยั้ง ตี๋วตรง	๓๑๓๔
◎	ทุกล้ำท้าวเต่าส่วย กงนครลงอยู่กะเสน นาหลายเท่ากวนแก่ บู้ฮู้ก็ล้ำข้าง	แสนพलय ญสร้าง แกวแต่ นอนฮ่ม โสิงขวาง	๓๑๓๕

ทำกฐ่งให้ไปแต่งเอนางจ้งอม และเชิญแม่ไปครองเมืองปะกัน

◎ พอเมื่อ	สุรย์ส่องขึ้นเฮืองสูง สามนางนอนจ้มเจือง สนสนเค้าคนมา พระบาทเจ้าหมื่นม้าว	สากกล ใจท้าว ไหวยี้ ต้านสั่ง อาวพวง	๓๑๓๖
◎	เชือปู่พันเมื่อที่ ยวงคติถูกกล่าวกลอน บุญสูงให้บุญเฮือง เฮาก็ม้างหมู่ฮ้ายแสนลิ่ง	ทูลสูง ก่อนเถิน กอยถ้วน พระพ่อ เพียรคา	๓๑๓๗
แหนแก่ บัดนี้			
◎	ยังท้อคิดฮ้อเบื่อง มาตายังอยู่เคื่อง เฮียมกุผู้บุญสาย พลัดพรากห้องหนพุ้น	บ้านเก่า ชาชาย คาซ้อง ฮ้ายเจือง พร้านาน	๓๑๓๘
กับทั้ง			
◎ อันหนึ่ง	คิดเืองด้วยจ๊กกล่าว กายเขียงเครือที่คราญ ซาก็พลันเมื่อไหว เล่าตั้งเจ้าลุ่มฟ้า	เก็งญา เม็งป่า กูธร ท้าวซี้ม ใจแจ้ง กล่าวมา	๓๑๓๙
◎	ต้านตัมถ้อยพวงเล่า ราชาคิดผ่อเล็ง หลานกูให้เชือยิน เฮาฮีบตั้งแต่งห่าง	สะเด็ดการ ลวงกว้าง ยังชอบ จริงแท้ ลินสร้อย มากคาม	๓๑๔๐
ควรรที่			
◎ ลุงนี้	ตวันซ่ายเข้าขอบ พอยามมัวมืดแสง ยังคะนิงถึงแมนพันอ้ออามคาย เจ้าลุ่มฟ้าเอาฮ่วม	ดอยแดน นี้แท้แล้ว สุรย์เศร้า จ้งอม่วน กูพุ้น เฮือนเตียว	๓๑๔๑
ทอว่า เจืองสูง			

๑	เมื่อนั้น
คิดเมื่อ	ปาด่วนถ้อยคำสั่ง
เหยียวภูธรบ่สมเพิง
แกวกวนปุ่นเวียงลุง
ฝูงไฟร่น้อยหนี่ลี	ตามลุง
สั้นนี้
ยียาด วันนั้น
ชอกแคม	๓๑๔๒
๑	เป็นตั้ง	บามราชฮ้อนยังยั้ง
เคือหลาวแหลมปวดยา
เนียนเนียนหม่อมยินเหงา
เจ้าจิ้งพลัดพรากห้อง	กินเสเลียน
ย่ำหน่อง
สยบท่าว
หน่งอ้อม ปลีกมา	๓๑๔๓
๑	คือคู่
เทื่อนี้
ควรที่	ชนฮาบแพ้เขาพ่าย
ยาเย็นผายโผดลุง
สวางจุงให้เป็นเฮือน
ห้วยป่าไม้คนใช้	ทั้งปวง
ทั้งป่า
เฮียงคู่ กันแหล้ว
เที้ยวเถิง	๓๑๔๔
๑	ผ่อเห็น	ชะพุ่พร้าวบดฮ่อม
ซากก็คีนคำเถิงเจืองหาญ
เฮียงคำถ้อยโดยเดิม
เพิงที่บಾಯู่แล้ง	ฮิมเฮียง พุ่นเขอ
ตั้งลุง จาตัน
ท้าวซืม
นนานมื่อ ไปควร	๓๑๔๕
๑		ด้านต่มให้จัดพวก
มवलพังพลายแต่งตี
แจนแจนม้าทั้งอาน
แผ้วเครื่องไว้คำต้อ	พลแสน
ดาแล้ว
ห่างหึ่ง
ต่มเมือง	๓๑๔๖
๑	สมเถิง	ทุกสิ่งแก้วมณีส่อง
นางเขียงเคือเมื่อมา
งัวควายซ้างปุ่นเมื่อ
ยี่แต่งได้พอต้อ	ไสพราย
หิวไ้
ลินอ้อม
ตีวคำ	๓๑๔๗
๑	ธรรมย์ยา
คิดเมื่อ	นับปลอดได้ยามเที่ยง
ปุ่นพังพลายแต่งงาม
บาครีเจ้าจอมธรรม
ห้วยป่าไม้นอนแล้ง	วันจันทร์
ประดับไว้
ภูวนาด
พรากนาง	๓๑๔๘

<p>๐ ลอนว่า</p>	<p>พระบาทท้าวทวยไต้ อวนบัวงคำโดย ปางเมื่อโทเฮฮ้อน เข้าต่อข้างกลั้วหมู</p>	<p>สารศรี ตั้งอวน เอาอ้าง ฮาวิ ทุกซีก แกวเพื่อน</p>	<p>๓๑๔๙</p>
<p>๐ ทอว่า</p>	<p>น้องปลีกบ้านได้ขวบ ทำเปื่องคีนคอบลุง คะนิงหนห้องเฮือนเฮียม ตนหากห้วยย่านฟ้า</p>	<p>สามเดือน นี้แหล้ว ทั้งป่า ซุ่มัง ขวัญไกล ก่อนเฮียม</p>	<p>๓๑๕๐</p>
<p>๐ กลัวว่า เพื่อนี้</p>	<p>ใจชิงซ่อนฮักพี่ เลิงเลิงผลผืนแดง กระหะหะหายห้องผะตมจร ม้างหมูข้าพลล่าน</p>	<p>ฤมาย ได้เด แทบทรวง ชมผ้า กลางเดือน ก็ตาย เล่าชวาง</p>	<p>๓๑๕๑</p>
<p>๐ คือคู่</p>	<p>ปุ่นเพื่อนพร้อมให้อยู่ ตุก็วางความมา ยินกระสันน้องทวารสาร เจ้าแผ่นหล้าคิงค้อม</p>	<p>แข็งปะกัน ฮอดลุง ทั้งป่า ศรีลิ่ง ฮอดเฮียม พี่แหล้ว</p>	<p>๓๑๕๒</p>
<p>๐</p>	<p>ผู้ก่งพื้นมนุษย์โลก เจียมแต่ฮามเขียงเครือ ภูธรด้านหาญพาย ແພວແຕ່ซันกล่าวไว้</p>	<p>เลยจา หมั่นดอย เขาซัน พลอยสั่ง คำแจ้ง เมื่อมา</p>	<p>๓๑๕๓</p>
<p>๐ อันว่า</p>	<p>ชะพังพร้อมบ่าวตัน เสียงน้นชาวชายาย เฮือนหลังไวนางโสม ท้าวอยู่หม้อมไกลแม่</p>	<p>ลุงซิม ชมฟัง พรั้มวล เมื่อพร้อม ปุ่นแต่ง ยिनวอน</p>	<p>๓๑๕๔</p>
<p>๐ สุญะ เอาพี่</p>	<p>กากรองท้าวทรงแทน หาญพายทั้งแองคอน แหนคำตันนางเมือง เจ้าตัวสร้อยมาพี่</p>	<p>ทองเหลืออง ค้อยจง จำถ้อย โดยคำ นั้นเนอ สู่เฮือน ว่าเนอ</p>	<p>๓๑๕๕</p>

๑	เจ้าว่า	ให้กล่าวอ้ายเพี้ยเจื่อง
เขิญเฮียมมาต่างไท
ผายความตั้นนางเมือง
ตันท่านสร้างหมื่นห้อง	ชาชาย
ยามน้อง ว่าเนอ
พระแม่ กูเนอ
เฮือนฮ้าน ชั่วจอม	๓๑๕๖
๑		แต่ยี่ได้ก่งท้าว
จิ้นจอมเขาลูกแมน
ขุนงามเจ้ากือเมือง
สุญเียะตันป่าไม้	เมืองแม่ พอคุน
มาไหว
ฮักแม่
ไปกล่าว ทุกอัน	๓๑๕๗
๑		แต่ยี่ฮู้ก่ายน้ำ
สนสนชาวปะกัน	เทท่าน เมื่อนา
แต่งควาย โลกกล้า	
	ท้อจ๊ก	หานางเจ้าเซียงเครือ
ค้ายล่าข่าท้าวสูง	มาแล้ง เขาตาย
ชมงัน	๓๑๕๘
๑		อ้ายง่าให้แต่งซ้าง
กองบันเมืองแก้วนชาย
โสมงามเท่าบัลลังก์คำ
อ้ายง่าฮู้กล่าวเฮ่า	ขวนยี่ คินหลัง
ยามซู้ ตีตั้ง
อิงอยู่
เจื่องหลิน ชูอัน	๓๑๕๙
๑	ผ่อดู
มันก์	ชะพู่ฟ้าบดฮ่ม
สุพลันเมื่อถึงนางจอม
เอาเฮาไว้ในดา
ช้อยขนาดไว้คำต้อ	ฮาวผา พุ่นเยอ
แม่เมือง เจียมน้อย
เลี้ยงใหญ่
ไปหรี	๓๑๖๐
๑	สุกั
ท้าวสูง	เฮาใครเอาแม่เมือก่งท้าว
เมียแก้วมีหมื่นนาง
พลันเมื่อถึงทองสุน
เมียนสั่งถ้อยคำใช้	คุณคว่าง ในปะกัน
เป็นไค้
สุฮีบ เมื่อเนอ
ชูอัน	๓๑๖๑
๑	ผ่อดู	น้ำถิบอ้อมไหลผ่าน
ชะตันเฮือเฮียงหมื่นลำ
ผานผานน้ำบางบิน
ค้ายล่าข่าเขาเจ้า	กุยาง พุ่นเยอ
จัดห้วย
กรายท่า
คว่าไป	๓๑๖๒

◎ ที่นี่	สว่าสว่าม้าชักขึ้น ไสวฝูงบัวลุง เลินเลินข้างแองคอน เฮาพรำแพท้าวกว่า	ชำเหิน เลยแล้ ข้ามท่ง ตายกอง	๓๑๖๓
◎ ผ่อเห็น	ทะเล่นพุ้นภูตุ๋ ทองสุนคินเล่าทาง พังพลายพันดงแดน เมี้ยนหมู่เข้าป่าไม้	ผาสัง พุ้นเยอ ผายผ้าน ขึ้นง่อน เฮวฮีบ ฮันเขี้ยว	๓๑๖๔
◎ ผ่อเห็น	ฮำฮ้อนเบี้ยบานแบ่ง เทียวทางไกลหมื่นถัน ชะลมด้าวตีนภู บางฮ้วงบ่างบานพร้อม	ใบใส แกวถ้อง ชายช้อ จ้อจี	๓๑๖๕
◎	หมอมหม่อหน้าฝูงบัว แองคอนทวยมาลี ดงขวางไม้หลายหลิม ฝูงบัวเคำปลงหาบ	แควมทาง ใส่หัว ชอนเกล้า เหลื่องอ่อน กระทำครัว	๓๑๖๖
◎	ปางก่อนก็ท้าวสูง หน้าหน้าเวียนตูปตอง หาญพายค้อมใจออน วันญะยะส้วยลงลุ่ม	เฮานอน หนีแหล้ว ตินห้วย ฮักยี่ ลับแสง	๓๑๖๗
◎ ปานนี้ ลอนว่า	ท้าวสูงฮ้อนฮักพี่ สองแพงไกลเพื่อฮาม หมายคำหมั้นลิมตา ม้างหมื่นฮ้อยกายหน้า	ฤลิม ได้เด สินสร้อย ดิงยาก จิงขวาง	๓๑๖๘
◎	สองแจ่มเจ้าเขื่อนยาก ฝูงพางลงส่งขา สมสมตั้งหลายถัน ตุ๊ก คืดฮุ่งเจ้าคิงค้อม	ทรงกระสัน กายพร้อม ของฝาก เมื่อมา	๓๑๖๙

๐	คอนปากตันตามปู่
ประมาณเขาเล็กลา	พางคำ
เมื่อบ้าน	
เมื่อนั้น
ดีแก่	หาญพายเข้าสนามเพียง
เปิดป้องฮ้องปลายสำน	นอนเน้ง
เที่ยงคืน	๓๑๗๐
๐	ลมเป่งเป็องเพ็อยซ่า
สะพินจันทร์กำยดอย	แคมภู
ดาวซ้อน	
	ยุงวอนก้องสันภู
ค้อนไฮ้ฮ้องคนพร้อม	ใกล้สูง
แต่งคร้ว	๓๑๗๑
๐	ฟุ้งฟุ้งย้ายขอมู่
หนัสน้ำฝู่งหาบตีน	ชดไป
ตามข้าง	
ดีกว่า	ไสวไม้เสียนถัน
เหมือยหยั่นค่างกอหญ้า	ถวายยอด
ชุ่มเย็น	๓๑๗๒
๐	ซางซอดซ้าซิ่นไขว่
เข็นเข็นนกฮอกกิน	เหลืองออน
แกมจ้อน	
	วันวอนขึ้นเฮืองเฮือง
ฝู่งบ่าวน้อยคางฮ้อน	งายแก่
ฮีบคราว	๓๑๗๓
๐	แต่ยี้ไปผาบท้าว
ลุงอาวเขาชู้คน	ได้ผ่าน สามเมือง
ขวางพร้อม	
	ยิบบ่เคื่องแคนไฮ้
คอนค้อยย้ายคังค้อม	สินทอง มูลมั่ง
มุงเมิน	๓๑๗๔
๐ ดีแก่	ญั่งญั่งฟ้าชายช่อ
เสินเสินพลาญท่งทาง	ลมออน
เถิงห้วย	
	ลิตเสียงเท้าตีนดอย
ห้วยเหล่าไม้ดงกว้าง	ดูฮาบ
ฮีบแสง	๓๑๗๕
๐ ผ่อเห็น
ที่นั่น	เฟื้องเฟื้องพร้าวช้องกาบ
ชาชายแพงเก่าเฮา	ไกวลม ฟุ่นเฮอ
เจียมน้อย	
	สลมเสี้ยวสวนไบ
ทองเฮื้อสร้อยสุนค้อม	บานแบ่ง
แค่นา	๓๑๗๖

◎ สมสม อันนั้น จอมจิ้ง	แพ่งแพ่งไม้ถวายนอด ชาวชานายผ้อคอย ฤาปีไทเฮาแท้ ให้บ่าวน้อยใช้แล่น	ฮิมเข่า พุ่นเขอด คนใช้ เทปะกัน มาฮอด ทันถาม	๓๑๗๗
◎ มันก์	เขาทอดถ้อยขามเที่ยว ภูธรสามตั้งยิน บาไทให้มาไซ คีนคอบเจ้าสินต้อ	ทันใจ ยาวมื่อ ชวนแม่ บันาน	๓๑๗๘
◎ หังหัง	ชาดชาดเท่าแพนแท้ จาหาญพายฮีบเมื่อ เฮียงคตถ้อยถวายนวล จอมค้อยเยือนหังให้	เถิงเวียง ทูลไหว ถามข่าว ฮุ่งเถิง	๓๑๗๙
◎	ค้ำค้ำน้ำหน้าวิ่ง เลิงเลิงจงจอดบา กองแพงให้ทรงเมือง พายชาบเกล้ากอยไหว	ฮ้ำแดง จอมเจ้า กูอยู่ ดีฤา ชอบชาน	๓๑๘๐
◎ เจืองก์ ตุจิ้ง	ชู่เญื่องถ้อยท้าวสั่ง กือหาญไปผาบแก้ว คนตายลัมรุงรัง อ้วนหมูข้างท้าวกว่า	เอาถวายน กอยค้ำน เต็งเครื่อง กลับเมือง	๓๑๘๑
◎ บาเจือง ลูกท่าน	หนักหน่องช้อยเหลือที่ มवलเมียมแกวคั้งโฮง เขากี่วางของไว้ อ้วนหมูข้างสินสร้อย	นครขวาง หลายล้าน เงินค้ำ ในสาด ค่านาง	๓๑๘๒
◎ ตุ๊ก	ขนาดหนึ่งนั้นชั้นหมาก เมืองขวางมีชู่อัน แสวงเอาพร้อมเมียมแกว ได้เครื่องช้อยค้ำแจก	ค้ำแดง ฤาไซ้ ท้าวกว่า ทองตา	๓๑๘๓

- ๑ เจ้ว่า ให้แต่งเต้าเถิงแม่
ขวัญอุ้ยอ่อนค้อยคง
บัดนี้ ภู๊กหอมเมืองไว้กือนา
ยังไป มีผู้สร้างเฮือนเหย้า
นางจอม
เถิงท้าว ดีแก่
ถ้าแม่ พุ้นตาย
อยู่ปุ่ณ ๓๑๘๔
- ๑ แต่่นั้น เมี้ยนกล่าวแล้วเฮวฮีบ
วางปานปุ่ณแพ่งแค
คิดเมื่อ หาญพายกลั้วพันแกว
แม่อยู่ห้องหอแก้ว
เสียงพลาย
กินแล้ว
กลางท่ง วันนั้น
ฮุ่งบา ๓๑๘๕
- ๑ เมื่อนั้น พายควี่ถ้อยถนอมสั่ง
ตุ๊กจ๊ก เมื่อชาชายสุโง
เนืองถันถ้อยหลายหาม
ฮ้ายหมู่เข้าเมื่อท่า
นางเมือง
พญาอ้าย
ของฝาก
เซียงผา ๓๑๘๖
- ๑ ทุกปากเทียนไทเทศ
เคหังใส่องมณี
ตีบนตั้งจตุรา
ท้าวหนังเอื้อมในแท่น
เล็งดู
เหลือองเหลืออม
เฮียงฮอบ
อิงหมอน ๓๑๘๗
- ๑ เมื่อนั้น พายนอบนิ้วทักพี
แองคอน เมื่อเกยขวางนึ่งทูล
สุ๊ก หลอนเอาได้หลายเมือง
เขาว่า ท้าวกว่าฮ้ายหมู่ฮ้าง
ขุนเจือง
พญาอ้าย
มาฮอด ดีฤ
ฮุ่มเจ้า สะแม่งตาย ว่าก็ ๓๑๘๘
- ๑ เมื่อนั้น คอนทอดถ้อยชานนาถ
ตุ๊ก ดีเมื่อบาเจืองผายพานคำ
ญูท่าง ฮอมเอาได้ทั้งพญา
อ้วนหมู่ฮ้างมาอ่ม
แนวจอม
ผ้าโสม แกวค้ำน
ท้าวกว่า
เงินยาง ๓๑๘๙
- ๑ เจ้ว่าให้อ้ายคว่าง
นางชาวฟองไ้อัจฉ
ลุมมัน เป็นขุนสร้างพันกา
สินอ่มได้พันม้า
เมื่อปุ่ณ
นงหน้า
เขาข่าว
อีกเมือง ๓๑๙๐

◎ ท้าวกว่า ขุนเจือง	ให้อยู่สร้างหอมไพร่ ปุ่นเอามาฝากเฮียม ของคราญด้วยเงินคำ ท้าวแต่งเต้าถึงแม่	เซียงทอง ธรรม์เหง้า ผ้าผ่อน นางจอม	๓๑๙๑
◎	ชะซ้อนหน้าพญาเจือง ไผผอมศรีเก็งเมือง ชะบุนื่อนางแกว อ้ายเจืองเจ้าคำม้าว	เล็งดู เทียมท้าว นงถ้าว ขอบใจ	๓๑๙๒
◎	เมี้ยนกล่าวเหล่าปุ่นสู่ ไฟเฮืองใสส่องเต็ม อาวพายแล้วทั้งหลาย เขาจิ่งตันฮ้างฮ้อ	หาญพาย ทุกด้าน กินคู่ แชสั่ง ลาลง	๓๑๙๓
◎ นงคราญ	ชะพู้ย้ายยวงสอด ณุนเสนาพรากไป โสมเสลาเจ้านางเมือง เขาจิ่งพร้อมสู่กว่าน	เทพี เถิงง้อม เป็นแม่ ปลงเครื่อง ประดับของ	๓๑๙๔
◎	เมี้ยนแผ่ถ้อยแหนสอด นางทองสุนสั่งความ พิมบาลให้นำเถิง ชายี่ขึ้นเมื่อห้อง	อามกาน ถวายเจ้า เอื้อยมุง สู่ นาง	๓๑๙๕
◎ ผนผน เล็งดู ปิดแต่	พุงพุงเขื่องใช้สาด วางซีใหม่กาดเมือง นางงามเจ้าเซียงเครือ ห้องฟากฟ้าไผเพียง	มาปุ่น ในห้อง ง้อมม่วน ไปปาน	๓๑๙๖
◎ พิมบาล	ทะเล่วนซ้องซันหมาก ทังแองคอนใส่ใจ นางงามฮู้ฮับคำ	มาวาง ทักเจ้า ถนอมตอบ	
เมื่อสุ	พรากท่านผู้แห่งเหง้า	จอมให้อยู่ดี แต่ฤ	๓๑๙๗

- ๑) เมื่อนั้น พายนอบนัวทูลแทบ นางคราญ
 ขาวว่า สตรีอวค้อยมา ไกลน่อง
 สู้ก็ถือหาญม้าง แกวควง วันกำ
 ที่อยู่ห้องหอแก้ว ค้อยคำ ๓๑๙๗
- ๑) กูก็ไถล่าหมา(?)ฮ่วมผ้าท้าวสูง ฮัดนอน กี่ตาย
 เมื่อนั้น หาญพายทูลธรรมยำ เล่าแหน คำถ้วน
 บัดนี้ ภายสมรผู้ผลควร ค้อยอยู่
 ทุกที่ถ้วนโฮมขึ้น ส่วยสิน ๓๑๙๘
- ๑) ตนท่าน เจ้าตัวสร้อยยังสูง เถิงเฮา พี้ตาย
 มั่นก็ ฮอมสินนับอ่านถือ เอาหย็อง
 อันว่า โสมเสลาสร้างเงินยาง อ้วค่า นั้นเด
 ยังค้อย เข้าฮ่วมห้องบาท้าว อยู่ดี แต่ฤ ๓๒๐๐
- ๑) อันว่า เจ้าอู่แก้วทั้งอ่อน อามคาย นั้นเด
 บุญมีเห็นหมื่นนาง แฝงข้าง
 โสมพรราวเจ้าทั้งหลาย เขาอยู่ ดีฤ
 ลุงซิ้ม สร้างก่งท้าวทั้งป่า ค้อยคุณ แทนอ ๓๒๐๑
- ๑) ชะพูซ้องขันหมาก ในสถาน
 เเพงทองสุนเครื่องคำ พอล้าน
 อันว่า สารไทท้าวเจืองลุน เขียนฝาก
 จั่วม่วนด้านทั้งให้ อ้าวอน ๓๒๐๒
- ๑) อรนาฏลัมไนแทน จุมคำ
 ชะบุทวนทอดตน เต็งผ้า
 ธรรมยำฮ้อนสมเดา ดาลสวาท
 น้ำลูบหน้าแดงไล่ ค้อยเขา ๓๒๐๓
- ๑) เมื่อนั้น คอนผาดข้อแซเล่า อธิบาย
 โสมคราญเนาแทนคำ ฟังแจง
 ตู๊ก นำพลายพันศิริ ฮามศึก
 เข้าเถื่อนกว้างนอนแล้ง ไคร่คีน ๓๒๐๔

◎	ไปปลีกเนื้อนัวละแคบ ชะคั้นแกวเกี่ยวพลาย บุญสูงแพ้วพลแมน ข้าว่าได้เฮ้อฮ้อน	เตียงสูง มาต้อน มาซาบ ฮีบหนี	๓๒๐๕
◎	ลูลาภน้องเลยล่อง แกวกี่ตีกลองเกา ล้อมันผู้ใจแข็ง ง้างถอดเสื่อเกากลัว	เตียงปะกัน ออกมवल แสนข้าง นางกว่า กล่าวตาย	๓๒๐๖
◎	สว่าสว่าพร้อมงัวเจื่อน หยายแพนเต็งตอตู คิงขอเปื่องตีชน ฟ้าเลื่อนสู่ธรรมเหง้า	เจียรพล กางเข้า ชาดชาด อวดหาญ	๓๒๐๗
◎	ชะพาดพร้อมทั้งหมู่ ตีเพื่อพานคำแข็ง ตุงจิงนองพลเข้า น้องท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ผาฟอง ข่มแกว กวนข้า เมื่อเวียง วังจอด ขึ้นสู่ โสงขวาง	๓๒๐๘
◎	ท้าวทอดถ้อยยินต่อ ป็นนางนับคู่คน กายเฮาไว้แสนนา ประดับกล่าวแล้วคำแจ้ง	โยธา ฝูงแก้ว หอมเพื่อน จิงคิน	๓๒๐๙
◎	เลื่อนเลื่อนข้างแล้พราก ฝืนครวัคคหุ่มพล ทางไกลฝ้ายหลายวัน แม้งหนึ่ง เตียงแห่งด้าวเชียงล้าน	เมืองปะกัน ตามเจ้า น่านสอด ไพร่มวล	๓๒๑๐
◎	น้องท่านคิดจอตเจ้า หมอโหรทวายว่าดี เมื่อนั้น แก้งญาเขื่อนชานขุน เบื่องฝ้ายพ้วนเจ้า	จัดสั่ง ตูมา เดือนนี้ ทั้งโคก ค่อยยอม ก่อนเดิน	๓๒๑๑

๑	กลับบ่
บัดนี้	มิโซคม้างเมืองเพื่อน
เฮียมก็ฮ้อมดาลัย
ขวางใจตั้งสว่างคุณ
ละพีไไว้เป็นเถ้า	เทนาง ตั่งนี้
เจี้ยขวัญ ในห้อง
สุลาก
ฮ่วมบุญ ก่อนเถิ่น	๓๒๑๒
๑	กุงัก
พัก	เกิดชาติหน้าขอฮ่วม
ปูนเทียนทองสั่งสุ
กลัวโพยฮ้อนฮาวี
ฮักอ่อนเจ้าคะนิงไว้	ไมตรี
คีนไหว
เบียนบาป
บ่วาง	๓๒๑๓
๑	ตุนี่
ดั่งนั้น	เคยอาบน้ำห้วยแห่ง
บางบินครที่กู
บุญเถื่อท้าวคินมา
ละพีไให้เป็นน้อย	เซียงเครีอ
กลัวหย่าน
เมืองเก่า ยามใด
บ่ชิน	๓๒๑๔
๑	ตูกี้	กายเล่าต้านฮับพากย์
มवलสินทองอ่านมา
นับวันพร้อมวันดี
อ้วนหมูข้างทั้งข้อย	เทพี
ชาวล้าน
ถ้าส่ง
สี่พัน	๓๒๑๕
๑	ผัดว่า	เอาอ่อนเมื่อนั่งท้าวหอมไพร
แสนสาวสนมนั่งเนื่อง
ชะบู่เทียนนางแกว
น้องท่านผู้แห่งเหง้า	เงินยาง ที่พุ่น
นองเฝ้า
นงหนุ่ม
สงวนต้าน แต่ไกล	๓๒๑๖
๑		ใจชุ่มซ้าไว้แพ่ง
ไฟท่อนวางไฟเสียด	กายเฮา
เป่าแสง ตัวห้อย	๓๒๑๗
๑	เมื่อนั้น	อามกานฮู้ปูนเสียด
อ้วนค่าเจ้าตัวสร้อย	ต้านตอบ
ปูนเปรียบ สุริยา	๓๒๑๘

◎	ตุนี พอเมื่อ คือคู่	เป็นดั่งดาวขอบฟ้า ดาววันพานมิดแสง รังสีแจ่มเจียรไน เจ้าลุ่มฟ้าประสงศ์เบื้อง	เอื้องเอื้อ รัศมี สุรย์เศรั้า มนุษย์ยราช ลูกลุง	๓๒๑๙
◎	เทื่อนี้ ฤว่า	อำนาจได้ข้างยิ่ง บุญสูงจักแผ่นสาร ธรรมยาม้างพลแมน ได้หมู่ช้างสาวใช้	พานคำ ตัวน้อย ท้าวกว่า ช่วงนาง	๓๒๒๐
◎	ฤห่อน	ชะพาดพร้อมอ้วค่า เมืองขวางมีชู้อัน โสภาน้ำทั้งหลาย คินสืบสร้างสมเบื้อง	อามคาย สืออ้าง พร้อมเกิด ฝ่ายหลัง	๓๒๒๑
◎	เฮียมจัก ฤว่า พระบาท	แข็งเลิศล้ำนยิ่ง เนาเคหังแห่งเม็ง หิมวันต์ไม้คันทนา เจ้าตัวสร้อยชมเข้า	นครสวรรค์ เมืองน้อย นี้ก่อน ฮวายฮวาด ชู้วัน	๓๒๒๒
◎	ตุนี ฤจัก	เป็นดั่งน้ำหาดน้อย ทันพิมเสนกลืนประสงศ์ ผากฎเท่าทะรังดิน บัฐก็สำเนา	จางจิต เสียรส สมคู้ ดาสนั้น นางท้าว เชื้อเอื้อง	๓๒๒๓
◎		หลายหลั่นห้องพิเศษ เมืองเมืองประดับใส่คำ นครลุงเพียงพิมาน แผ้วแต่ได้ลุ่มฟ้า	เสาสูง คูนแก้ว เทวโลก ไทย่อง ว่างาม	๓๒๒๔
◎	เทื่อนี้	ไชยโชคแล้วลู่เล่า ตูก์ยินขามสัน บาเจืองเจ้าเงินยาง การที่ฮ้อนสมเข้า	เลยขวาง ต่างไท ธรรมเหง้า ให้ว่า ห่อนหาย	๓๒๒๕

๐	เจ้าอย่าต้านคำเก่า	กวนมัว ถิ่นฮา	
เมื่องลุง	กายเงินยางย้อมสาว	หงหน้า	
มันนั้น	พะนิ้วเนื้อขาวฟอง	อัวค่า	
	เป็นกิ่งป่าแนวชั้น	ชาติเดียว	๓๒๒๖๖
๐	เซ็งซ่าเท่าทุกที่	ตูขาม	
กายเฮียม	คือคนเที่ยวไปมา	สู้กัน การซู้	
เมื่อนั้น	แองคอนตันแปลงความ	ฮับพากย์	
	เทียนแต่ได้ลุ่มฟ้า	เฮฮู้ ฮูปไท	๓๒๒๖๗
๐	เฮฮียว่า	พอปี เมื่อใด	
ดั่งนั้น	สุรย์ฟากฟ้าสามฮูป	เจียมได้ แลซำม	
	โสมวัยวางหน่อจอม	มาเลศ ยามใด	
ดั่งนั้น	ภุมรีฮ้างฮามชม	บ่สม	๓๒๒๖๘
	หน้าแก่นไท้เทียมน้อง		
๐	คชเรศช้างสามป่า	หิมพานต์ ยามใด	
เพิงเฮา	จำนิยายแต่พรหม	เพรงไว้	
ลือว่า	ภูธรเบื่องเป็งจาร	มนุษยราช	
	เขาข่าวได้นางฟ้า	ฮ่วมพา	๓๒๒๖๙
๐	แม่งหนึ่ง	สิงฮี้	
	โผยพยาธิฮ้อนสมเกิด	หลีกตาย ดิงเว็น	
	นางกลั้วมรณา	ยังคอบ	
อันนี้เฮาค่อย	ภูมิท้าวสันโตย	เถิงเจือง หนั้นตาย	๓๒๒๗๐
	ตันเถื่อนไม้ฮ้อยหนึ่ง		
๐	ทอว่า	นครเดียว	
เมื่อนั้น	เขาขอบชั้นเป็นแผ่น	กล่าวกลอน กอยเกียง	
อันจัก	นางเมืองฮ่อมเสียงใส	มิชอบ	
ทอว่า	มาเกลียวม้างคำพระไม	ซู้ชรา	๓๒๒๗๑
	คิดฮุ่งเถ้าใสเสียง		
๐	ฟี้ก็ชอบม่อนไท้	ธรรมเอก ภูธร	
ยังเพิง	ยินมาดาแต่ความ	วันหน้า	
เมื่อนั้น	ปุ่นทอนแล้วเสียนลง	ปู้สาด	
บ่าวฮี้	เจ้าลุ่มฟ้าจัดบ่าว	ปุ่นเปื่อง	๓๒๒๗๒

◎ แม่งหนึ่ง เมืองเมือง	วันคลาดคล้ายลับเหล่า ยอชามจินแจกลง สะลอนตั้งขึ้นคำ น้ำหล่อเหล่าเพ็งแล้ว	อรชร เทเข้า ชองหมาก กล่าวนาย	๓๒๓๓
◎ ดีแก่	ทุกปากเปื่องปานแกว่ง ทั้งหลายเขาเปลี่ยนกัน ลมไกวพร้าวสวนเกียง ง่อมที่เหง้าเลยใบ	ฮมฮม กินเหล่า ใกล้คำ คอบวน	๓๒๓๔
◎	ค้ายสำข้าท้าวสูง อรชรเสียงสั่งนาง ดาราแจ้งจันทระแข ยุงเยี่ยะฮ้องฮิมถ้ำ	เลยลา ลงห้อง ไขส้อง ถ่ายคอน	๓๒๓๕
◎ เล็งดู	กาทองง่อมนอนคึก ซอนซอนเสียงไก่อชัน ดาวจอมแจ้งในหลิม ข้ายี่เจ้าทองล้าน	คิงตรอม โนเล่า สุรย์สว่าง แต่งปูน	๓๒๓๖
◎ เหยยิวว่า พายก็ พอเมื่อ	เฮาจักแหนเหนียวให้ ยังฮุนความกล่าวแข็ง เส็งความตันพิมบาล สุรย์ส่องแจ้งควงฟ้า	ฮู้ฮ้าง นางเม็ง ฮินหมั้น ทุกเญื่อง เฮื่อแสง	๓๒๓๗
◎	หนักเนืองข้าข้างคั่ง เดินลุงอาวแต่งไว เขาก็เฮียงความใช้ หลานท่านยังแต่งเต้า	คลาเวียง แวนเข้า ลัวพลาย เมื่อฮู้ สินสร้อย ค่านาง	๓๒๓๘
◎	ชะพุ่ตั้งขันแจก ผนผนขอหมากกอง โตยเต็มเจ้าเซียงเครือ ฝูงบ่าวเจ้าทองล้าน	หลายเหลือ สามล้าน ให้แต่ง มอบมวล	๓๒๓๙

๐	ครื่นครื่นข้างคับแหล่ง แหงดูควรบขึ้น เขื่อนมนุช้อยหญิงชาย ท้าวสูง	เหลือดู ใจป่า คับคั่ง กลอนงาม	๓๒๔๐	
๐	เฮาก็ ทั้งว่า เทื่อนี้	ฮักท่านแท้ดูตั้ง เฮวฮามกันเพื่อคอง เทพาคุ่มคุณแนน ม้างหมื่นฮ้อยฮุ่มข่า	มาตา สินสร้อย ชูช้อย ตุ้มแมน	๓๒๔๑
๐	บัดนี้	เบ่าถ้อยถ้อยคำเก่า กลัวแกนฝูงเผือดอัน เจืองตาได้เงินคำ ตู่จิ่งเต้ากล่าวป่า	ลัจจา อายหน้า สร้อยมาศ ปูนล่อง ส่งสิน	๓๒๔๒
๐	باب	พระบาทท้าวคองพี ขึ้นคำอันแต่เพรง นางเม็งตันขานขุน กูก็ฮักอ่อนเจ้า	ฮอยนาน ช่ามแล ประถมเกล้า ขอชอด คิงค้อม ลูกลุง	๓๒๔๓
๐	เป็นแต่ เทื่อนี้	จาจอดถ้อยเสียงม่วน สว่างบุญชูข่งแนน คอนคอนคำถึงเดียว แม่อยู่ห้องลุนน้อย	อรชร เนืองน่อง ต้นสวาท ตั้งไค	๓๒๔๔
๐	แต่นั้น	เจ้าขาดข้อวางลูก จวนใจคิดชูลวง หายามไต้หวันดี ตุแต่งพร้อมตาถ้ำ	ทั้งกระสัน เลยหม่อม มือปลอด ส่งสิน	๓๒๔๕
๐	باب เมื่อนั้น	ผัดฮอดพุ่นพอเมื่อ ขึ้นคำโดยแต่บุญ นางเมืองให้เทของ สินอ่อมได้หลายต้อ	เดือนเพ็ง ก็ตาย กรรมไว้ ประดับแต่ง แต่งหาม	๓๒๔๖

<p>◎ ฤาจัก</p>	<p>หนักเนื่องซ้ำข้างแพ่ง นางงามจักจากเมือง กองแพ่งเจ้าเชียงเครือ ละหม่น้องทั้งค้าย</p>	<p>พาดองค์ วันหน้า น้อยแม่ กูเอย ตั้งใด นี้ข้าม</p>	<p>๓๒๔๗</p>
<p>◎ คืดเมื่อ ลูกใหญ่ พอเมื่อ</p>	<p>พ่อมิ่งลัมแต่เข้าภู่ม เห็นหญิงเดียวทุนใจ วันคลาคล้อยยามแลง ง่อม่วนเจ้าสินสร้อย</p>	<p>พลัดเฮา กีน่า เจียนน้อย มี้อปลด เมื่อสู่ เอือนกรรม</p>	<p>๓๒๔๘</p>
<p>◎ มิ่งญะยะ</p>	<p>เหล่าใหญ่ตั้งเฮียงฮอบ ปูนความถึงชุมพาง คุณเดียวผู้นางย่า แนนพ่อลัมเป็นด้า</p>	<p>ไค่ พรั่าเพียง ฟายน้ำ เจ้าลูก ฮายเถ้า (?) ช้อยระวัง ลูกเนอ</p>	<p>๓๒๔๙</p>
<p>◎ เื่อนี่ สุญะยะ</p>	<p>เฮาจักปลุกมิ่งให้ แสนไบยังฮ่มเมือง ฟายเมื่อกำลุมิ่ง คุ่มชู้ด้านญาช้าย</p>	<p>เป็นยอด ลำสูง เฮียงล่าน ท้าวใหญ่ มากิน ฮอดดี แต่เนอ</p>	<p>๓๒๕๐</p>
<p>◎ พอเมื่อ</p>	<p>หิ้งไก่อผู้หอมเผือก คุณแพ่งศรีฮ่วมเฮือน หิ้งย่าเจ้าเงินยาง เชื่อพี่น้องสองเจ้า</p>	<p>เดือยคำ มากิน ปูนป้อง อ้วคำ มากิน ฮ่วมเฮือน</p>	<p>๓๒๕๑</p>
<p>◎ พอเมื่อ</p>	<p>ค้อมว่าแล้วพระแม่ เลยความเฟือนแพ่งแค กาละไชยได้ยามตี เถ้าแก่แส้หลายฮ้อย</p>	<p>วางปาน กินแล้ว จักพราก มอบวอน</p>	<p>๓๒๕๒</p>
<p>◎</p>	<p>สองปากตั้งแพ่ง่า คอนคอนใจขาดมา เล็งดูวันเฮืองแจ้ง แม่ค้อยต้านทั้งให้</p>	<p>เต็มเมือง ยังไล่ ทุกกาย เหมือนข่ม สั่งสอน</p>	<p>๓๒๕๓</p>

๑	เจ้าเญียะ
บัดนี้	คิดผ่านกว้างญแต่่ง
บุญภูธรยิ่งแถน
เขากี่เผลียงดาวม้าง
แล้วจิ่งอว้านไพร่ฟ้า	พลาญเพียง แม่เนอ
ในฟ้า
แกวเผื่อง ได้มาก
คีนสั่ง ลินทอง	๓๒๕๔
๑	ผี๊ก
เจ้าแม่	ทุกปากข้างลินลิ่ง
ดาปุ่นปวงคู้เคย
ปีปายสร้างแสนนา
ใจอ่อนน้าวกล่าวข้อ	จ้วควาย
เทียมท้าว แลลูก
หอมไพร่ นั้นเนอ
แซช้อย ชู้อัน	๓๒๕๕
๑	เจ้าจ้ง
แม่่นชื้อ	ต่านไต้ถ้อยถามฮ้าง
แนนพั้นทองอุ้เมือง
ฮักเขาดั่งชายเดี่ยว
เจ้าหมื่นม้าวเมื่อลู่	ลุงอาว
เทียมท้าว
เชื้อชาติ นั้นเนอ
นางใด ก็ดี	๓๒๕๖
๑	พอเมื่อ
น้อยแม่	ค้ายแต่เข้าใช้ช่วง
เจืองจงฮักสุไผ
คองความเก้าสอนนาง
คิดชู้ซันโดยด้าม	สาวฮาม
อย่าห้าม
หลายหล่า
ชู้लग	๓๒๕๗
๑		ขนาดหนึ่งนั้นอันว่า
ฝูงขุนหลวงแต่งเติน
เขากี่พินดาวต้อง
ผัดผายด้าวลุ่มฟ้า	ลุงอาว
ตางท้าว
แมนฮั่ง เทยาด
เลยลวง จักรวาล	๓๒๕๘
๑	น้อยแม่	กากาดข้างนอนฮ่ม
งาขาวปานดอกบัว
ความพลาญให้ของแพง
ผู้แห่งเหง้าปุ่นต่าน	โไฮทอง
ไซก้าน
ควรรคู้ ดีตาย
แต่งพอ	๓๒๕๙
๑	สำหนึ่ง
ควรรที่	ฝูงหมู่ช้อยใช้ช่วง
ขอยเงินคำคู้คิง
ฝูงสาวใช้ชั้นสลา
เจ้าแม่คิดเพื่อหน้า	ล้าวา ก็ดี
ผีนผ้า
กั้มมาก
ปุ่นไว้ ผ่อคาม	๓๒๖๐

◎	ปากหนึ่งนั้นฝูงแม่ เอาเขาเป็นตราชู อย่ามัวต้านตั้งเสียง พอที่เข้าเมืองห้อง	ล้าอา หมั่นถาม คองเกล้า หน้าไพร่ นั้นเนอ จึงถาม	๓๒๑๑
◎	ให้ใครถ้อยต้านถึ ปูนความยินเผ่าพงศ์ ทำใดให้ภูธร การที่ท้าวเคียดเข้ม	ฤสอน ตรงแจ้ง ฮู้ฮ้าง ตีตาย ชอกกล่าว เอาขวัญ	๓๒๑๒
◎	ดั่งนั้น ฝูงต่างเชื้อชาวอื่น เขาก็จมยินงัน อย่าลอนปลิ้นความแข็ง ไว้ทานเจ้าตัวสร้อย	แกวแมน ชูคน หุมห้อง ผิดแพก กันเนอ ใจแจ้ง แต่งเติน	๓๒๑๓
◎	ชอบว่า เลี้ยงแขกห่อไทเทศ อย่าโอดเสียงต่ำเนิน เหยียว่า คนหาญเทียนสินขวัญ ประดับเพื่อนพร้อมสาวใช้	เทียวตน เมื่อใด เนาใกล้ กอยกล่าว เสียบเสียง	๓๒๑๔
◎	อย่าอ่าวอ้างลวงโลก หลายนางเสียงกล่าวปูน หญิงใดฮู้ปูนแปร ชั้นค่อยคิดชอบฮ้อยให้	ลิมคุณ นั้นเนอ แปรถ้อย นึกแก้ คดจาก ผัวนั้น ตรงต้อง แต่การ	๓๒๑๕
◎	แม่จึง จำพรากชั้นโดยตั้ง โสมเขียงคานบ่กว่าแพง ฟังยินสมสมฟ้า แม่สั่งผู้ใจแจ้ง	ปางประถม กูฮู้ เทิงหัว ฮ้อยฮ้ำ จื่อจริง	๓๒๑๖
◎	ชอบว่า บุญพร้าพร้อมเคยคู่ มีหญิงชายอย่านำ ชั้นค่อย สักขาเจ้าผัวตน การที่ฮ้อนยาแฝด	บุตรา เป็นอ้าย จอมขนาด นั้นเนอ อย่าเสียน	๓๒๑๗

๑	ทำเพศพັນยังยิ่ง คือตั้ง ดีท้อ	ทำเพศพັນยังยิ่ง กินอาเสลียนแสบแด ผายใจแจ้จงจริง คุณท่านไว้เป็นแก้ว	คนตาย แลลูก ดอมไส้ จำจ้อ ตีตาย เก็งตา	๓๒๖๘
๑	แม่ก็ ดูที่	ลอนลือตั้นเดินอ่อน ปีเดือนจวนญะชาย กลอนความเถ้าหลายปาง เจ้าตัวสร้อยใจแจ้	ตางจาม แลลูก ข้าคล้อย เป็นเหล่า ถ้วนแหล้ว เจื่องจอม พันเกิน	๓๒๖๙
๑	พอเมื่อ เอากัน พอเมื่อ	อรท่วยฟ้าบดเง่า แปลงสวนหอมแต่งหอม เดือนคนตั้งแถมถึง เติมแต่งกล้าปูนพร้อม	ไซฝน เมื่อใด โฮยล้ำ ปีใหม่ พ่องดำ	๓๒๗๐
๑	ขบเมื่อ ชั้นค่อย ถึงเมื่อ	ไญไญน้ำล้นท่ง ทำใจจงอดการ ฤดูเดือนเข้าวัสสา เขิญท่านเจ้าลุ่มฟ้า	หนองนา เมื่อใด หอมข้า ศีลมาส เดินตั้ง แต่งทาน	๓๒๗๑
๑	บัดนี้ แม้งหนึ่ง	โดยขนาดท้าวสร้างแต่ เจื่องหาญแข็งข่มแกว อรุณแจ้ลมบน แม่ญะยะตั้นทังให้	ปางประถม กลล้น โบายเมฆ สั่งสอน	๓๒๗๒
๑	เมื่อนั้น	สมเพศพินเพราะลูก วางคิงเสี่ยอยู่วอน เส็ยมัจจ้อมงามเปรี้ยว ประนมมนอบไหว	หญิงเดียว นี้แหล้ว เหมือนไข่ ตั้นม่วน ถวายถ้อย กล่าวกลอน	๓๒๗๓
๑	ผ่อดู เมื่อนั้น เผื่อจัก น้องท่าน	ทะส่วนพร้าวซ้องกาบ หาญพายทังแองคอน คั้นความไหว้วอนมโน เขียนไพร่พร้อมวันเฮ้า	แสนสวน พันเขอ สั่งนาง เม็งเมี้ยน แล้วคอบ ฮอดเฮา พี้ข้าม	๓๒๗๔

◎	เขาก็้นบนาดแล้ว	เลยเล็ก เดินผลู	
ฟังยิน	ตาเวาพวนพากย์ชั้น	เถียงถ้อย	
	กอยแสงข้ามสันภู	ค้อมค้ำ	
ชั้นสู่	เจ้าตัวสร้อยถวยไหว	ชู้คอง	๓๒๗๕
◎	พายฮ้ำถ้อยแดงชอบ	ชักคดี	
เพื่อนี้	เม็งก็วางดวงศรี	ส่งเมื่อ ดอมน้อง	
	เทพีเมี้ยนขานเฮียม	ฮับพากย์	
	เฮาจักคลาแห่งห้อง	งายเข้า ลวดไป	๓๒๗๖
◎	ให้ปาวพ้องทุกปาก	ดาคร้ว	
	หามกลองไชยแต่งเดิน	ตีตั้ง	
	หน้าหน้าแสดงโอง	แล้วกล่าว	
	หลายหลั่นกั้งเพาพร้อม	พ้องนอน	๓๒๗๗
◎	พระจันทร์ตัวม้ารดแทบ	เทียนมवल	
เมื่อนั้น	ดาราประดับ	อยู่ชะลอน หลายถ้อง	
แม่งหนึ่ง	บัวรพาฝ้ายผาจวน	แล้วฮุ่ง	
แม่ท่าน	เจ้าตัวสร้อยสร้งน้ำ	ออกมา	๓๒๗๘
◎	อ้ายเจื่องตันเดินตุ้ง	พงไพร	
	เถิงมาดาแทบทูล	ธรรม์เหง้า	
เล็งเห็น	ไสวด่างหางยุง	ชายช่อ	
	เดินแจกเข้าปูนตั้ง	แต่งเฮียง	๓๒๗๙
◎	ลัมพรากท้าวลดชั่ว	เมื่อแมน มากิน	
	ผายเสียงเถิงเผ่าผี	สรวงเสื่อ	
สุญเียะ	ขวงแนนให้ทั้งสอง	เขาวราช	
	อ้ายเจื่องได้ก่งท้าว	กงเกื้อ ที่เฮา	๓๒๘๐
◎	เจ้าฮุ่งไปลวงข้าง	ชิงที่ แกวเผื่อง	
	เทนงนั้บอาจเอา	ป็นบ้าง	
	บาก็วางเมืองให้	นางจอม เมื่อผ่าน	
คนลูก	เจ้าตัวข้างทองล้าน	เก็งกัน แต่เนอ	๓๒๘๑

◎	<p>ฝูงสิงเลื้อยชั้นย่าน
ชะตันคนคั่งโงง
พอดีเมี้ยนวางพลู
น้ำหล่อเหล่าไหซ้อย</p>	<p>ไพรขวาง มากิน
หลายถ่าน
พร้อมหมาก
ลวดฟาย</p>	๓๒๘๒
◎	<p>ทุกปากเคাঁคนคั่ง
หางายตอมลิ่งเมือง
ปะแหวนเนียนงาม
แล้วนั่งเท้าเทียมแม่</p>	<p>กินแค
ฝูงเหง้า
อ้ายเจื่อง
มาตา</p>	๓๒๘๓
◎	<p>อันว่า คำเครื่องน้อยหลานนาฏ
เดียวก็ ปุ่นเอามาพรากเมือง
ยังท้อ เสนหาน้อยนางงาม
จอมแจ่ม ผู้ที่เหง้าชมพร้อม</p>	<p>นางฮาม
ดอมเจ้า
คำมู่ง
กอดหลาน</p>	๓๒๘๔
◎	<p>อ้ายเจื่องให้ซ้อยซ้อย
เทิงนางทองบ่บาน
ใสสันแก้วแก้งญา
แม่จ๊ก แส้ชะค้อมเมื่อหน้า</p>	<p>ทั้งแม่ มาตา
ดูหม้อม
กูดูย ตีถ้อน
สู่อวาน ก่อนแหล้ว</p>	๓๒๘๕
◎	<p>ชาดชาดน้ำหน้าบ่า
จวนใจจ๊กพรากเฮือน
นางก็แกลงโลมให้
สองกำพร้าว้เชื้อเจ้า</p>	<p>ฮำแดง
ฮามหน้า
ชมบา อ้ายเจื่อง
พรั่กัน</p>	๓๒๘๖
◎	<p>น้องท่าน ดูเยื่องด้วยตอมคำ
เลขลวด มวลพลยันหมู่แกว
ลุงอาวพร้อมคนหาญ
ให้อยู่สร้างก่งท้าว</p>	<p>หญิงชาย
กอยม้าง
อ้ายคว่าง
แข็งเขื่อน เมืองปะกัน</p>	๓๒๘๗
◎	<p>แล้วตัวข้างแหนฮ่าง
เลขเล่า เวนเงินยางซู่อัน
เมื่อนั้น บุญสูงเจ้าเซียงผา
ฮักแม่ เจ้ามาศล้วนหิวให้</p>	<p>ทูลลุง
ถวายเจ้า
อ้ายเจื่อง
หอดแสง</p>	๓๒๘๘

๐	แม่สั่งถ้อยคำเครื่อง นางทองคือกินแสง ยिनกระสันเศร้าแสนตรอม	ชมขวัญ อยู่มัว เมาให้ ทุกขโศก	
แม่จ๊ก	หว่ายเดือนไม้ลาเจ้า	จากจริง ก่อนแล้ว	๓๒๙๙
๐	น้องก็อาโปกไว้ ตั้งคำเสนห้อยู่ควร อาสมณโฑ้ธรรมยา คิดแม่เจ้าทั้งน้อง	น้อยนาฏ นางโสม คุณค้ำ อ้ายเจื่อง ลูกตน	๓๒๙๐
๐	สามเญื่องนี้ฮ้อนยั้ง ชาวชายพรากเมือง เขาก็มวลไปแล้ ข้างเฮ้งม้าคนเค้า	ไฟกลปี ยามเช้า หลายถัน ถ้อยหาบ คั่งทาง	๓๒๙๑
๐	ญาบญาบข้าหลายหมื่น วางคิงเลยเลื่อนตาม หมอโหรให้หายาม เขาก็ชูง่ามเจ้า	พายโซน ตนท้าว มี้อปลอด เมื่อข้าง ม่านวัง	๓๒๙๒
๐	ท้าวหอดให้หิวสูง โสมโสพังแม่เมือง บาโฑ้ธรรมยา โหว้แม่ผู้คั่งค้อม	มาดา มัวหม้อม อ้ายเจื่อง ค้อยลา	๓๒๙๓
๐	ค้อนไส่ซ้องฮางปาว ขอผาลาแห่งจอม เลินเลินข้างพังพลาย หลายล่าข้าอวานเจ้า	ตีเดิน เมื่อหน้า ย้ายย่าง ท่องทาง	๓๒๙๔
๐	แม้งหนึ่ง ดีแก่	ตองเสียง แกมก้าน หาคู่	
แม้งหนึ่ง	เถิงหว่างห้วยเหวดตาด บงชางฮกฮุ่นกอ แซวเกียงแล้วบินเหิน เถิงแก้วสำนเขาข้าง	มุงเมือง	๓๒๙๕

◎	จอมก็ใช้ผู้ แองคอนเฮวเฮ่งเปื่อง นูเนื้อเปื่องแขนกลม ขึ้นสู่อ้อมทั้งป่า	เสวยราชย์ เชียงเครีอ ไปพร้อม ไกวแกว่ง มิ่งเมือง	๓๒๙๖
◎ เมื่อนั้น	น้องท่านถึงแห่งด้าว คำเคื่องคิดคั้งแด นางเมิ่งให้ทันหา เชือญะไปกล่าวน้อง	ดินท่ง ทันขวาง ดานซ้อง อ้ายผ่อง เชือญะแท้ เทียวทัน	๓๒๙๗
◎ เฮวฮั้น พี่ท่าน	แล้วจากห้องทวนท่อง ถึงนางจอมจอตลาวา เสนาหาห้อยหนอวน ให้เหนียวเจ้าจอมไท้	ผายสวา เลยไหว้ อันฮอด พี้ตาย เทียวเมื่อ	๓๒๙๘
◎ จอมก็	เมียนจากห้องหนแห่ง ลีลาโดยตั้งเฮียม คนนั้นเข้าเมื่อเวียง เฮียงแทบฮ้านเกยกกว้าง	หoxวัลญ เฮวซ้าง วังจอต ย่างลง	๓๒๙๙
◎ เมื่อนั้น นำออก	ขึ้นสู่ห้องเฮียงอาสน์ ฮงฮงเฮื่องม่านคำ งามเสลียวงอ้อมประนมมือ ห้วยเถื่อนถ้องแถวไม้	พิมานเดียว คูนห้อง นบนาก ฮอดดี แต่ฤฯ	๓๓๐๐
◎ พระพี่	โสมสะอาดพร้อมพระลุ่ม สามนางเฮียงแทนคำ ฮองฮองนิ้วเฮื่องแหวน ผู้แห่งเหง้าผันน้อง	ทังสอง คนเฝ้า เหลื่อมส่อง บ่วาง	๓๓๐๑
◎ เฮียมก็ จักจาก	เจ้าจักไปท่อนท้าว กรายเงินยางโยชน์ผอม แปลงายถ้ำชมขวัญ ต้นป่าไม้ลิวลี	ทันที่ เมืองปะกัน เขาชั้น น้องนาฎ นานเห็น	๓๓๐๒

◎ นางจอม เพื่อนี้	ชะพาดตั้งถ้อยดี ผันสลักกล่าวหมาย ไซโยชคแพ้เขาชาม สรวงอยู่ฟ้าคุณคุ่ม	เดือนงาม แห่นด้า ช่ออ่อน ช้อยแสง	๓๓๐๓
◎ ลูกก็ ตุ๊ก	ได้ท่อนท้าวซ้ำใส่ ไซโยแข็งข่มมาร ไอยโกแก้วอัยกา มาฮอดไท้จอมเจ้า	แสนนา พ่อเอย มาไหว กำปู มากิน ที่เสียม นี่แหละ	๓๓๐๔
◎	ขึ้นสู่ห้องเฮียงอาสน์ เจียมบุษฮานบ่เสีย ปูนดาไม้เผื่อนควาย บนบอกให้สุเจ้า	เคหัง คองเถ้า พร้อมคู่ ช้อยแหน	๓๓๐๕
◎	ชะพู่ย้ายขอมหาก แจนแจนจัดชู้ขุน ธรรมยำสร้อยสามศรี นางนาฎผู้คึงค้อม	ชั้นคำ กินพร้อม สาเรศ ค้อยเสวย	๓๓๐๖
◎ เจ้าจ๊ก	วเรษฐ์พร้อมเพาโกชน์ พอดิเลยสว่ยมือ ปูนแคย้ายมาเฮียง แส้ชะค้อมวันหน้า	ผอูนอวน เช็ดผ้า ตั้งฟ่าง พรากเฮา	๓๓๐๗
◎ เพื่อนี้	แหนฮ่างให้ท้าวใหญ่ หายบรรเทาเพื่ออินทร์ ขุนเม็งให้หอมแนน ล้อมมิ่งท้าวทั้งจอม	ขุนจอม มากิน พรหมพร้อม ปองปลุก มิ่งเมือง	๓๓๐๘
◎ เพื่อนี้ ท้าวสูง	ให้ลูกหมั้นหมั้นเข้า ทำเปืองตูแต่งแปง เงินยางพุนคราวไกล เอาพี่เมื่ออยู่สร้าง	ชมไพร่ พลขวาง ปางข้าง ร้อยโยชน์ หอมให้ นั้งปอง	๓๓๐๙

๑	นักโทษเว้นวางเที่ยง เอาสองศรีสู่เอือน เสนาหาให้แวนประสงค์ ก็เพื่อสองกำพริ้ว	เทียรคา เฮียงหน้า สงวนยิ่ง ขาเจ้า ยากแค้น	๓๓๑๐
๑	แล้วจึ่งเมียนปานพาด พลแสนคีนพรัมมวล นางก็แกลงคำข้อ พืทานข้าแถมถ้อย	อิหมโห เมถ้วน ของหลัง เล็งเสียบ สั่งอวน	๓๓๑๑
๑	ชักชูฟองเย็นอยู่ ทั้งเมืองมวलयู่ฟัง อุลโหห้ามคือควัน เสียมก็ลอนอยู่บ้าน	ยिनกระสัน คำต่าน ลนลาวก แฝงเฝ้า ฝ่ายหลัง	๓๓๑๒
๑	ข้าซากเมียนมรมิ่ง โสมโสมฟังจากกัน อันหนึ่ง จอมใจเจ้าสองฮา ขอแก้ เทวราชเจ้าจอมฟ้า	ยามใด บู้ ไกลหน้า ฮามคิก ช้อยชู แต่ถ้อย	๓๓๑๓
๑	อันหนึ่ง บ่หลีกได้ตามแพ่ง กัมมังมาก่อเวียน อาสมณแล้วอาทร เสียมจากน้องอวนน้อง	ประดมมา ไวช้อง ในโลกล จากเสียม	๓๓๑๔
๑	กลางเทื่อ ลุลากลันแล้วโคก เป็นธรรมเนียมสืบมา กลางเทื่อ เข้าของลันเหลือถง กรรมให้แคล้ววางไว้	ภายลุน ก็มี มีแล้ว ลุลาก ท่านเท	๓๓๑๕
๑	บุญบาปแท้เทียมคู่ สายเสนหាប់แก่นสาร กังวลด้วยทวนเทียว เจ้าจัก หวัวยถื่อนกว้างกายหน้า	เงาตน มายม้าง ในโลกล ตั้งเดียว นี้แล้ว	๓๓๑๖

<p>◎ ลางเทื่อ อันจัก</p>	<p>มรโซคแล้วแล้วเล่า เทียวสงสารหากเวียน ใสเสาะแจ้งนิรพาน แก้วแก่น้องชานแท้</p>	<p>มรเคราะห์ ก็มี ไวซ้อง พันโลก ที่เซ็ง</p>	<p>๓๓๑๗</p>
<p>◎ คือคู่</p>	<p>โนโลกนี้เป็นตั้ง เดือนเพ็งเพ็งก็เล่าแสม คำฮักแท้คำแพง บุญบาปสร้างแสนชั้น</p>	<p>เสียมแกลง นี้แท้แล้ว แสมค้ำง ฤาเทียง ก็เล่าซัง</p>	<p>๓๓๑๘</p>
<p>◎ เทพา</p>	<p>เป็นเสียงท้าวจตุโลก ควรอันใดตั้งฤา สงสารแท้ทวนเทียว ธรรมกล่าวไวโดยด้าม</p>	<p>เล็งตก ชินได้ ฤาเทียง สืบมา</p>	<p>๓๓๑๙</p>
<p>◎ ผ่อดู</p>	<p>เพื่องเพื่องพรวัวถวยยอด คำปรารถนาชูอัน ลางที่แท้ลางเถิง ลางพ่องฮ้างฮามแคล้ว</p>	<p>ไบบาง พุ่นเยอ เอาอ้าง ผลามาก คลาดไกล</p>	<p>๓๓๒๐</p>
<p>◎</p>	<p>วิบากจั่งจำจ่อง คำไถลลางเทื่อมี อันจักทวนเทียวหมั้น คอบคอบค้ำคอนค้ำ</p>	<p>แปรปรวน ลางล้า หมายเหมือน ฤาเทียง คล่ำคลา</p>	<p>๓๓๒๑</p>
<p>◎</p>	<p>เนียงเนียงน้อมัดทะเนือง เวราแวนเวทนา นางเมืองท้าวทั้งสอง สองพี่น้องกระหายช้อน</p>	<p>น้นเนือง โสมต้อง พร้อมกล่าว หอดแสง</p>	<p>๓๓๒๒</p>
<p>◎ เื่อนี้ อย่าได้ คิดเมื่อ</p>	<p>จักฝากน้อยนงถ้าว มवलคำแกลงสั่งจอม ชิงซังอ้อวามคาย ภูวนาท้าวนอนแล้ง</p>	<p>หลานคิง ท่านแท้แล้ว จำแจ้ง ซาพี่ น้นเนอ ต่างสวาง</p>	<p>๓๓๒๓</p>

๑	เสื่อเพ็งถ้องแถวเถื่อน
ไพรชวางสุขสำราญ
เมื่อก่อน
เงินยางฮ้อนแถวเกา
เจ้าพี่น้องชวางฮ้อน	ไพรชวาง
ใบซ้อง
กวนชาด
เพื่อแถว	๓๓๓๒๔
๑	ภูวนาถได้ท้าวกว่า
แถวแถวเสียงนางเม็ง
พระจันทร์ใสแจ้ดวงเดียว
ดาวฮื่อเสียงใสแจ้	เทปะกัน
กล่าวกลอน กอยเกลี้ยง
ฤชั้น
จิงงาม	๓๓๓๒๕
๑	นางหนึ่ง
นางหนึ่ง
เทื่อนี้
โสมลั่นลั่นไท่ท้าว
บริวารตามฮื่อฮื่อ
งามตายไฮ้วัดธา
บุญฮื่อสร้างถึงแล้ว	มนุสสา
ชศกว้าง
เถิงถ้อย นักแก
อย่าประมาณ	๓๓๓๒๖
๑	ดูที่
อรม้อยหน้าจอมม่วน
คุณราชาใส่หัว
ปีปายแจ้จอมเมือง
แม่อยู่ห้องเนาแล้ง	ยินตอม
จำแจ้
ภูวนาถ
ลวดกระห่าย	๓๓๓๒๗
๑	ชาตชาตน้ำหน้าวี
นางจอมผายแผ่นแดง
กูก็ยินทุกซด้วย
จักจากห้วยย่านฟ้า	วางตก
ฮำหน้า
ฮามเฮียม ฤชั้น
ไกลแก้ว มิ่งเมือง	๓๓๓๒๘
๑	ฮีนฮีนเค้าคั้คั้ง
สมสมเขาบ่าวเจือง
ปะแหวนหน้าอามกาน
หมอมหม่อมหม่อมฮีนฮ้าย	กินแค
เมพาพร้อม
เอื้อยมุ่ง
เฮ้งเคื่อง	๓๓๓๒๙
๑	ตีแก่
เทื่อนี้
ฮู้ว่า
หลานกั้
วันดุงตันลงลุ่ม
การดองเถิงถีกเฮียม
ฮีนแคนกลัวกำเดา
เมื่อเพื่อนตั้งดอมเจ้า	ลับเขา
สมฮ้อน
เดิมพากย์
ฮอดเฮียม	๓๓๓๓๐

◎	ปลีกจากข้างพลัดแม่ เจียมเป็นตัวไปเสถียร	มัวกระสัน มากแหล้ว ยังใ้	
ขอแก้ ครันว่า	บุญทันไท่เล็งเห็น มาฮอดไถ่ลั๊ตินเจ้า	การชอบ ตั้งอวน ว่าเนอ	๓๓๓๑
◎	ถวายเป็นผู้ธรรมยำ หลานกำพร้ากายพี	ท้าวซิ้ม พรากเมือง	๓๓๓๒
◎	ต้านตัมข้อแซชอบ ภายหลังเป็นตั้งเฮือ หลานกั้วงหนีเข้า เจ้าตัวสร้อยแวนฮู้	ซั๊กคดี ลำน้อย เกตรา ตามพี ฮ่าเถิง	๓๓๓๓
◎ กีบ	มีหน่อหน้าเอื้อยพี สมเพิงพอที่ตาย กายองค้อ้วอามคาย บุญบ่แคล้วสมสร้าง	พอสอง วางแล้ว คิงฮาบ สืบมา	๓๓๓๔
◎	โสมฮาบพร้อมอ้ออ่อน คุณราชานั่งเมือง โรคาแค้นกายเฮา ชลเนตรล้างโลมหน้า	อวนมโน สมสร้าง ฮอยยาก อยู่เลิง	๓๓๓๕
◎ แต่นั้น อันว่า คือคู่	จอมก็ฮับพากย์ถ้อย สมเพิงเป็นตั้งเฮียม คอนคอนคล้อยคอนคอน ห้วยย่านแก้งกายพี	แดงถี้ แถมวอน จาแจ้ง คิดคั่ง ทอ้งเทียว	๓๓๓๖
◎ ลางเทื่อ ทางเคย คนหนึ่ง	สินมั่งม้วยจ่มจุ่ม เทียวไปมาเล่าลีม อาบางไฮ้เขินคิง ห้วยแก้งม่มพลอยได้	วังขวาง ก็มี เลยหล่ม แควนมาก ช้อยชู	๓๓๓๗

๑	การที่ลำบากนี้ แม่รู้ว่า สัพพัญญูก็เล่ายัง ตลาให้ทรงตระกูล สองพี่น้องทานให้	มีแต่ ประถมมา เวียนซ้อง หน้าหน่อ แก้พราหมณ์	๓๓๓๘
๑	เป็นตั้ง ละพ่อไว้ทั้งแม่ จัวฮามพลัดแม่เฮ สมภารสร้างเสวยมา สองพี่น้องประสงค์สร้าง	มาดา ฮินซ้อง คีนคอบ จึงเสบาย	๓๓๓๙
๑	บุญประกอบแก้วกุสวณ กลับมาเคยลิ่งไต่ อรชรช้ายเดือนลง ไก่อ่งชั้นชั้นพร้อม	กระสันหา มากแล้ว ลวงนั้น ลับฝ้าย ชูตัว	๓๓๔๐
๑	แม่หนึ่ง นาที่ถ้องเถิงถ้าย พะนิ้วเหมือยหมอกนาย นาที่คล้อยเถิงยาม แม่ท่านเจ้าที่วสร้อย	ราตรี นงซ้อง ไกลสู่ง ฮมฮ้อน คู่ควัน	๓๓๔๑
๑	สุริย์ฟุ้งขึ้นเฮืองสู่ง เสียนั้นควาญคาคพลาย ผลควรแก้วทั้งสาม ครั้นครั้นพื้นเมืองกว้าง	สากล ลงล้าง ลงอาบ เฟื่องเฟือน	๓๓๔๒
๑	โสมฮาบ้อมทั้งแม่ เตาเพื่อนควายสู่อ้อม อาสมณฮ้อนกระหาชวน โยเขตเท่าโองกว้าง	มาดา ธรรม์เหง้า แวนมาก คั่งคน	๓๓๔๓
๑	สนสน ทุกปากเต้าคนคั่ง เขาประดับหาบคอน กลางคนให้ลางหัว ข้อยจากเจ้าจอมเจ้า	ดาคร้ว แควนเข้า ฮ้องฮ้ำ จากเขา	๓๓๔๔

<p>๑</p> <p>ลำหนึ่ง</p> <p>ฝูงหนึ่ง</p>	<p>พิจากน้องน้องจาก</p> <p>บรรเทาทุกข์ช่วยไท</p> <p>นายหลานอุ้มเอากัน</p> <p>หลานจากป่าลงน้ำ</p>	<p>เจียรไกล ก็มี</p> <p>ทั้งข้า</p> <p>ไว้แม่ ก็มี</p> <p>จากหลาน</p>	<p>๓๓๔๕</p>
<p>๑</p>	<p>ฝูงหมู่เฝ้าทั้งแม่</p> <p>บันดาลทุกหัวเมือง</p> <p>ทาสีฮ้างทาสา</p> <p>ลางพ่องให้ฝูงเจ้า</p>	<p>ลัวอา</p> <p>มัวหม่อม</p> <p>ให้หอด ก็มี</p> <p>ลางให้ ฝูงสหาย</p>	<p>๓๓๔๖</p>
<p>๑</p> <p>เขาว่า</p> <p>คองว่า</p>	<p>หลานกอดหน้ากอด</p> <p>เป็นตัวมาจึงเห็น</p> <p>จอมสมจ้อมชมเม็ง</p> <p>นานบ่อนหินนอนแล้ว</p>	<p>หลานชม ก็มี</p> <p>ปางนี้</p> <p>น้อยหนึ่ง</p> <p>เล่าไป นีนอ</p>	<p>๓๓๔๗</p>
<p>๑</p> <p>เขาก็</p>	<p>ดูขึ้นซ้ำซ้ำโคก</p> <p>อาลัยลัลลั่นใจ</p> <p>เพื่อนควายเข้ามาตอม</p> <p>เขาวราชเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>แสนตรอม</p> <p>จงคล้อย</p> <p>เต็มช่วง</p> <p>พร้อมแม่ ทั้งสอง</p>	<p>๓๓๔๘</p>
<p>๑</p> <p>แมงหนึ่ง</p> <p>โจงโจง</p> <p>เมื่อนั้น</p> <p>น้องจัก</p>	<p>สุรย์ลวงขึ้นฮ้านเฮ่ง</p> <p>ตีสะบัดไชยปาวพล</p> <p>นางจอมเปลื้องแคงบาง</p> <p>ห้วยย่านฟ้าลาเจ้า</p>	<p>เฮืองแสง</p> <p>ไปหน้า</p> <p>ไบไหล่</p> <p>จากไป ก่อนแล้ว</p>	<p>๓๓๔๙</p>
<p>๑</p>	<p>อรใหม่нівบายพี</p> <p>นางเม็งสมอาลัย</p> <p>คนอ้อแสลงโง</p> <p>เจียรจากห้องเมื่อข้าง</p>	<p>พันมือ</p> <p>เดือดแด ดอมน้อง</p> <p>บ้างอยู่</p> <p>ย่างไป</p>	<p>๓๓๕๐</p>
<p>๑</p> <p>ฝูงเขา</p>	<p>จ้อมม่วนฮ้อนคือคู่</p> <p>ไทเขียงเครือคอบวอน</p> <p>หุ่มแพงพร้อมอามคาย</p> <p>เม็งแต่งให้ตามจ้อม</p>	<p>กินแสลง</p> <p>แวนหม่อม</p> <p>เอื้อยมุง</p> <p>แสงสา</p>	<p>๓๓๕๑</p>

◎	เขาก็ให้สุ่งเจ้า
สมสมดาใส่ของ
แองคอนผู้ระวังดู
ชายผู้ธรรม์อ้าง	ผู้อยู่ ภายหลัง
เมื่อข้าง
เดินแต่ง
ข้างป็น	๓๓๕๒
◎ ของแห่ง	เอื้อยมุ่นั้นควรใส่
คนนั้นเสียงสว่าหัว
หยายหยังถ้วนแวงถัน
ง้อมม่วนเจ้าจอมไ้	หาญพาย ขอบแหแล้ว
ทั้งให้
เมี้ยนหาบ
บ่คลา	๓๓๕๓
◎	หน้าต่อหน้าเนื้อซาบ
ลัวอาเขาย่านาย
หังหังม้างนั้นควาญ
ดีแก่ลมแกวงไม้	สมนัง
หิวให้
เค้าหึ่ง
ไบค้อม ง่าไกว	๓๓๕๔
◎ เม็งก็	ฮักลูกลันยังยั้ง
สวยลวยแพนช้อย
พลหลวงเส้าดาควัว
ไ้แท้ผู้ธรรม์อ้าง	ตาตน
แกมด้าง
พร้อมหาบ
เครื่องควร	๓๓๕๕
◎	ญาบญาบข้าหลายหมื่น
มวลพลเถิงทำเพียง
แนนพันง้อมงามเปรี้ยว
บุญหากค้าคุณท้าว	ระวังแหน
ฮิมน้ำ
ต้านแม่
ซ่งมา	๓๓๕๖
◎ เมื่อพ่อ	ลัมแค้ซาลดซัว
สุหากเฮียงดาลัย
ทำบุญเกื้อเหยียวหลง
ง้อมกล่าวเกียงกลอนช้อย	ในดง
เจ็ญกู กุมเล็ียง
พลัดแม่ กูมา
ขอบธรรม	๓๓๕๗
◎ เมื่อนั้น	ฝูงบ่าวเท่าแพนแห่
ล่ำลำนันลูกโลม
ถวยพรแก้วมาตา
การเกิดได้อยาฮ้อน	ผาลา
เลยให้
จอมเกศ กูเออย
หอดสม แต่เนอ	๓๓๕๘

๑ ค่อยเมื่อเขอ	<p>ประเสริฐเนื่องงามเงื่อน
สองเสถียรสมสู่เฮื่อน
ศรีวัยแก้วจอมปราง
แม่อยู่เห้าย่ากายพี</p>	<p>พระแซไซ แม่เอย
เฮียงท้าว
เสมอเนตร กูเอย
เก็งตาย แม่ແหล້ว</p>	๓๓๕๙
๑ ค่อยเมื่อเขอ	<p>สาเรศเนื่อนวลนาฏ
อย่าโพงสังเดียดแด
อาสมณส์ฮ้อนทักยัง
พัดอุ้นข้างกูนี้</p>	<p>นพคุณ แม่เอย
दनต້อง
ยินยาก
ตั้งไต่ นี้ซำม</p>	๓๓๖๐
๑	<p>แปรงวากหน้าอุ้มลูก
คนในเมืองเฮียงเคือ
ยिनกระสันตั้งดวงเดียว
ฝูงฟ่างไกลซุ้ง้อม</p>	<p>โลมขวัญ
คอบวอน แวนไบ้
นินราศ
ค่อยเซา</p>	๓๓๖๑
<p>๑
ฤจัก</p>	<p>น้ำลวาดนัวเนานั่ง
หายบรรเทาสว่างกระสัน
ยินฮักโ้อฮาดูร
ใจขาดช้อนยังท้อง</p>	<p>ตั้งตัก
เสี้ยฮ้อน ได้ซำม
โดยอ่อน
ท้าวทน</p>	๓๓๖๒
๑	<p>หมักหม่อนเนื้อเฮาสู้ย
ชมชมชลเนตรนอง
อามกานแล้แดงบาง
ยังค่อยเขื่อนสั่งน้อง</p>	<p>หาแสง
นานเอื้อน
ไบ้ไหล่
แนวหน้า คู่คน</p>	๓๓๖๓
<p>๑
เพื่อนี้</p>	<p>อรไม่นิวโลมแม่
วานสว่างบนช้อยชู
ผิตกให้เป็นเฮือน
ฮ้อยที่กว้างยังง่อน</p>	<p>กะซังอก
แนนน้อย กูแต่
ไกลแม่
ยางคาย</p>	๓๓๖๔
<p>๑
เมื่อนั้น
บัดนี้</p>	<p>ค้ายแต่ซำดาเครื่อง
นางจอมจัดฮีบเติน
นาทึค้อยถึงยาม
เขิญอ่อนเจ้าทรงซ้าง</p>	<p>ประดับตี
เต็มพร้อม
ไชยโชค
แม่อวน เที้ยวเถิ่น</p>	๓๓๖๕

◎	เอื้อยมุ่งเมี้ยนดาเจ็ย นางคราญอินกระหาย เป็นแต่กรรมกันล้าง แม่นั่งเท้าเทียมน้อย	โลมขวัญ หอดแสง ฮามเข้า ปางประถม เคยคอบ บ่าวาง	๓๓๗๓	
◎	อันนี้ ดีเพื่อ เมื่อนั้น	ประกอบได้โดยตั้ง สมภารคุณช้อยชู ฝูงสาวอุ้มกระอมเอา ผู้แห่งเหง้าทวยน้ำ	ปรารถนา แลลูก เชื่อเจ้า อบอาบ หลังลง	๓๓๗๔
◎	เมื่อนั้น	ญาบญาบเชื่องไชยั้น ชะบองคิงคาคัจจน์ หึ่งหึ่งตั้งขามลาย ง่อมม่วนผู้้นหน้า	วัตถ์ สไบผ้า เลียนแจก สู้งเจือง	๓๓๗๕
◎	สุญียะ	สะแควกนี้วส์ร้อยใส่ เอื้องเอื้องวันลั่นลง อรชรเสี้ยงนางจอม คุณกำพร้ากุนี	ถนิมภรณ์ แฝงฟ้า จำหึ่ง ฮอดดี แต่เนอ	๓๓๗๖
◎	บัดนี้ นिरาศ	ฝูงสิ่งเสื่อชั้นย่าน พลีความถึงชู้ดวง กุก์เดินดงด้าว เจ้าตัวสร้อยสามหน้า	ไพรวาง มากิน คราวฟ้า เขาเขี้ยว ช้ำมเหล่า พรำนาน	๓๓๗๗
◎		ค้ายสำเชื้อฝูงเผ่า สุค้อยคุณนงคราญ เทพาด้าวแดนเขา จอมแจกเข้าแถวถ้อง	ฮักษา มากิน ฮอดดี ดอมน้อย ดงดำน มากิน เฮียบเฮียง	๓๓๗๘
◎		โสมสะอาดง่อมงามเงื่อน ผายเชิงเอียงออกมา กองแพงง่อมเมื่อใน ประดับม่านกั้ง	อินทร์เขียน เสวยน้ำ นอนเสื่อ ระวังล้อม แทนเพียง	๓๓๗๙

◎	ดีแก่เดือนเชื้อแจ่ง
สวาสาเสียงไก่อ้น
บัวรพาแจ่งเฮืองใส
เจ้าจึ่งค้ายามน้อย	ลมล่อง พระเวหา
ฮิมถ้ำ
เสด็จสู่ง
ตื่นจวน	๓๓๙๐
◎	สุรย์ฟุ้งขึ้นใสส่อง
พังพลายความญาคาดโคน
ไสวพร้อมพิมบาล
แม่ท่านเจ้าทองล้าน	อุทัย
เฮียงฮ้าน
แล้ก่อน
ข้า้แดง	๓๓๙๑
◎	หมักหมอนหน้าอ้อมม่วน
กอยแสงจงจอตเจือง
แนนพินเข้าคือคำ
แม่ค้อยขึ้นเมื่อซ้าง	ฮินกระสัน
ใจม้าง
เนานั่ง
ย่างอวาน	๓๓๙๒
◎	ญั่งญั่งย้ายยอหอก
ชะควนเถิงฮ่มซาง
ภูสูงค้อไบบาง
ทางท่องลั่นปากล้วย	หางยุง
เถิงห้วย
ล้านล่า
เมื่อสู่ เงินยาง	๓๓๙๓
◎ เฮากี้	พรากแม่เจ้าหลายคำ
เทียวทางยาวอ้อมเขี้ยว
เซ็นเซ็นพร้อมชะนีกัง
ผาใหญ่ตั้งอรท้อ	นานเห็น หน้แหล้ว
ทุกม้อ
ก้องเถื่อน
ทั้งบน	๓๓๙๔
◎ ผ่อดู
ปานนี้	เลื่อนเลื่อนน้ำตองตาด
วาโยโยงล่งบน
เฮามาได้ชาววัน
น้องท่านเจ้าหมื่นม้าว	ตื่นผา ฟันเขอ
ดั่งก้อง
ไกลฮ้อด
คองข่าวเฮานาน แลซำม	๓๓๙๕
◎
ควรที้	วันปลอดแจ่งม้อใหม่
ปุนพิมบาลฮีบเมื่อ
นางเมืองผู้แพงศรี
แม่ท่านเจ้าตัวสร้อย	ยามแลง
แหนถ้อย
จักฮ้อด
ต้านสั่ง ทุกประการ	๓๓๙๖

◎	บัดนี้	สุรย์สอดต้นหลิมเกล้า นายพิมบาลใส่ใจ	เสียดแสง พุ่มเยอ จำหมั้น	
	ดีแก่	ลมแข่งชายพฤกษา	ถ้องเถื่อน	
	เมื่อนั้น	ชะนีย้ายไม้มวลงฮ้อง	ฮ้ำครวญ	๓๓๘๗
◎		จัดเพื่อนพร้อมแปลงที่ ชะลอนเลียนตูปเพียง	ระวังแหน มุงผ้า	
		แจนแจนข้างพังพลาย	พับแหล่ง	
	เมื่อนั้น	ผู้จิ้งหน้าเพาแล้ว	ลวดนอน	๓๓๘๘
◎		แพ่งแพ่งนิ้วเหยียวลูบ คอนคอนหลับช้วยาม	โลมขวัญ ย้งผ้า	
	ดีแก่	ดาราแจ้งจันทริง	เอื่องโลก	
	เมื่อนั้น	นกท่านฟ้าบินหลั่น	ส่งเสียง	๓๓๘๙
◎		กุงอกเค้าเต้าตีน สำเนียงเขาแขกแขว	เต็มดง ชมฮ้อง	
	แม่งหนึ่ง	หงสาแล้วบินเหิน สว่าสว่าก้องเสียงลิ่ง	พ้อนปีก แสนวอน	๓๓๙๐
◎		ดีแก่ลมเบิกฟ้า ชะลอนควาญคาคพลาย	เฟ็ดฟีก สุรย์ใส มาห้าง	
		ผัดใผพร้อมพิมบาล	ส่ำฮีบ	
		ง้อมอย่างขึ้นเมื่อข้าง	อยู่วอน	๓๓๙๑
◎	ผ่อดู	ทุกกิบฟ้ามัวมืด นางจอมจัดลูกเมือง	บดศรี พุ่มเยอ เมือหน้า	
		ทวิขึ้นนครหลวง	สุดผ่อ	
		เทียนล่ำข้าวอนเจ้า	ฮีบแสง	๓๓๙๒
◎	แม่งหนึ่ง	เถิงที่เขาต่อตั้ง อาวพายแยงกล่าวจอม	เมินมุง เงินยาง ทังจ้อม	
	ทันที่	ญนญนเหลื่อมดวงปรางค์ น้ำใหญ่อ้อมบาลังท้าว	ผาสาท ที่เซ็ง	๓๓๙๓

๐	กาทัดตั้งหอรราช ฮวานฮวานใสส่องคำ ลุงวางไว้เสนา ประดับแผ่นซ้อยตางผ้า	เฮียงญา คุงฟ้า ญแต่ง ย้อมมุง	๓๓๙๔
๐	แพ่งแพ่งพุ่นเฮียกชื่อ ทุงทองเนืองนาโคม เคหาห้องหอลิง ประดับแผ่นแก้วคำลั่น	เฮียงสา คำไล้ โสมสะอาด เลียบลาย	๓๓๙๕
๐	ดูหลากเหลื่อมหลายหลาก เฮียงขวัญแฝงฝ้ายดอย ไสวซ้องปาลี น้ำท่งอ้อมไหลล้อม	พิสัย เทียมถ้ำ เลียนลูก แหวดวัง	๓๓๙๖
๐	ที่นั่น ลุงท่านให้ปลุกกล้วย อรทิมเฮียงฮ่มไบ ผานผานเหลื่อมหลาย ซ้อยกาดไว้หลายล้าน	แสนล้ำ แกมตาล แกมก้าน ลมแก่วง คั่งสง	๓๓๙๗
๐	ที่นั่น หลังดู เขาต่อตั้งหอม่ง โสงหลวงสูงผ่านดอย เนืองเนืองข้างสารงา โสงฮาบฟ้าสุรย์แจ้ง	เมินเมือง มุงผ้า เงยย่าง จิมดอย	๓๓๙๘
๐	เบื่องฟ่างพุ่นเขาเฮียก หลังคอยไกลหมื่นผอม นาวาฝ้ายเทียวตัน เขาป้อฮ้างฮามคำ	เฮียงดา ผายกว้าง เดินแทด ส่งสิน	๓๓๙๙
๐	ประเสริฐได้คูปเครื่อง ตีนเวียงคูแหวดวัง ตระการบ้องหัวเมือง ลุงแต่งถ้ำถายจ้อม	ของคราญ เลียนล้อม เฮียงแท่น ม่วนเมือง	๓๔๐๐

◎	ดินฮาบล้นเมินผ่อ ไสวเนืองป่าตาล ฮวานฮวานเหลื่อมวันใส พายกล่าแล้วเลยย้าย	ผายงาม ดินบ้าน ปลงเที่ยง ย่างไป	๓๔๐๑
◎ ฟังยิน นางเล่า ก็เพื่อ	อี่เอี้ยงฮ้องกุโจก พาลีไกวแกว่งสม แกมวอนเบื่องบรรเทา ฮักยี่เจ้าทองล้าน	สุนเสียง ฟุ่นเยอ สุนเค้า ทนสวาท บัสมี	๓๔๐๒
◎ พอเมื่อ ที่นั่น	วันตลาดคล้อยคลาคำ อรทิมเขาขอบแดน เขิ่นเขิ่นซ่างซำเชิง น่องท่านผู้คึงค้อม	บดเย็น ดอยล่อม ควาญแสง แวนอน ก็แหลัว	๓๔๐๓
◎	ตูแต่งตั้งกว้านใหญ่ ลมออนโบายเบิกบน ลุงอาวเมี่ยนแพนทอง จาซักไซ้ยามคล้อย	เสาสุง เบยไม้ เท้าจอด ค้ำเอียง	๓๔๐๔
◎ เมื่อนั้น	ง่อมหอดให้ฮักแม่ เฮียงกฤษชรูตัว กางพั่งนำวพิดาน ซ่างใหญ่เส้ลงน้ำ	ภายหลัง ควาญแก้ ลตม่าน ทำเพียง	๓๔๐๕
◎ ผ่อดู	วันผ่านเศร้าสุนเมฆ เมโฆเฮียงฮูปสิงห์ ลมไกวเปื่องปลิวแปน หลายช่อช้องเขียวซ้า	มัวไถน ฟุ่นเยอ แสวงถ้ำ กาคาด แข่งนิล	๓๔๐๖
◎	ชะพาดพร้อมคือคู่ लगโสมสันแผ่นผยอง ลมแสงเปื่องปลิวแปน แล้วเลาะค้ายเฮียงฮู้	คนแถลง เมินซ้าย กระจัดจาก ฮูปเสื่อ	๓๔๐๗

◎	แปรงวากหน้าเหลียวเหลือด
กลางดวงบานแค้เครือ
พระพายเค้าเทิงกู
ฝูงพวกน้อยยวงใต้	หลังทวาย
มวลไม้
กายเถื่อน
แต่งเพา	๓๔๐๘
◎	จัดเพื่อนพร้อมทั้งปู่
ศรีคราญนอนจิ้มจอม
ชะบุนื้อขาวฟอง
เคียดเพื่อนิราศท้าว	ลุงอว
ใจแจ้
คิงฮาบ
นอนแล้ง ลวดเหงา	๓๔๐๙
◎	สองตาบเมี้ยนแล้วเลิก
ทั้งเมืองเนาตูปเพียง
ฮงฮงเหลื่อมขอคำ
ผู้ที่เหง้าคิงค่อม	ลาลง
แฝงเฝ้า
ลดม่าน
ค้อยนอน	๓๔๑๐
◎	เหมื่อยผ่านถ้ำข้อยยอด
คอนคอนคิดจอดเจือง
สองนายพร้อมพิมบาล
ขึ้นซาบไ้ประนมนี้ว	จวงทอง
จอมไ้
เถิงยี่
นอบถวาย	๓๔๑๑
◎	วันนี้
พื้ทานยังภูม่ง
จำเผือผายฮีบเฮว
สองขุนไหว้ภูธร
ง่อมม่วนเจ้าหมื่นม้าว	คราวนอน
เถิงไ้
ทูลบาท
ยังสั่ง เผือมา	๓๔๑๒
◎	วันเดียว
แควงข้อม
คิดฮุ่งท้าวธิราช
คลาเซียงเครือพรากเมือง
ดิงตนกลั่นใจจง
ถามข่าวพระบาทไ้	ขุนจอม
ฮมไ้
ภูวนาถ
ธรรม์ตัน แต่ไกล	๓๔๑๓
◎	เมื่อนั้น
พระบาทท้าวล้านโลก
ยินไกลกันขอดแด
บุญพันแก้วนางจอม
แม่ก็โลมอ่อนเจ้า	เลขกระสัน
ดอมง้อม
ยังกล่าว
คิงค่อม เมื่อมา	๓๔๑๔

◎	คอนกล่าวข้อแช่ถึ พิมบาลจัดฮีบลา เมื่อถึงผู้บุญสูง ไขข่าวตั้งเดิมน้อง	เถิงลุง ลงห้อง ล้านมาศ ชูอัน	๓๔๑๕
◎	เจ้าผาดถ้อยเถิงข่าว ทั้งกองแพงค้อยมา มีโพยใช้การใด หลายท่านผู้คิ่งค้อม	นางจอม มवलพร้อม ดีตั้ง ต้นเถื่อน เถิงนั้น ค้อยมา แต่ฤา	๓๔๑๖
กับ			
◎	ชอบที่ ป่าวเพื่อนพร้อมทุกหัว พิมบาลจัดสั่งลง จาถึงผู้บุญเฮือง เฮาสืบย้ายหมู่ข้าง	ทั้งเมือง ลาให้ กอยกล่าว ไปต้อน แต่เนา	๓๔๑๗
◎	ค่าวคาวหน้าเจ้ายี่ บาไทเนาแท่นทอง ศรีคราญป่าปุนใจ ผู้แก่นไ้ธรรม์ต้น	ยินสงวน คนเฝ้า ฮีสอด ที่ยำ	๓๔๑๘
เมื่อนั้น ยินซืม			
◎	กุ๊กคีตจอดอ้ว ป็นคำกวนแผกกัน ว่าจักปุนไฟให้ ลาท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ทั้งอ่อน สามนาง อายุหน้า ไปตาง มิชอบ วันนี้ลวดนอน พุ่นซำม	๓๔๑๙
เหยยิวว่า กุ๊กจ๊ก			
◎	ลุงกี คืดชอบถ้อยนางซืม มึงเญียะ ไชกลอนโดยตั้งกลาง ฟังบัวย้ายมาเฮียง ผู้ที่เหง้าผายข้าง	ชมฟัง ลาวเถ้า ควาญแสง ย่างงาม	๓๔๒๐
◎	เถิงแห่งไกล้หอราช นางงามฮับแม่เมือง ศรีวัยพร้อมเนาใน เขาพี่น้องยังพร้อม	เฮียงใด เมื่อห้อง สถานมาศ แม่ตน	๓๔๒๑

- ๐ บัดนี้ มั่นนั้น สะพาดเชื้องใช้พ่าง
ผลควรกอยกกล่าวนาง
ดวงศรีแก้วเชียงเครือ
น้องกำพำสุเจ้า
- ๐ เป็นแต่ บัญชอดหมั้นหมายฮ่วม
เอาใจคิดเพื่อคาม
ยาลอนปลิ้นเกลียวกัน
ควรที่น้ำใจกว้าง
- ๐ อันว่า ทำชอบแท้แถมผ่อ
เฮียงคดีโดยตั้งกลาง
ไผหากกลัวจาแท้
ควรค้อยเล่าค้ำน้อย
- ๐ เขาเฮียก มั่นนั้น อย่าดำด้วยแซแฉก
คนแวนวอนกล่าวเกา
ปูนใดให้หาญพาย
ตางยี่เจ้าตัวสร้อย
- ๐ ไผหากคิดต่างข้อ
ควรตายชั้นค้อยขอ
อย่าพองพร้อมผุงมัว
แม่กล่าวเจ้าตามได้
- ๐ อันว่า ประโยชน์ให้เฮวเฮ่ง
อย่าเฮียนผุงแผดยา
ดั่งนั้น กุธรทำวจอมหัว
ควรที่ เข้าสู่ทางตายแล้ว
- ๐ เป็นเผตต้องจุมจุ่ม
โพยบังเบียนอยู่นาน
แสนที่ฮ้อนสมตาย
สรรพสิ่งฮ้ายฮอมห้อ
- พัตรี
นงหน้า
จักฮอด เฮาเหล่า
ใช้ทาม
- ๓๔๒๒
- เฮือนเดี้ยว แลลูก
คุณท้าว
กวนส่อ นั้นเนอ
แคว่นเพียง
- ๓๔๒๓
- ฮักษา ลูกเฮย
ลาวเถ้า
ไททาน เซ็งซ่า
แนบสอน
- ๓๔๒๔
- ผิดหู ทำนนั้น
แลมถ้อย
ฮู้ฮ้าง ดีตาย
เจียมแต่ชาชาย ก็ตาย
- ๓๔๒๕
- แฉแฉก ผิดคอง
สอนไว้
มักโทษ นั้นเนอ
ส่องยาม
- ๓๔๒๖
- เฮียนสอน
ย่ำซ่าง
เห็นเกท
ส่องวัง
- ๓๔๒๗
- อเวจี
ในหม้อ
มรณาศ
แห่งตน
- ๓๔๒๘

<p>◎ ดีท้อ</p>	<p>วิบากเบื้องยินอ่าน คองมนตรียำยำเฮียน กมใจแจ้จ้งผัว โพลเกทฮ้ายฮือฮ้าง</p>	<p>อาคม เอาอ้าง ผายชื้อ ดีตาย แห่งมัน</p>	<p>๓๔๒๙</p>
<p>◎ ให้ค้อย ชั้นค้อย</p>	<p>ออย่าประมาทเบื้องบั้นเบื้อ ภาวนาเนื่องจูดเทียน จำใจแจ้โดยดู เถ้ากล่าวไว้สอนน้อย</p>	<p>คองธรรม นั้นเนอ ตามได้ เดิมแม่ นั้นเนอ ชู้คน</p>	<p>๓๔๓๐</p>
<p>◎ พอเมื่อ ฝูงนั้น</p>	<p>ค้ายแต่เชื้อฝูงเผ่า มีกั้วลหม่นตาม ออย่าลอนตันเตียนผัว นักโทษผู้เขาฆ่า</p>	<p>พงศา แกมฮู้ หน้าไพร่ นั้นเนอ ใช้ดี</p>	<p>๓๔๓๑</p>
<p>◎</p>	<p>ชั้นไตรตั้งตามแพ่ง เทพีทุกท่วยไท ลือเกียรติ์ท้าวประถมกลาง ใจแคว้นกว้างมธูร์ช้อย</p>	<p>บุสม ดั่งนั้น ชมอ้าง เลิงเล่า ชอบธรรม</p>	<p>๓๔๓๒</p>
<p>◎</p>	<p>บางเผ่าท้าวผู้ชื้อ ท้าวก็ธรรมนิยมเอา นางก็กอยคิงข้า ใจแคว้นเกื้อผัวแก้ว</p>	<p>จุนันทา หมู่คอง ขุนเถ้า ฟังคดี โดยชอบ ชู้ประการ</p>	<p>๓๔๓๓</p>
<p>◎ แม้งหนึ่ง เพื่อนี้</p>	<p>บุญประกอบท้าวเลยเล่า คองบูชาณกล่าวสอน สวางคุณให้เป็นเฮือน ออย่าเคียดคล้อยชมเข้ม</p>	<p>ลูขวาง สุน้อย เฮียงยี่ แข่งไฟ</p>	<p>๓๔๓๔</p>
<p>◎</p>	<p>ฮักพี่น้องฝูงเพื่อน กอยจงเจียนจอดใจ ทังหลายพร้อมพักฟัง ท้าวสู่งเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>เคหัง หอมข้า เย็นอยู่ ยังแห่ง โสงทอง</p>	<p>๓๔๓๕</p>

๑	ขนาดหนึ่งนั้นฝูงหมู่ ปุ่นของคราญคู่คน หอมเขาไว้เป็นแสง น้อยแม่ คืดแผ่กว้างเมื่อหน้า	ทาสา ผืนผ้า ท้าวสูง ช้อยระวัง	๓๔๓๖
๑	ใจมุ่งกว้างผลผ่อ อย่าบังคุณเพื่อนควร เกรงท้อ ไททานข้อแซชิน ชื่อว่า ท้าวสูงเจ้าโลกกว้าง	ผายคาม เอาอ้าง สมส่อ เมื่อห้องแห่งใด ก็ดี	๓๔๓๗
๑	อย่าผ่อหน้าแปรปาก เอาใจอันแม่สอน หวังเห็นห้องพิมาน เฮาบ่ไ้สลินสร้อย	ชอมซัง ท่านนั้น สู่น้อย แมนมิ่ง มั่งมูล	๓๔๓๘
๑	อย่าล่ายลั่นลวงลิ่ง บุญชายหนักใช้ทาม ฟังยิน สวานสวานฟ้าเท็งหัว แม่กล่าวเจ้าใจช้อย	เตียนผัว นั้นเนอ ถาน้อย ฮ้องฮ่า ชุ่นาง	๓๔๓๙
๑	อย่าขำน้องนางนาฏ คืดเมื่อ เจืองวางพลัดพรากเฮือน แดงยอม วานขวัญท้าวธิดา ญี่ หวายป่าไม้ทานช้าง	กองแพง นั้นเนอ สมให้ คูนมิ่ง ช้อยเฮา	๓๔๔๐
๑	คุณท่านนั้นยังยิ่ง อันว่า ปุ่นเขาฝูงผ่องเพ็ง สวานงข้างมุนเมือง ใจเบ่งเข้มทะลายม้าง	ทุกประการ เติมท้าว เจียมพ่อ นั้นตาย มุ่นกะจวน	๓๔๔๑
๑	อย่าลอน เม็งก็แต่งเผ่าเชื้อ เลยมัวพลัดพรากเมือง กวนเกาต้านสมกัน พระบาทเจ้าฮอยฮู้	เอาอ่อน เถิงเฮา กวนให้ การล่อ นั้นเนอ ฮ้างเฮา	๓๔๔๒

<p>๑ น้อยแม่ อันนี้</p>	<p>คิดแผ้วร้างเหมือนช่อม อย่ามัวมักเกลียดใจ แม็กก็ลอนแหนต๋าน บ่กว่าเห็นเกทฮ้าย</p>	<p>อุทร จงฮ้าย นั้นเนอ ตางจาม จำพราก สุเจ้า จิงจา</p>	<p>๓๔๔๓</p>
<p>๑</p>	<p>แม็กก็ลัวกากชั้น ฮามมาจิตพะจอดโจร ภูธรเมี้ยนตายตน อินทร้อยฟ้าฟิงฮ้อน</p>	<p>เขาข่าว นิยาย ใจบ้า มรณาศ ฮ่าคาญ</p>	<p>๓๔๔๔</p>
<p>๑ ชอบว่า ดูที่</p>	<p>มีลูกเต้าตามชาติ อย่าจวงวานว่าเฮา ปีปายเจ้าเจืองลุน ควรที่ไว้วาฮ้าย</p>	<p>ชุมสาย เป็นอ้าย เป็นแพ่ง ช่างเจือง</p>	<p>๓๔๔๕</p>
<p>๑ บัดนี้ ก็เพื่อ</p>	<p>อย่าแต่งตั้งตนว่า แดนนาเนื่องเกยทอง ลุงอวพร้อมคุณหลาน ท้อไปน้าวนอกฟ้า</p>	<p>ยศสูง ป่องปิ่น จามหื้อ เหลืออยาก มาส่วย ลินทอง</p>	<p>๓๔๔๖</p>
<p>๑</p>	<p>แม่งวากต๋านเทิงแท่น อามคายทังอู่เมือง พอเมื่อมีการท้าว สุก็อย่าอยู่เฝ้า</p>	<p>สานสาน ฝูงเหง้า เจืองลุน เลี้ยงแขก แฝงน่อง นิ่งเทียม</p>	<p>๓๔๔๗</p>
<p>๑ เหยี่ยวว่า เมื่อนั้น</p>	<p>ไทแสกถ้อยกอยกล่าว เสงี่ยมคำควรค้อยโดย แนนพันอ้วอามคาย คุณท่านลั่นเทิงเกล้า</p>	<p>สินขวัญ ดอมเกล้า ขานขอบ กล่าวสอน ลูกแล้ว</p>	<p>๓๔๔๘</p>
<p>๑ ตุ๊ก</p>	<p>ประกอบไว้แวนใส่ เฮาจักปุนทอนประดับ ขอความขึ้นแหนเถิง ป่าท่านเต้าวันนี้</p>	<p>ใจจำ แต่งดี ดาถ้า ท้าวฮุ่ง คำจวน</p>	<p>๓๔๔๙</p>

◎	คิดฮุ่งน้องเถิงที่
เฮาจักทวนพลายฮับ
เฮิงโญฮู้ฮ้อมเสียง
ป่าซุ่มฮู้ฮักน้อง	นางจอม
แต่ไกล ตางต้อน
สนองกล่าว
ดูตำม ไซ้ประมาณ	๓๔๕๐
◎	ป่าวเพื่อนพร้อมวันฟุง
บาคราญเลยสั่งสอง
ขาเถิงผู้บุญเฮือง
ให้แต่งตั้งป็นถ้วน	ทุกเมือง
นายไซ้
แล้วกล่าว
ชู้คน	๓๔๕๑
◎	ชะพุหน้าอินซิ่น
กองผลคีตที่อวน
พอยามคล้อยราตรี
ผู้จึ่งหน้าคลาที่	ชมคดี
ทั้งม้า
เหมื่อยข้าม
เมื่อหอ	๓๔๕๒
◎	ลตม่านขว้าวังแทน
อรคิงควรวู่เมือง
ชะบองเนื้อผันผัว
เจ้าหมื่นม้าวคะนิงฮ้อน	สถานทอง
เทียมท้าว
เอื่อมไหล่
ฮ้ำคาญ	๓๔๕๓
◎	อรม้อยนิ้วสวายลูบ
ประมาณหลับชั่วดี
โคลคลาค้าเลยผิน
เสียงฮูปง้อมนอนฮ้อน	เกศา
ดาวฮ้อน
แฝงพี
ฮ่วมแดง	๓๔๕๔
◎	หน้าต่อหน้าทุกที่
ชมนางแพงกล่อมกลม
ชะบองนิ้วฮอนคอ
หน้าต่อหน้าสองสะบัน	เทียมสอง
เฟือผิน
กุมกอด
บ่มาย	๓๔๕๕
◎	นิ้วสอดอุ้มฮวายฮ่วง
ไหม้ชุกตั้นกระหาย
ก็เล่าแถมวอนเจ้า
อ้วค่าฮ้อนแดงท้าว	ฮตกะจวน
หิวฮ้อง
กำเดา ตาลโคก
ตั้งหนาม	๓๔๕๖

◎	พื้นโลกนี้มีท่อ	เดียวภู แลนอ	
เจียมแต่	มาฮามพลัดพรากกัน	ไกลหน้า	
	อินทร์พรหมพร้อมทั้งจอม	ชูช้อย	
	ได้ลูกป้านางหน้า	หนุ่มปะกัน	๓๔๕๗
◎	ก็ไปมีถ้อยฮ้อนฮักที่	เขียงเครีอ	
ลอนว่า	กระสันวอนเป็นตั้งหนาว	จักไข	
ดีก็	ตนมาพิชัญเฝือ	แฝงที่	
	สุรย์ส่องไม้ไสฮ้อน	สูงจวน	๓๔๕๘
◎	เจ้าควี่ผ้าเผยจาก	นาคอง	
เถิงที่	ศรีครวรุกจากหอ	ผายหย่อง	
	โสงขวางซำถ้อตาว	เค้าแห่	
	ค้อนฟาดมืองเตินเพื่อน	จัดพล	๓๔๕๙
◎	คนแผ่เข้าตูใหญ่	เมื่อเวียง	
เมื่อนั้น	แพนคำหายหยาดยัง	สุ่มถ้ำ	
	อามเพียงอุ่มขันคำ	เทียมฟาง	
	ป่าซุ้มเต้าเถิงท้าว	ที่เข็ง	๓๔๖๐
◎	ค่างค่างก้องกระดิงมาศ	มवलพลาย	
	เกลียวความจัดชุ่นาง	ในห้อง	
	ทั้งหลายพร้อมเต็มโสง	ชมชื่น	
	เขาพี่น้องอามอ้ว	อู่เมือง	๓๔๖๑
◎	ฮีนฮีนพร้อมอู่แก้ว	ทั้งอ่อน ขวัญเวียน	
	ฮมฮมเฮืองคุ่นาง	นครฟ้า	
	อามคายอ้วคือเขียน	กาก่อง	
	เจ้าอู่แก้วนางหน้า	หมื่นสนม	๓๔๖๒
◎	ผิวผ่องแผ่ยนคัวคาค	คางควร	
	เลาคิงกลมก่องงาม	คุมเค้า	
	คือคู้ทวนเทียวห้อง	เวหา หิมเวศ	
	เทียมแทบหน้าสาวฟ้า	ลูกพรหม	๓๔๖๓

◎ ป่าซุ้ม สมสม	ผู้กึ่งเกือกทรงเพศ เขานางแก้วอุ้มเมือง โสมพราวเพียงอินทร์เขียน ขึ้นชี้ข้างคิงค่อม	อวานหลาน มवलพร้อม กาก่อง คาดแดง	๓๔๖๔
◎ โสมงาม	ญ่องญ่องเนื้อท้าวสุ่ง คืออินทร์แถลงนั่งฟัง ภูธรเจ้าเจืองหาญ ม้ามากเค้าควาญห้าง	ยินวอน ตามป่า ย้ายย่าง หิ้งนั้น	๓๔๖๕
◎ แม้งหนึ่ง	ฟ่างฟ่างแล้ไหลออก ฮองฮองวันส่องดอย เถิงที่นาเพียงกว้าง พลมากฮั้นลีล้าย	คลาเวียง दनขึ้น ผัดผอม ผายฮาบ คั่งพลาย	๓๔๖๖
◎ แต่นั้น	ทุกตาบพร้อมเฮืองเฮือ ลายลายบดเมฆสุรย์ เทพีเจ้าจอมนาง ง่อมแวนผู้้นหน้า	ทาสี ยังฟ้า ใกล้ฮอด หมื่นสนม	๓๔๖๗
◎ ลอนว่า ยังจัก ท้าวสุ่ง	ใจหนึ่งคิดจอดน้อง พงค์พันธุ์เดียวอ่อนอาม สมสนุกหลือหรือ ได้กล่อมกลัวโลมลั้น	ใจหนึ่ง ทรงทุกข์ เขาอัว พะเวพะวังต่าง สิ้นคดี บ่ฮู้	๓๔๖๘
◎ แม้งหนึ่ง เล็งเห็น	เถิงหว่างห้วยดินท่ง ทาสีเดียรดาษตาม นางงามง่อมเนาใน ผิวผ่องหน้าจันทะเล้าง	ทันขวาง ดินข้าง คือมาศ เลิกหัว	๓๔๖๙
◎	ฤากระชาดแก้วกวนเกศ พะนิ้วทัดดอกดวง เทระทวยคิ้วคอยดู อินทร์ละซังฮ้อนฤาได้	กองมวย แซมซ้อน ตอมเนตร ตั้งไค	๓๔๗๐

◎	เทเวศร์ลั่นแวนลั่น คนชายไซ่บาดแด อันจักสังฮอมเนื้อ แลบแลบนิ้วมธูร์ซ้อย	ลือโสม ดอมดิน อินทรีย์ ทั่วโลก ชอบพอ	๓๔๗๑
◎	เพื่อนี้ ไซ่ไซ่คฮ้างแล้วเล่า คอคางกลมเคี้ยมงาม ทุกไทเทียบสมเพิง คือคู่ อินทร์แต่งแต้มในฟ้า	มาเถิง ปานแต้ม พิศवास ลอดลง	๓๔๗๒
◎	สองตาบเมี้ยนเค้าแห่ แองคอนเก็งก่อนจอม บุญพันเจ้านางเมือง ป่าซุ่มเข้าเถิงน้อง	เป็นลั่น เมื่อหน้า แล้วฮอด ข่ามือ	๓๔๗๓
◎	พีกี้คิดจอดเจ้า ปือลือ เมื่อนั้น ชลธาข่านไหล นางจอมแล้วรรณา เจียมจากเจ้าตัวสร้อย	สามฮูป เรชา หลามย้อย ต้านตอบ ตกต่าง ประเทศ	๓๔๗๔
◎	เขาชอบชั้นเป็นเขื่อน โทเรคืดซูลวง อนธการเศร้าแสนตรอม เพื่อนี้ มาฮอดเจ้าหายฮ้อน	ขนงทวาร สมฮ้อน กินโคก สว่างวอน	๓๔๗๕
◎	ทอว่า น้องอยู่พี่พิวโพด เมื่อนั้น คอนคอนคิดสูงเฮา เก็งญาง้อมเนาใน นบนอบนิ้วทูลไหว	โรคา สมไห้ คือมาศ ป่าปวง	๓๔๗๖
◎	น้องท่าน ถามข่าวผู้เสวยราช อำพามีซูลวง แวนบ่ขวางใจหม่อม คือคู่เพียงตะวันซ้าย	เงินยาง สมฮ้าย โรคา เคื่องยาก ซัวแลง	๓๔๗๗

- ๐ พระพี่
โพล่ท้อฮ้ายวิบาก
กั่มมาขานคอบคิง
หลานก็มาเห็นเจ้า
คิดก่งเกือคะนิงหน้า
เบี่ยนถนอง
คุงเนื้อ
ทั้งสอง พร้อมพรั่า
อี่ดู แต่ถ้อน ๓๔๗๗
- ๐ เทื่อนี้
ลอนอยู่ล้าเฮือนเมื่อ
เป็นนางอันจัมภู
มาถึงผู้โสมพราว
วรเชษฐ์เจ้าจอมช้อย
เป็นสาว
ภายน้อย
เพียงไฟ
ส่องไกล ๓๔๗๘
- ๐ ท่อว่า
น้องก็คิดใครได้
ฮามอาลัยฝ่ายเม็ง
ก็จิ่งวางหลานให้
การที่ซันดีฮ้าย
มาฮ่วม สมการ
เมืองน้อย
มาเป็น บริจาค
อย่าไล แต่เนอ ๓๔๗๙
- ๐ เมื่อนั้น
ฮู้ว่า
ครันว่า
นางซิมฮู้ฮักพากย์
ชลธิ์ไหลหลังลง
โสมคราญน้องกูวอน
เจ้าฮอดป่ากายพี่
คดีหลาน
ลามหน้า
แวนมาก
หากเฮือน ๓๔๘๐
- ๐ นับแต่
ก็หากเกิดฮ่วมห้อง
ปีเดือนพอแพร่ไป
อวนจรแจ้งเป็นชาว
น้องก็สร้างฝายด้าว
เฮียงฮ่วม อุทร
เป็นเหย้า
ปลายชวบ
แดนพูน ค่อยเสถียร ๓๔๘๑
- ๐ เมื่อนั้น
เจ้าจวบอัวซาพี่
เฮาก็จิงใจฮัก
ชะบองเนื้ออามคาย
ประนมขนาดผู้ธรรมอ้าง
ทั้งสอง
ชู้คน แควนเผี่ยน
คู้ก่อง
แจ่มจอม ๓๔๘๒
- ๐ น้าออก
หว้ายเถื่อนไม้ท้าวรทอง
ถนอมคำควรค้อยจา
ตุ๊กเจียมใจแจ้ง
แล้วเล่าถามข่าวเจ้า
เถิงเฮียม ท่านฤ
จงด่าน
จิงเฮียม แวนมาก
สินล้า นูกเม็ง ๓๔๘๓

◎	เจียมแต่ เฮียมกั คิดเมื่อ พีก็	ผู้ขำน้องเจียรจาก เต็งคำเสนห์สูงถึง พลแพนอ้อมหลายเหลือ เหยียวท่านฮื้อเทม้าง	เซียงเครีอ ทุกมื่อ ลันท่ง ขาดเมือง	๓๔๘๕
◎	แม้งหนึ่ง เพื่อนี้ ดูอ่อน	ผู้ก่งทาวถือหมู่ เฮียงพลายชนหมู่แกว ญุสงวนหลันโฮงสิง เจ้าโลกกว้างคือคู่	พลอวน กอยม้าง พร้อมคู่ กั้นแหล้ว ตาตน	๓๔๘๖
◎	อันหนึ่ง มาฮอด	ชะพูเนื้ออ้อมม่วน ทางกังวลแห่งอวน วางสถานไว้เขินคิง เจ้าพี่น้องดีได้	ฮับขาน หลายห้อง น้ำออก เฮียมพุน แต่ตน	๓๔๘๗
◎	ขอบพี	ละอ่อนน้องไว้นอก คำกังวลจิงจักหาย โสมใสแก้วนางแกว ตุ๊กคิดจอดเจ้า	ปลายใจ เสี่ยฮ้อน แก้วอู่ ธรรมอ้าง ใครเห็น	๓๔๘๘
◎	ขอแก้	ผู้ที่เหง้าพร้อมคู่ ประสงคส์ันลูเพื่อบุญ เฮียงโญให้กุณา ง้อมม่วนเจ้าหมื่นม้าว	คำเสนห์ บาท้าว นามต่าง ขานฮ้อ ขอบคดี	๓๔๘๙
◎	บัดนี้	เฮาพี่น้องมาฮ่วม เป็นไมตรีสืบสาย ของหลังคำคุณมา เฮียมยอมอ้างเจิงเจ้า	เคหัง สมสร้าง ได้คอบ ชู้คน	๓๔๙๐
◎	เมื่อนั้น	เขาขอบเจ้าจอมมิ่ง ผนผนลาวคังทาง แพนเผือก้ามกลางนา ท้าวสูงผู้้นหน้า	เซียงเครีอ แกมข้าง นองเครื่อง ฮู้จ่อม	๓๔๙๑

๑	แม่ก็	ละลูกไว้อ้ายเจี๊อง
ตุ๊กหอมก็อนา
หายามไต้หวันดี
น้องท่านผู้งหน้า	มาถึง แต่ฤ
อยู่งอย งองถ้ำ
มือปลอด
จิ่งเสบย	๓๔๙๒
๑	เมื่อนั้น	ง้อมสอดท้าวเทียมข่า
ดีแก่ลมเซยพัด
บาไทท้าวก็อนา
ผู้แห่งเหง้าคิงค้อม	บายมือ
กลั่นหอม โสยเฮ้า
ด้านพี
คอบวอน	๓๔๙๓
๑	เจียมแต่
อันหนึ่ง	น้องพรากเจ้าคลาที่
กระสันวอนคิดพีไกล
ใจจงป่าเขือเฮียม
xonโคกฮ้อนหลายชั้น	เซียงเครีอ
กอยกลั่น
ฮักมาก
ไซ้ประมาณ	๓๔๙๔
๑	ใจหนึ่ง
ใจหนึ่ง
อวนก็
เมื่อนั้น	คิดพรากพื้นภายที่
สมอาการฝ่ายเฮียม
ทำขวางได้โดยใจ
ง้อมม่วนด้านขานข้อ	เงินยาง
ภายบ้าน
จงง่าย
ขอบคุณ	๓๔๙๕
๑	อันหนึ่ง	พ็อยู่พุ่นคิดคั่ง
คะนิงหลายปุนจอดเฮียม
ฮามเมืองชั้นภายหลัง
มาสอดผู้ที่เหง้า	คาเคื่อง
ทังเจ้า
ไว้แม่
ภายพี เฟ็งบุญ	๓๔๙๖
๑	เมื่อนั้น
เฮียมก็
เหยียวเล่า	อ้วควี่ถ้อยด้านตอบ
ภูธรปุนใส่ณา
โรคาแค้นกำเดา
สั้หมุ่ข้างเมือหน้า	อวนมโน
แกวญ
ดาลสวาท
พรากไกล	๓๔๙๗
๑	อันหนึ่ง
เฮียมก็
เมื่อนั้น	กลัวพยาธิไซ้หนาวเหน้อย
สมอาลัยชู้หลวง
ระเวระวังฮ้อน
พระบาทผู้เป็นน้อง	โรคา
เลยข้อ
สมทรวง หลายญื่อ
มายหัว	๓๔๙๘

◎ หน้าหน้า	ชาดชาดแล้ดาเครื่อง ฝูงทาสีสำสาว พลไหลเข้าเมื่อเวียง ท้าวสูงใช้ใจแจ้ง	คลาไป แลวใช้ ระวังราช จอตเยี่ยม	๓๔๙๙
◎ ดีแก่ แม่งหนึ่ง	ชะพู่พรวัวซ้อนกาบ สองนางเทียมจิมเจือง โยธาท้าวคนหาญ เถิงแห่งด้าวเชียงล้าน	แกมตาล ขวาซ้าย แหนแห่ ไพรมวล	๓๕๐๐
◎	พลแผ่เข้าปึกตูใหญ่ สวนไลตามพาทย์พิณ โสมพลตั้งหลายแสน เอาแม่เจ้าโลกกว้าง	เมื่อเวียง พานสร้าง สุ่มเครื่อง เมื่อสู่ เชียงทอง	๓๕๐๑
◎ เมื่อนั้น	เฟื่องเฟื่องขึ้นโองราช เสนาเนาั่งเนื่อง สมสมเชื้องสาวแลว ประดับเพื่อนพร้อม	เฮียงกระได ในห้อง ไซหมาก ปุ่นน้ำ โสรจสรง	๓๕๐๒
◎ เล็งดู อันว่า	แม่งวากหน้าขึ้นแท่น หงหงใสส่องคำ ดวงปรางแก้วบุญกัน เอาพี่เจ้าตีสร้อย	ทันขวาง ทุกด้าน กรรมเกิด เมื่อสู่ พิมาณคำ	๓๕๐๓
◎	กำเนิดนี้เพื่อขอด พิมบาลฮับพากย์เจือง เทพีอ้าวเอาอวน ประดับดอกแก้วกองไว้	โมตรี จอมไท้ ขึ้นแท่น เลียบลาย	๓๕๐๔
◎	ฝูงแควนใช้น้ำโสรจ กองแพงกวย่าอาย สาวแลวเปื่องจามรี ง่อมฆ่าอ้วถือนิ้ว	สรงสี อันหม่อม ไกวแกว่ง บ่วง	๓๕๐๕

๑	เสียมก็
บัดนี้	พลัดแม่ไว้บ้านแห่ง
เที่ยวทางไกลหมิ่นหลิม
มาเห็นเจ้าทั้งสอง
การที่ชั้นดีฮ้าย	เซียงเครือ ก็ตาย
เขาชั้น
พร้อมคู่
อย่าไล แต่เนอ	๓๕๐๖
๑	ท่อกว่า	ชะพู่หน้าอ้วพี
เฮาใช้แวนนามไกล
ยังเคื่องเบื่องเซียงเครือ
คิดอ่อนเจ้าทองล้าน	พลอยแหน
เกียรติขาม แซ่ตัน
ให้สูง
เก็งตน	๓๕๐๗
๑	เมื่อนั้น
ณณณ	ฟุงฟุงเชื่องใช้พาด
ยอทะเลจีนแจกปูน
นางเมืองอ้วปีพาย
เขาพี่น้องเมื่อแห่ง	เผื่อนควาย
เป็นถ้อง
กอยกล่าว
หอคำ	๓๕๐๘
๑	ควรที่	ปูนป่าวค้ำเฮวฮีบ
อย่าพองพลัดพรากเฮือน
แนนพันง้อมงามเปรี๊ยว
ป่าทานเจ้าตัวสร้อย	ฮับขวัญ
ฮามท้าว เฮาเนอ
ขานพี
มาจำ แจกพลี	๓๕๐๙
๑	เมื่อนั้น	ผู้ที่แห่งนางซ่ม
เสียงสาลีสาตเลียน
พอการเมี้ยนเทลง
เดินเพื่อนพร้อมกินแล้ว	ชมหลาน
ทะเลเข้า
ถ้วนหมู่
เลิกชั้น	๓๕๑๐
๑		ชะพู่ตั้งเหล่าแจก
ชะลอนเลียนถี้ถัน
อรชรป่าปูนฟาย
สว่างสี่ตัวแดนฟ้า	จินลาย
แถวน้ำ
แควนถี้
ช้อยชู	๓๕๑๑
๑		เขาพี่น้องเสียงฮ่วม
วอนสุคูนมิ่งแนน
ขุนจอมเจ้าชาชาย
คูนกำพร้ายินยั้ง	เคหัง
เมื่อหน้า
ต้าใหญ่ มากิน
ทุกไท	๓๕๑๒

<p>◎ อวนอ่อน</p>	<p>ภูไชยท้าวตายแต่ เมื่อไกรชั้นค้อยชู นูนื่อนี้วางปาน เจ้าตัวสร้อยเชิญ้อง</p>	<p>เชียงเครือ มากิน แนนน้อย นั้นแต่ แล้วอย่า ฮ่วมสาม</p>	<p>๓๕๑๓</p>
<p>◎</p>	<p>ชะพู่หน้าเจ้ายี่ บางมชมแพ่งแค โสมครแก้วอามเฝือ ค้ายสิ่งเหง่านางท้าว</p>	<p>ยินสงวน ดอมเหน้า แฝงพี นั่งเฮียง</p>	<p>๓๕๑๔</p>
<p>◎</p>	<p>แพ่งแพ่งนิ้วท้าวสูง เสียงแจนจัดแจกแค แนนพันสร้อยสีดา ค้ำสูงห้องเมืองยี่</p>	<p>เอืองแหวน แกมน้ำ ง่อมม่วน ยिनวอน</p>	<p>๓๕๑๕</p>
<p>◎</p>	<p>คิด่วนถ้อยไกลแม่ ฮอนฮอนใจขาดมา เจืองก็เล็งดูป่า ไว้อู่แก้วเฮียงฮ่วม</p>	<p>นางเมือง ยังไล่ ธรรมย่า เอาแพ่ง อามคาย</p>	<p>๓๕๑๖</p>
<p>◎ แม้งหนึ่ง เมื่อนั้น</p>	<p>ชู่แห่งพร้อมกินคู่ ทั้งหลายเจียรจากลง สุรย์คาลาคล้อยลับเขา อัวข่าน้องนางท้าว</p>	<p>เลยลา ลาห้อง สุเมรุมาศ สู่สถาน</p>	<p>๓๕๑๗</p>
<p>◎ เมื่อนั้น</p>	<p>ชะพาดเหลื่อมชั้นหมาก ศรีคราญเนาแท่นสูง กองแพ่งเหง้ายังอาย หมอมหม้อหม้อมยินฮ้าย</p>	<p>คำแดง สมง่อม กันอยู่ ฮูปวอน</p>	<p>๓๕๑๘</p>
<p>◎</p>	<p>ชะพู่เนื้อท้าวสูง ภูธรกอยกล่าวโลม เมื่ออวนวางเฮียมฮ้อน ง่อมกล่าวเกลี้ยงกลอนฮ้อย</p>	<p>เฮียงนาง แกมถ้อย เฮสน นักชิ่ง ฮอบวอน</p>	<p>๓๕๑๙</p>

◎	พี้ก็หลับตื่นต๋าน แขนงยอม ขบเมื่อ	พี้ก็หลับตื่นต๋าน เมินทางองผ่อคอย ฮี้ไฮฮ้องฮั้นเสียง อกพี้ใหม่เหมือนใบ้	ให้สูง บาไท คนใช้ สุนเถื่อน คอบวอน	๓๕๒๐
◎	พอเมื่อ	สว่าสว่าก้องลมลวง คอนคอนใจขาดมา ไฟเอื้องด้าวภูสาว พี่ย่อมคล้องดาต้า	โพไพโร ดอมน้อง เอื้องเหล่า เจี้ยขวัญ	๓๕๒๑
◎	เป็นแต่ เจียมแต่	ง้อมกล่าวแล้วท้าวฮีบ กรรมกันพลัดพรากเอือน ทวนเขี้ยวข้ามคีรี เอือนชั้นข้างทังให้	ฮับขาน ฮามสร้าง ยาวย่าน ฮุ้งเอียม	๓๕๒๒
◎	ลำลำ	พ่างพ่างน้ำหน้าช่าน บายผืนแดงแทบเทียม ฮี้ไฮฮ้องเฮเสียง อกเฮงหม้อมเหมือนใบ้	ชามไหล ตางเจ้า สุรย์สว่าง คอบวอน	๓๕๒๓
◎		ห้วยหว่างไม้มาฮอด เวรจรแจกไกล อวนก็แกมวอนฮ้อน คืดชู้ชั้นฮมเอื้อ	ภูแซม กอยกลั่น กำเดา ดาลสวาท หอดทรวง	๓๕๒๔
◎	แม้งหนึ่ง อวนก็	เถิงแห่งห้องเหวดตาด พลหลวงเขาควางญุย วางหนีย้ายพานคำ คองคอยผู้้นงหน้า	แดนพาง กายหน้า คีนเล่า ปางนั้น อุนตน	๓๕๒๕
◎	แม้งหนึ่ง	คอนเท่าม้ามาเที้ยว บนคำสะหวากล่าวสูง ชาพวงพันพลอยจัน คอนควี่ถ้อยแกมฮ้อน	ทวนทัน สมถ้อย เจียรฮอด เฮงคิตี	๓๕๒๖

<p>๑ เมื่อนั้น ก็เล่า</p>	<p>ต้านตัมถ้อยให้ทอด นายพานคำเล่าหนี ว่าจักกินสารให้ ไกลอ่อนผู้คังค้อม</p>	<p>ทิวแสง ไปพร้อม ตายมรณ์ เมี้ยนชั่ว ค้อยคราง</p>	<p>๓๕๒๗</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>เลิกทั่วทำพุนเพื่อน ลอนตายวางไปดี ฝูงเขาเข้าโทหยัน น้องค้อยห้วยป่าไม้</p>	<p>มาทัน ดูฮ้าย หยามใหญ่ มาพร้อม เพื่อนพล</p>	<p>๓๕๒๘</p>
<p>๑ ลอนท้อ</p>	<p>ทักพระเนตรย่อยฤไค ทวนพลายชนหมู่แกว ลุงวางให้เสนโห สัจจะผู้ธรรมอ้าง</p>	<p>ชังมโน กอยม้าง ซาพี ไปลิม</p>	<p>๓๕๒๙</p>
<p>๑</p>	<p>แล้วพรากท้าวคลาที่ อรทิมเมืองใหญ่ปะกัน เทนางได้สินทอง น้องก็ไว้แห่งผู้</p>	<p>เงินยาง แกวสร้าง สร้อยขั้ง ธรรมอ้าง อุ่นตน</p>	<p>๓๕๓๐</p>
<p>๑ น้องจิ่ง</p>	<p>ไชยไชคล้วนได้ตั้ง ทั้งชุมพว้ออนมา ดูหลายลันเหลือตา ห้วยป่าไม้ทันหมู่</p>	<p>ปรารธนา มवलไหว เต็มชอบ ยางกวาง</p>	<p>๓๕๓๑</p>
<p>๑ อันจัก</p>	<p>ปุนแต่งเต้า สมสมเขาแขกเมือง คณนาแท้ดูเหลือ น้องใครได้เห็นหน้า</p>	<p>มะฮามฮอบ ทิศา มาไหว ลันลาก พีตน</p>	<p>๓๕๓๒</p>
<p>๑ ฮากี เพื่อนี้</p>	<p>สว่าสว่าหลันฟ้อนฟาย คือมีในสวรรค์ ชูชิงได้โดยใจ ญออ่อนผู้คังค้อม</p>	<p>ระเม็งสิง ที่พรหม ภายฟ้า จงง่าย นังปอง</p>	<p>๓๕๓๓</p>

◎	ท้าวกล่าวข้อแซ่ถี้ เงินทองดูเฮื้อเฮื้อง อรชรท้าวผายเสียง ง่อมม่วนไหว้คุณน้อง	แถมวอน ฤไ้ ตันพี นั่งเทียม	๓๕๓๔
◎ พี้กั เทือนี้	เหยียว่าบได้ผ่านท้าว เจียมเป็นตัวอยู่คอง คุโณแล้วคุณา ญอยู่สร้างหลายแคว้น	ทั้งโลกโลกา ดังนี้ คำอ้าง ลู่เล่า ฮ่วมเฮือน	๓๕๓๕
◎ แม้งหนึ่ง	ลมเป้งไม้เป็องข้อ ดีแก่เดือนใสแสง บาเจืองซ็อนคองนาง ง่อมกล่าวเล่าโลมน้อง	นายเือง ส่องบน ดาวซ็อน ฮัดแทบ ว่าวอน	๓๕๓๖
◎ แหงว่า	ชะแลบเนื้อเนานั่ง ภูบาลสมเสพกาม ฮามฮักน้องนอนเดียว หลินเสพเนื้อยังยี้	เต็งตัก กอยพีน ดิกว่า ผาเงิน	๓๕๓๗
◎ แม้งหนึ่ง เล็งดู	ลมลาวาโตไม้ในป่า ฮองฮองเดือนส่องลง ภายกระบวนเป็อง ฮั้นฮั้นฮักฮึง	เหมือยฮวาย ลับฟ้า ตะวันใส เสด็จฮุ่ง ตีgun	๓๕๓๘
◎	เสียงฟุ้งซันดั่งม่วน สุระพางตัดส่องดอย ชะลอนล่วนหลายปุน ท้าวไ้ฟ้าผินแซบ	อรชร เฮืองฟ้า ปุตาด คลาหอ	๓๕๓๙
◎ เขาจิ้ง	ชาตชาตพร้อมเข้ายี้ อรควรคิงฮาบงาม ชะตันพร้อมเต็มโฮง กลัวกาบได้แกวญ์	ชมงัน ชาวตัว เขืองถ้าว ส่วยทอง	๓๕๔๐

◎ เมื่อนั้น	เจ้าอว่ายหน้าออกกล่าว สองสองวันส่องดอย บาครีตันเก็งญา เฮาก็แผ้วผาบพื้น	มุนตรี ปงซัน พระแม่ เมืองแญ่ พ่อคุณ	๓๕๔๑
◎	แต่ยี่ได้กำยน้ำ นายทองสุนใสใจ ตีก็ปลาชมเหล่น เฮาก็เป็นเหง้าท้าว	ใจใคร่ เมื่อนา ฟังเจ้า วังใส แสนหาด ปุ่นเกื้อ เก็งอินทร์	๓๕๔๒
◎ คิดเมื่อ	ชาดชาดน้ำหน้าแม่ กินใจปานจอมตาย เฮาทูกซ้ไฮ่สินทอง แม่หากเก็บเผ่าช้อย	พลอยตก เมื่อเจือง ย้งน้อย เฮือนยาก ชายเล่ม แลกกิน	๓๕๔๓
◎ เถิงเมื่อ เพื่อนี้	แดดส่องต้องตีนท่ง เจืองหากพากันไป กูก็คองวายแท้ ลูกก็ผาบค้ายได้	นาคอง ล่อแพน ทุกมือ ลุนจอมเป็นเผ่า ก็ตาย พลต้อ จั้งขวาง	๓๕๔๔
◎ ฤจัก ทอว่า	ให้แม่เมื่อปลิกท้าว นางจอมทวยแผ่นแดง สมเพิงห้องเมืองปะกัน ค้ายไฟรฟ้าหลายลัน	ปานไปมาถึง น้เด โทมหน้า แกวฮาด อยู่วอน	๓๕๔๕
◎	ชะพูหน้าพอหมื่น โสมควรงคิงลูกแมน ทาสีพร้อมทาสา ฮุ่งค้ำเทียนคองเจ้า	นางแกว ฉิวเผี่ยน ไช่ช่วง ที่ย่า	๓๕๔๖
◎	ดีก่อลมสว่างพร้าว ปุ่นคำควรงกล่าวจอม หาญพายพร้อมอวพวง ไหว้ท่านเจ้าทองลัน	เป็องช่อ ไบบาน ทังอ้อม พุนสวาย ชู้ประการ	๓๕๔๗

๑	เจ้าอว้ยหน้าเส็งสิ่ง
หาญพายทั้งแองคอน
เมื่อทูลให้ว้ราชา
น้องท่านเจ้าตัวสร้อย	โยธา
ใสีใจ จำถ้อย
ลุงออก กู่นั้น
มาฮอด เงินยาง	๓๕๔๗
๑	ยังท้อคิดชอกห้อง
มาดาเมื่ออยู่แข็ง
เขาก็เฮวฮันไหว
ป้าอยู่อ้อมเทียบท้าว	หนแห่ง เมืองปะกัน
ชนันฆ่า
ราชา ท้าวซิ้ม
ที่เดียว	๓๕๔๘
๑	ต้านต้นข้อเจืองสั่ง
เกลียวความลุงกล่าวถอง
สุค์อ่ยทวนความไหว
ไหวแม่เจ้าหมื่นม้าว	เสด็จการ
เถิงท้าว
หลานกู กอยพากย์
เมื่อก่ง เมืองปะกัน	๓๕๕๐
๑	ท่อว่า
ล้าปากด้วยดอมมิ่ง
ไกลพงศ์พันธู้อยู่วน
คุณนาแท้ดวงเดียว
แม่ท่านเมื่ออยู่ป่อง	มาดา
แวนหม่อม
ดูประเสริฐ
แข็งท้าว ก่งเมือง	๓๕๕๑
๑	ที่นั่น
ดูเลิศล้ำยังยี่ง
เขาก็ทวนความคั้น
ลุงก็โดยคำท้าว
ได้กล่าวถ้อยลุงป้า	นครสวรรคค์
คอบเจือง จอมไท้
ทูกอัน ถ้วนพากย์
ชูอัน	๓๕๕๒
๑	ทุกปากข้างเฮืองข่าว
เดินนายกองพวกคร้ว
โสมพรราว้อวามคาย
จอมม่วนเจ้าตัวสร้อย	ปุ่นความ
ยามเข้า
คำสวาติ
ฮมฮ้อน คู่ควัน	๓๕๕๓
๑	แม่งหนึ่ง
สุรัชคาคดคล้ายลับเหล่า
เสียงน้นคนเล็กลา
หุมแพงเข้าเมื่อใน
ผู้จึ่งหน้าเทียบน้อง	เสี้ยแสง
ลงห้อง
เมี้ยนแท่น
บ่คลา	๓๕๕๔

◎ แม้งหนึ่ง	<p>สุรย์ฟุ้งขึ้นเขาขอบ ดาราเสื่องเฮื่อเดือน ลมออนเปื่องพฤกษา ฝูงพวงน้อยปูนตั้ง</p>	<p>ยุคันธ ดาวตั้ง หนาวหวัง แต่งครวี</p>	๓๕๕๕
◎	<p>สุรย์ฟุ้งขึ้นฮ้อนเฮื่อ หนั๋วหนั๋วความญาคาดพลาย นงแพงเจ้ากือเมือง ผู้ที่อ้างเมื่อห้อง</p>	<p>เฮื่องแสง ลงล่าง เมี้ยนอาบ แห่งจอม</p>	๓๕๕๖
◎ เขากี้	<p>โสมฮาบอั้งอ้อมม่วน ทนสะแตดอม ทั้งหลายพร้อมนางแก้ว ไหว้แม่ผู้คิงค้อม</p>	<p>อามคาย เดียดกระหาย หิวให้ นงถ่าว คั่งสถาน</p>	๓๕๕๗
◎ เมื่อนั้น	<p>ค่าวค่าวหน้าท้าวฮุ่ง นางจอมทรงบันดาล โสภาหน้าแพงศรี ป่าซี้มเต้าเถิงน้อง</p>	<p>ฮมณา เดียดแต ดานซ้อง อ้าวค่า ข่ามือ</p>	๓๕๕๘
◎ คงว่า เลยจักกือหาญ เล็งเห็น	<p>ได้อยู่ห้องหนแห่ง เมื่อเซียงทองพรากตุ งาเฮียวห่างพันตัว ครั้นครั้นม้าความญ้าง</p>	<p>เมืองเดียว กี่ตาย ไกลหน้า ตั้งเครื่อง หิ้งนั้น</p>	๓๕๕๙
◎	<p>หนักเนื่องเต้าคับคั่ง แกงควายสุกหมิ่นถัน เจืองก็ปุ่นปองให้ เมี้ยนแต่งพร้อมพันเหล่า</p>	<p>โงงทอง แกมสำ เมื่อหา ลุงซี้ม หมิ่นทาม</p>	๓๕๖๐
◎ ท้าวฮุ่ง	<p>ต๋านตัมซ้อแซม่วน สาลีตามลาดเลียน หนั๋วหนั๋วเทียบคนนนั้น เจ้าตัวสร้อยเชิญแม่</p>	<p>ชมหัว ทะเลเข้า ในอาสน์ กินงาย</p>	๓๕๖๑

๐	ชะพาดพร้อมหน้านั่ง ตอมเผื่อนควายหมื่นตัว โจงโจงห้องเสียงกลอง เมื่อนั้น อ้าว่อนเจ้าทั้งจ้อม	แฮเฮียง กินแล้ว เกาพาทย์ ม่วนเมือง	๓๕๖๒
๐	เขาก็ทูลภาษไหว้ ยินเคื่องทุกชูลวง เก็งญาผู้ธรรมยำ เมียนสั่งถ้อยแถลงไว้	พระแม่ มาดา หิวให้ พระแม่ ชู้คอง	๓๕๖๓
๐	เจียมแต่ มาสอดห้องหนแห่ง สมเพิงกายอ่อนอวน อวนก็ขวางใจแจ้ง คือคู่ ได้ผ่านพื้นพิมานฟ้า	เงินยาง นงหน้า วิญญาณ ยินซืม นั่งปูน	๓๕๖๔
๐	อันหนึ่ง เทื่อนี้ หลับตื่นแล้วเห็นเผ่า แวนบ่มีอาตุร เสียมกุผู้ผาโล น้องจักไปอยู่พุ้น	พงศา เดียดแด ดูแจ้ง ท้าวซืม กายแญ่ เพื่อนแกว	๓๕๖๕
๐	ด้านต่มข้อแซชอบ เอามาเป็นแวนนาม เทพีอ้วทั้งหลาย นับว่าเมื่ออยู่พุ้น	ซ๊กคดี ตั้งฤ เคยคุ่น ให้หอด ความหล้าย หล่าหลง	๓๕๖๖
๐	อันหนึ่ง ยอดมิ่งจ้อมอ้วค่า แถนปลงลงซังมา เสียมกุผู้บุญผาย หมั้นอยู่ห้องคองแท้	อามคาย ดอมน้อง พร้อมเกิด เที่ยงสถาน	๓๕๖๗
๐	ประเสริฐเนื้อท้าวสุ่ง โพยภัยสังอย่าเบียน ปรากฏก้าหิมพานต์ พลคั้งเค้าทั้งค้าย	เจืองหาญ บุญเจ้า ไชยศ ท่วยไท	๓๕๖๘

◎	<p>เนียนเนียนเนื้อภูธร
ป่าซุ่มกลั่นกอยให้</p>	<p>ทนสวาท
สู้งวอน</p>	๓๕๖๙
◎	<p>พระราชเมี้ยนกอยกล่าว
โสมคราญคือคู่เหล่า
พระกายตระกูลกำ
เมี้ยนมอบให้เมื่อพร้อม</p>	<p>นางมุน
ผิวเมี้ยน
เม็งจิ้น เจ้าแม่
พรั้เฮา</p>	๓๕๗๐
◎	<p>พระบาทท้าวตันแม่
บ่กว่าเฮ็งโญญาน
บุญผายผู้นางเมือง
ให้หอดอ้มบาท้าว</p>	<p>ทุกประการ
ค้อยถนอม โลมตัน
พระแม่
ข้าขวัญ</p>	๓๕๗๑
◎	<p>สะบัดไชยก้องเลิงที่
พลแพนมวลออกเวิง
พิมบาลให้ตีกลอง
ครึ้นครึ้นข้างหลายฮ้อย</p>	<p>นาที่
วังกว้าง
ย้ายก่อน
เครื่องคำ^{๐๐}</p>	๓๕๗๒